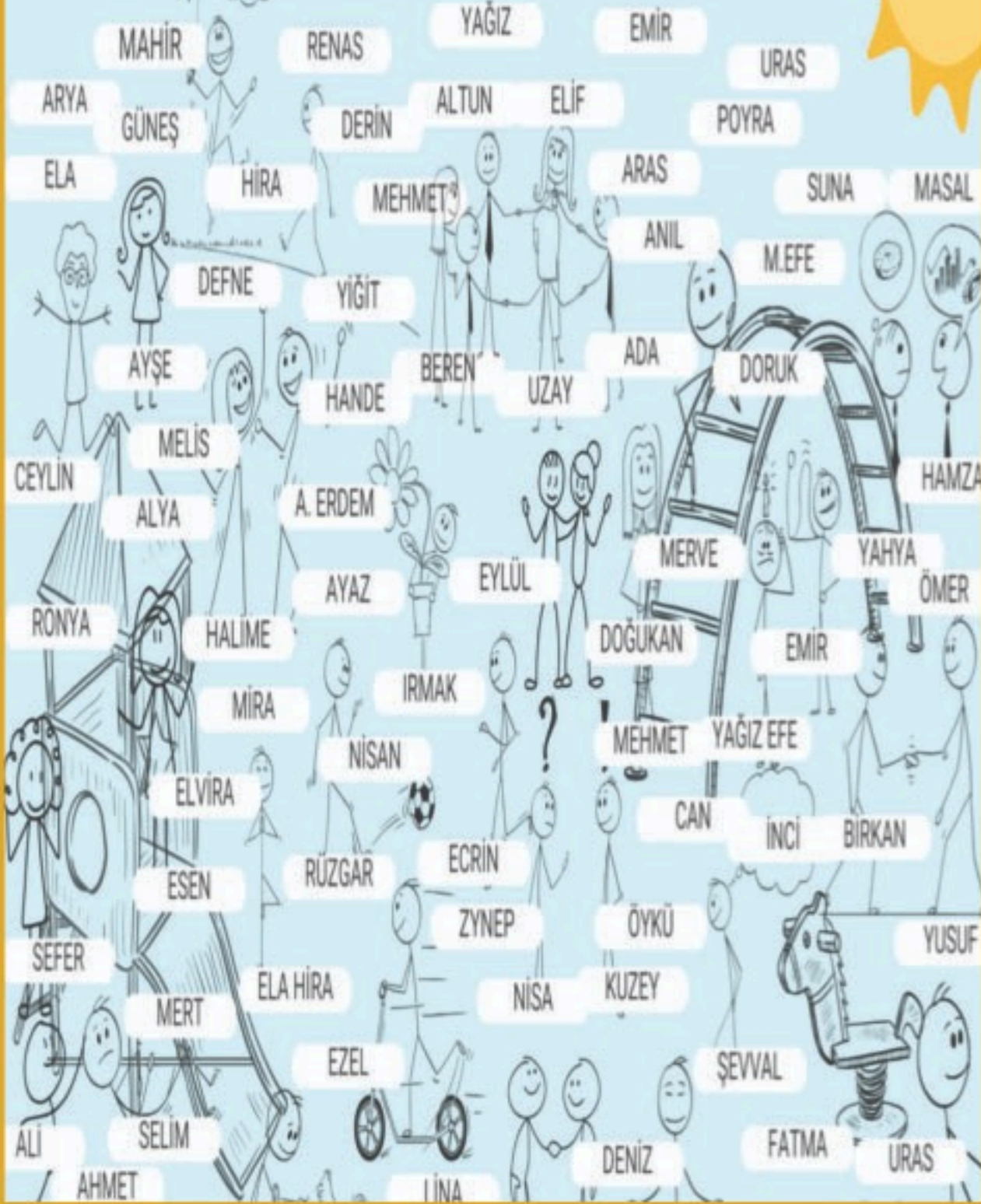

ÇOCUK YAZARLAR PROJESİ

RENKLİ DÜNYALARA YOLCULUK KELİMELERİN PEŞİNDE

2023/2024

GÜLSEN MUSTAFA
MUZURİ İLKOKULU

RENKLİ DÜNYALARA YOLCULUK KELİMELERİN PEŞİNDE 2023/2024

İSTANBUL İL MİLLİ
EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ

ŞİŞLİ İLÇE MİLLİ
EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ

GÜLSEN MUSTAFA
MUZURİ İLKOKULU

Bu kitap, İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nün "Geleceğin Yazarları Projesi" kapsamında Şişli Gülşen Mustafa Muzuri İlkokulu öğrencileri tarafından yazılan ve komisyonca uygun bulunan eserler alınarak hazırlanmıştır.

İmtiyaz Sahibi

Okul Müdürü Mehmet Fevzi GÖKCE

Sorumlu Müdür Yardımcıları

Erol YALÇIN - Murat DEPMECİ

Koordinatör

Menderes ÜLGEN

KİTAP KOMİSYONU

Menderes ÜLGEN
Didem BÜK
Gözde AVŞAR
Gözde KUŞÇU

Sevinç DERDİYOK
Yasemin ASLAN
Sinem DEMİRLİ
Gülşen YANAR

Kapak Tasarım

Sevinç DERDİYOK

Baskı:

Akademi Matbaa: 0542 685 92 81

Nisan 2024

BAĞIŞÇILARIMIZ

Gülsen MUZURİ

Mustafa MUZURİ

Gülsen Mustafa Muzuri ailesi olarak, bu kitabın hazırlanmasında emeği geçen tüm öğretmen, veli ve öğrencilerimizi yürekten tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	6
MAHİR VE ABUR CUBUR	7
AY VE YILDIZ	7
CEREN'İN DÜNYASI	8
DERSLER VE ÇOCUKLAR	10
KÜÇÜK YUNUS KAYBOLDU	10
KÜÇÜK BALIK VE DENİZ KIZI	11
NİNJA LEGO	11
UNICORN İLE ÇİÇEK	12
ECE SAĞLIKLI OLMAYI ÖĞRENİYOR	13
DEĞİŞİK RESİM ÇİZEN ALYA	14
YAVRU AYI	15
BENİM CANIM ANNEM	15
GÜLME KOMŞUNA GELİR BAŞINA	16
FOKS'UN DOĞUM GÜNÜ	17
AYICIK BOBO'NUN HİKAYESİ	17
TİMSAH İLE SU AYGIRI	18
BÜYÜK KEVİN DE BRUNE VE HAYATI	18
PENGUENLERİN ÖZELLİKLERİ	19
DEFNE'NİN BİR GÜNÜ	19
POYRAZ PİKNIKTE	20
ELA ALIŞVERİŞTE	20
ALEX VE LİLİ'NİN MACERASI	21
ÜÇ KIZ KARDEŞ	21
AYAZ'IN RÜYASI	22
PRENSES	22
DİŞLERİM	22
DENİZ KARS'TA	23
NASRETTİN HOCA İLE ÇOCUK	23
LEYLEK	23
GÖKLERİN MAVİ KARTALI	24
UNUTKAN BALIK BAMBİ	25

PRENSESİN DOĞUM GÜNÜ	.26
ŞAŞKIN KOALA	.27
KİBARLIK	.28
UZAYA GİDEN TAVŞANLAR	.28
AHMET'İN MAHALLE MAÇI	.29
DOĞA	.29
KÜÇÜK CİVCİV	.30
KÖPEĞİM PAŞA	.31
LARA İLE MİNNOŞ KEDİSİ	.31
TAVŞAN İLE KAPLUMBAĞA	.32
MİNİK KUŞLAR	.32
İTFAİYECİLER GÖREVDE	.33
TRAFİK POLİSİ	.34
UZAYLI İLE DİDEM	.35
SUDE İLE KARDEŞİ	.36
VONVON'UN HATASI	.37
MUSTAFA'NIN ÖDEVİ	.38
ELİF ÇOK PARA HARCİYOR	.38
DODO'NUN PARTİSİ	.39
NEHİR İLE ÇİÇEK	.40
TÜRKİYE'M	.41
CANIM ANNEM	.41
SEMİH VE ARKADAŞLARININ MUHTEŞEM PLANI	.42
DEĞİŞİK UZAYLI	.43
BALKONDAKİ MİSAFİLER	.44
MERAKLI AYAZ TATİLDE	.46
ZEYNEP'İN DENİZ MACERASI	.47
DEPREM VE ÖNLEM	.49
DİNOZOR ÇAĞI	.50
KÜÇÜK KERTENKELE VE ÇOCUK	.51
UZAY NİNESİ	.52
MAVİ KEDİ	.54
YERLİ MALI HAFTASI	.55
TAVŞAN VE ARKADAŞLARI	.55
YOLUNU KAYBEDEN ZIPZIP	.56
KIZIL PANDA İLE AYICIK	.57
TİLKİ İLE ODUNCU	.57
MİSAFİRPERVER MELEK	.58
ULUDAĞ'DAYIZ	.59
İNCİ TANELERİ	.59

CANIM ARKADAŞIM	60
ZEYNEP'İN ORMAN YOLCULUĞU	60
KÜÇÜK SERÇE	61
SOKAK HAYVANLARI	61
OKULLAR ARASI TURNUVA	62
ÖYKÜ'NÜN KEDİSİ NEREDE?	62
KAFESTEKİ PAPAĞAN PAŞA	63
DENİZKIZI	64
KÜÇÜK ÇİLEK	65
UZAYDAN GELEN YARATIK	67
SÜPER KÖPEK ASLAN	69
KAYIP KEDİ	70
YARAMAZ PANDA PAFİ	70
ÖĞRETMEN EZGİ	71
BİR DANS HİKÂYESİ	72
ÇOCUK	74
ÇOCUK HAKLARI	74
İYİ BİR SAHİP	75
PARKTAKİ IŞIK	76
BEN HiÇ BİLMEDİM	77
BENİM HİKAYEM	78
AYI VE GİZEMLİ KAFA	79
DOĞA SEVGİSİ	80
YENİ YUVAM İSTANBUL	81
RENKLER NEREDE	82
DOĞA İYİ Kİ VAR	83
AĞAÇLAR VE İNSANLAR	84
BAŞKAN OLMA RÜYASI	84
KARNE MACERASI	85
MİNİK ASTRONOTLARDAN DEV ASTRONATLARA	88
SEYİRCİ AHMET	89
ÇATALHÖYÜK MACERASI	90
GÖKKUŞAĞI	91
EY ŞANLI TÜRKİYEM!	91
GİZEMLİ ODA	92
ECE VE PINAR'IN DOSTLUĞU	93
KUMAKYUU İLE TATİL	94
MİNİK BALIK POLİ	95
SOBA	96
PES ETME	96

ÖNSÖZ

İl Milli Eğitim Müdürümüz; Sayın Doç. Dr. Murat Mücahit YENTÜR'ün başlattığı “Geleceğin Yazarları” projesine bu yıl da katılmaktan son derece mutluyuz.

Bu proje sayesinde, öğrencilerimizin kelime dağarcıklarının zenginleşeceğine, Türkçe'ye olan sevgi ve bağlılıklarının daha da güçleneceğine, okuma-yazma becerilerinin gelişeceğine eminim. Ayrıca bu projenin, çocuklarımızın sanatsal bakış açılarının olgunlaşmasına büyük destek sağlayacağına yürekten inanıyorum.

Saygıdeğer Okurlarımız,

Minik yazarlarımız, duygularını, düşüncelerini, mutluluklarını, hayallerini, bizlerle paylaştılar. Bizlere renkli dünyaların kapılarını açtılar. Böylesine güzel bir eser ortaya çıkardılar. Onlarla gurur duyuyoruz.

Bu kitap, daha önce hazırladığımız “**RENKLİ DÜNYALARA YOLCULUK**” adlı kitabımızın devamıdır. Hedefimiz bu başlık altında bir seri çıkarmaktır. Bu sebeple kitabımızın adını “**RENKLİ DÜNYALARA YOLCULUK – Kelimelerin Peşinde**” olarak belirledik.

Kitabın hazırlanmasında emeği geçen okulumuz öğretmenlerine, velilerimize ve öğrencilerimize teşekkür ediyorum.

Mehmet Fevzi GÖKÇE
Okul Müdürü

MAHİR VE ABUR CUBUR

Bir gün arkadaşım Devrim ve ben paralarımızı birleştirdik ve kantine gittik. Bir poşet abur cubur aldık ve yedik. O an her şey çok güzeldi ama eve geldiğimde karnım ağrıdı, çok halsizdim ve ateşim çıktı. Daha sonra doktora gittim ve bana test yaptılar. Test sonucunda da bütün hafta sonunu evde geçirdim ve evde de sürekli ilaç içiyordum. Dolmabağçe Sarayı gezisini kaçıracağım için çok üzgündüm ama ilaçlar sayesinde çabucak iyileştim ve geziye yetiştim. Bu olanlar da bana çok büyük bir ders oldu.

MAHİR AKSU 2/A

AY VE YILDIZ

Bir gün Ay mutsuzmuş. Yıldız mutluymuş. Ay, “keşke ben de Yıldız gibi parlaysaydım” demiş. Yıldız, Ay’ı teselli etmeye çalışmış.

Yıldız:

- Üzülme Ay, herkes birbirinden farklıdır. Mesela ben de Jüpiter gibi olmak istiyorum ama mutluyum. Herkesin farklı özellikleri ve güzellikleri vardır.

Yıldız böyle söylediği için Ay’ın mutsuzluğu geçmeye başlamış.

Ay:

-Beni teselli edip özelliklerimin farkına vardırдың için teşekkür ederim

Yıldız!

Yıldız da Ay’ın mutlu olmasına sevinmiş ve dünyada sabah olmuş. Ve hep mutlu olmuşlar.

RENAS YEŞİL 2/A

CEREN'İN DÜNYASI

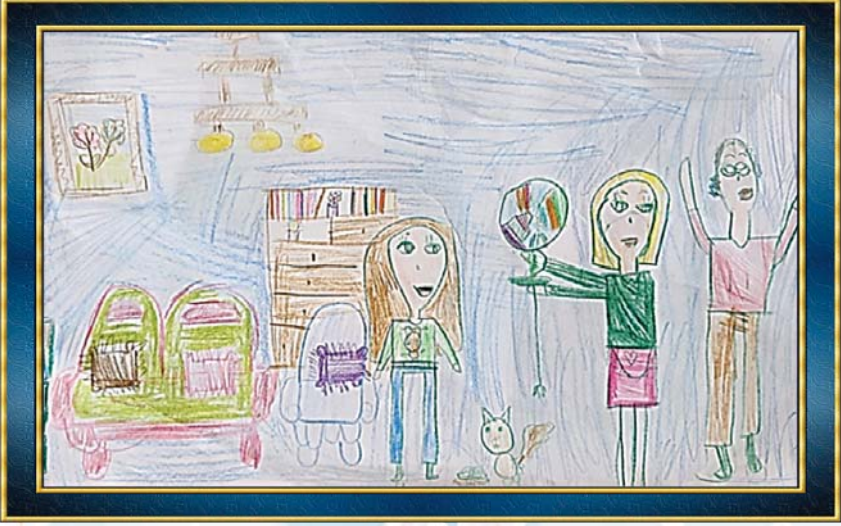
Ceren İstanbul'un güzel ilçesi Şişli'nin merkezi noktası Mecidiyeköy semtinde oturuyormuş. Evleri merkez mahallesi Lati Lokum Sokak'taymış. Ceren evini çok seviyormuş. Her mevsim oturduğu sitede çok mutlu ve keyifli geçiyormuş. Annesi, babası ve kedisi Koko'dan oluşan mutlu bir aileye sahipmiş.

Ceren sekiz yaşında ve ilkokul ikinci sınıfa gidiyormuş. Okulunu ve arkadaşlarını çok seviyormuş. Ceren okulda öğrendiği tüm bilgileri evde uygulamaya çalışıyormuş. Uykusunu almak için erken yatıyor ve çalar saatinin sesiyle erkenden uyanıyormuş. Sabah kalktığında ilk olarak elini ve yüzünü yıkayıp, dişlerini fırçalıyormuş. Okul kıyafetlerini her gece yatmadan önce koltuğunun üzerine hazırlıyormuş. Evde kedisinin mamasını verme göreve Ceren'e aitmiş. Kedisi Koko; karnı acıktığında hep Ceren'e gidiyormuş. Ceren odasını ve oyuncaklarını toplamanın yanı sıra boş zamanlarında da annesine masayı kurarken yardım ediyormuş.

Ceren okuldan geldikten sonra biraz dinlenir, ödevlerini yapar ve en sevdiği şey olan resim yaparmış. Geri kalan zamanda da dans etmekten büyük bir keyif alırılmış. Ceren'in günlük planı buymuş. Tüm apartman Cereni çok seviyormuş. Çünkü Ceren bahçede bir çöp gördüğünde hemen çöp kutusuna atar ve diğer çocukları da bu konuda uyarırmış.

Ceren bir gün, televizyonda çocuk kanalını izlerken "Evdeki Kaynaklarımızı İyi Kullanalım" konulu bir resim yarışması görmüş. Büyük ödül dünya şeklinde harika bir gece lambasıymış. Ceren bu yarışmaya katılmayı çok istediğini annesi ve babasıyla paylaşmış. Ailesi de bu fikre çok sevinmiş. Ceren ihtiyacı olan şeylerin öncelikli listesini yapmış. Listesini babasına vermiş. Babası akşam tüm istediklerini getirmiş. Ceren bütün gün ne çizeceğini düşünmüş. Sonrasında aklına annesiyle daha önce izlediği bir film gelmiş. Filmde, bir çocuk evindeki elektrik ve suyu hep açık bıraktığı için yeşil olmayan bir dünyada yaşıyormuş. Tüm çocuklar bu dünyada çok mutsuzmuş.

Ceren'in aklına çok güzel bir fikir gelmiş. Yarısında mutsuz çocukların olduğu ve yeşil olmayan bir dünya, diğer yarısında ise etrafında çok mutlu çocukların olduğu yemyeşil bir dünya çizmeye karar vermiş. Ceren çok heyecanlanmış ve tüm hafta sonunu en güzel şekilde bu projeyi gerçekleştirmek üzere planlamış. Resmini planladığı gibi hafta sonu bitirmiş. Tam hayal ettiği gibi bir resim ortaya çıkmış. Ceren sonuçtan çok mutluymuş. Babası resmi yarışma adresine yollamış. Ceren sonucu he-

yecanla beklemeye başlamış. İki hafta sonra babasına sonuç telefonla bildirilmiş. Akşam babası eve geldiğinde güzel haberi tüm aileyle paylaşmış. Ceren çok ama çok sevinmiş. Bir hafta sonra kazandığı ödül kargoyla eve gelmiş. Ceren heyecanla kutuyu açmış ve ödül olan gece lambasını yatağının tam yanı başında bulunan küçük çekmeceli dolabının üzerine koymuş. Sabah yaptığı resmin fotoğrafını apartmanın girişinde bulunan panoya asmış. Üzerine “güzel bir dünya için kaynaklarımızı güzel kullanalım” yazmış.

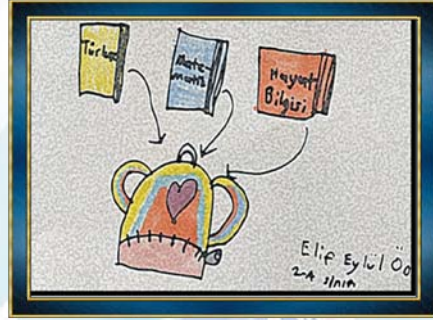
Ceren okulda bu güzel haberi öğretmeni ve arkadaşlarıyla da paylaşmış. Tüm gün derslerde bu konunun ne kadar önemli olduğunu konuşmuşlar. Ceren o gece dünya şeklindeki gece lambasının ışığında mışıl mışıl uyumuş. Ertesi gün babasıyla birlikte aile albümüne projesini yaparken annesini çektiği resimleri bastırarak mutlu bir anı olarak eklemiş. Her albüme baktığında güzel bir dünya için hep güzel şeyler yapacağı için kendisiyle gurur duymuş.

ALTUN İNCİ ÖNDER 2/A

DERSLER VE ÇOCUKLAR

Türkçe, Matematik, Hayat Bilgisi
Hepsinin öğretimi ayrı özel.
Şifreli ya da boyama,
İşlemleri de unutmama!
Sonbaharda okullar açılır.
Çocuklar okulu görünce çıldırır.
Öğretmenlerine sarılır,
Hediye yağmuruna tutulurlar.

ELİF EYLÜL ÖRS 2-A

KÜÇÜK YUNUS KAYBOLDU

Bir zamanlar, okyanuslarda küçük bir yunus yaşarmış. Küçük yunusun annesi Maviş, okyanusun dışına çıkmaması için onu hep uyarmış. Bir gün küçük yunusun canı çok sıkılmış. Etrafta gezinirken farkında olmadan evden uzaklaşıp okyanusun dışına çıkmış.

Okyanus o kadar büyümüş ki, evinin yolunu şaşırmış. Saat de epeyce geç olmuş. Annesi küçük yunusu merak ettiği için onu aramaya çıkmış. Küçük yunus o kadar korkmuş ki bir sağa bir sola yüzmeye başlamış. Sonra bir kayanın arkasına saklanmış.

Annesi Maviş, küçük yunusu o kadar çok aramış ki... Daha sonra kayanın arkasında saklandığını görmüş. Küçük yunus annesini gördüğüne çok sevinmiş. Hatasını anlayıp bir daha okyanusun dışına çıkmamış.

KARLİNA PITIRLI 2/A

KÜÇÜK BALIK VE DENİZ KIZI

Bir varmış bir yokmuş, denizin en altında bir krallık varmış. Bu krallıkta bir Deniz Kızı yaşamış. Bu Deniz Kızı'nın bir de arkadaşı Küçük Balık varmış. Onlar birlikte oyunlar oynarmış. Bazen de gizlice suyun üstüne çıkarılmış.

Bir gün Deniz Kızı'nın babası bu durumu fark etmiş. Bu konuda onları epeyce uyarmış. Sonra hatalarını anlamışlar ve artık böyle bir şey yapmayacaklarına söz vermişler ve su altında eğlenceli oyunlarına devam etmişler.

MELİZ ADA BOZTAŞ 2/A

NİNJA LEGO

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde bir lego şehri varmış. Bu lego şehri çok güzelmiş. Bu şehirde yaşayan bir çocuk en iyi dövüş stillerini biliyormuş. Ninjalığı da çok iyi yapıyormuş.

Bir gün bir çukur bulmuş. Ninja gibi içine atlamış, en sonunda parıl parıl bir yere inmiş. Daha sonra ninja gibi duvardan duvara atlayarak çukurdan çıkmış ve evine dönmüş.

Evinde bu parçaların ne olduğunu merak etmiş ve hazırlıklı bir şekilde tekrar çukura gidip içine atlamış. Bu sefer o parıl parıl şeyden bir parça almış ve yukarı çıkmış. Aldığı parçayı incelemiş bu çok nadir ve değerli bir elmasmış ama burada çok değersizmiş. Ninja çocuk da uzaktaki Lego şehrine gitmeye karar vermiş ama önce kendi Lego şehriden kaçması gerekiyormuş.

Ninja çocuk önce bir plan hazırlamış sonra da Lego şehriden kaçıp o elması satmış ve ömür boyu mutlu mesut, büyük bir servet içinde yaşamış.

SELİM ŞAHİN ESİN 2/A

UNICORN İLE ÇİÇEK

Unicorn ile çiçek birbirlerinin en iyi arkadaşlarıymış. Bir gün Unicorn çiçeği evine davet etmiş. Unicorn'un evi çok sihirliymiş. İçinde gökkuşağı deresi, şeker ağacı ve yumuşacık tüylü yatak varmış. Kısacası her şey varmış. Çiçek ve Unicorn eve geldiklerinde hemen oyun oynamaya başlamışlar. Oyunlarını bitirip gökkuşağı deresinde yüzmüşler ve uykuları gelince uyumuşlar.

Birlikte harika bir gün geçirmişler. Bu güzel gün biterken çiçek de Unicorn'u evine davet etmiş.

Unicorn geldiğinde ilk önce evini gezmekle başlamışlar. Çiçeğin evi bahçe gibiymiş. Evde sarmaşıklar, çimenler varmış ve kendisi gibi çiçeklerle doluymuş. Kısa bir geziden sonra hemen oyuna başlamışlar.

Oyunlarını bitirip çiçekleri sulamışlar. Yorulmuşlar ama evde harika bir pijama partisi yaptıktan sonra uyumuşlar. Birlikte geçirdikleri bu güzel iki günü hep hatırlamışlar.

LİNA ÇOLAKGİL 2/A

ECE SAĞLIKLI OLMAYI ÖĞRENİYOR

Bir kış sabahıydı, Ece erkenden uyandı. Elini yüzünü yıkadı. Kahvaltısını yaptı. Annesi Ece'ye; “kızım sabah güneşli ama sen okuldan çıkınca yağmur havası olacak” dedi. Ece; “ama anne baksana hava çok güzel yağmur yağmaz” dedi. Annesi; “kızım hasta olmanı istemiyorum” dedi. Ece annesini dinlemedi şemsiyesini ve montunu almadan okul servisine bindi.

Ece okuldan çıkınca yağmur yağıyordu ve çok ıslandı. Ece annesinin sözünü dinlemediği için çok üzülmüştü ve çok da pişman olmuştu. Akşam eve döndüğünde annesi; “bak gördün mü, sana söylemiştim” dedi. “Evet anneciğim, çok haklıydın, çok üşüdüm ve çok ıslandım” dedi Ece. “Anne sözünü dinlemezsen böyle olur Ece” dedi annesi. Ece de “pişmanım anne, çok özür dilerim” dedi.

Annesi; “o zaman seninle sağlıklı olmak için nelere dikkat etmemiz gerektiğini konuşalım. Öncelikle akşam erken uyuyup, uykunu iyi almalısın. Sabah uyanınca elini, yüzünü yıkamalısın ve dişlerini fırçalamalısın. Öğünlerini atlamadan yemeklerini yemeli, abur cubur yememelisin. Sağlıklı beslenmeli, mevsimine uygun bol bol meyve yemelisin. Yemek yemeden önce ellerini iyice yıkamalısın ve yemek yerken konuşmamalısın. Yemekleri küçük küçük lokmalar ile yemelisin. Mevsimine uygun kıyafetler giymelisin. Düzenli doktor kontrolüne gidip aşılarını olmalısın. Düzenli banyo yapmalı ve ellerini sık sık sabunla yıkamalısın. Çevreni, okulunu ve odanı temiz tutmalısın.”

Annesi “Senin bugün yaptığın hata sence neydi?” diye sordu.

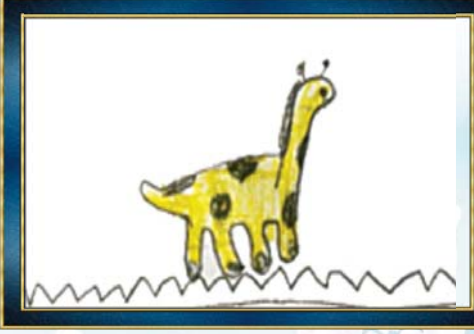

Ece, “Anneciğim bugün mevsimine uygun giyinmedim ve şemsiyemi yanıma almadım. Bu yüzden hastalanabilirdim. Seni dinlemediğim için çok üzgünüm anneciğim” dedi. Ece bundan sonra sağlıklı olmak için annesinin anlattıklarına dikkat etmeye söz vermişti.

**LORİN
ÖZTÜRK 2/A**

DEĞİŞİK RESİM ÇİZEN ALYA

Alya evde çok ama çok sıkılmıştı, birden annesine “Anne ben evde çok sıkıldım ne yapayım?” diye sordu. Annesi “Resim çizebilirsin.” dedi. Alya da “Tamam.” dedi. Annesi resim defterini Alya’ya verdi. Alya hemen bir resim çizdi, bu resimde bir zürafa vardı. **Arya NİA 2/B**

Alya koşarak annesinin yanına gitti, anne “Resim nasıl olmuş?” diye sordu. Annesi “Zürafalar daha uzun olurlar.” dedi. Alya resmi bir daha çizdi.

Alya yine koştı ve annesinin yanına geldi, “Anne şimdiki resmim nasıl olmuş?” dedi. Annesi “Bu sefer de biraz dinozora benzemiş, biraz vücudunu küçült ve boynu daha ince olsun.” dedi. Alya yeniden resmini çizdi.

Alya yine koştı annesinin yanına geldi. “Anne şimdi resmim nasıl olmuş?” diye sordu. Annesi “Bu sefer çok güzel olmuş ama biraz küçük olmuş.” dedi. Alya, “Ama ben yavru bir zürafa yaptım anne.” dedi. Annesi de gülümseyerek “Tamam o zaman.” dedi. :)

YAVRU AYI

Evvel zaman içinde, ormanların birinde bir ayı ailesi yaşamış. Bir gün sonra anne ayının doğum günüymüş. Yavru ayı, annesine bir pasta yapmak için ormana gitmiş.

Yoğun arayışlar sonunda bir bal kovanı bulmuş. Tam kovanı ağaçtan alacakmış ki arılar iğnelerini çıkartıp ona doğru gelmesinler mi! Yavru ayı, hemen kovanı bırakıp kaçmaya başlamış. Arılar onu kovalamaya devam etmiş.

Sonra yavru ayının aklına bir fikir gelmiş. Hmm, arılar suyu sevmezler demiş kendi kendine ve suya atlamış. Arılar peşini bıraktıktan sonra evine dönmüş.

Yavru ayı pes etmemiş ve bu sefer arılardan nazikçe annesinin doğum günü için birazcık bal istemiş. Nazikçe isteyince arılar ayıyı kırmamış ve biraz bal vermişler. Yavru ayı aldığı balla eve gidip annesine güzel bir pasta hazırlamış.

Mehmet Kuzey DURGUN 2/B

BENİM CANIM ANNEM

Meleklerden daha güzelsin,
İlk öğretmenimsin.
Benim canım annem ,
Sen benim her şeyimsin.

Güller seni görünce açar,
Çayırlar güllerle dolar.
Neşe saçarak dolaşırsın,
Benim canım annem.

Bir demet çiçekle gelir
Seni mutlu ederiz.
Sen mutlu ol yeter,
Seni çok severiz.

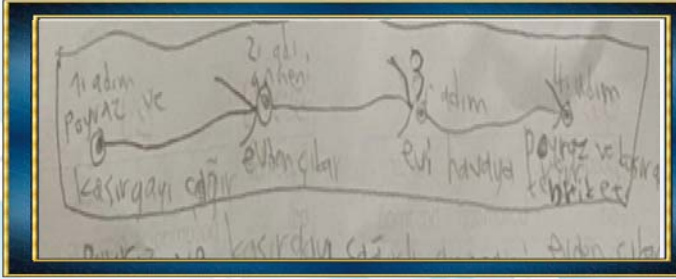
Zeynep Derin YAVUZ – 2/B

GÜLME KOMŞUNA GELİR BAŞINA

Bir zamanlar bir Rüzgâr varmış. İsmi de doğada özgürce esen Rüzgârmiş. Şaşırmadınız değil mi? Fakat Rüzgâr öyle çok yoruluyormuş ki, babası sürekli ona “Burası çok sıcak Rüzgâr, burayı serinlet.”, “Burası çok soğuk Rüzgâr bu yolu kullanma.” diyormuş.

Peki babası o sırada ne mi yaparmış? Tabi ki televizyon izlemiş. Rüzgâr kendi kendine “Neden hala insanlar televizyon izler, anlamıyorum.” diye sormuş. Babası ise televizyon izleyip eğlenirken, Rüzgâr çalıştığı için ona “Haha-haha!” diye gülermiş.

Bir gün babasına ders vermek için Rüzgâr'ın aklına bir fikir gelmiş ve bir plan hazırlamış.

RÜZGAR'IN PLANI

Rüzgâr planının ilk adımında poyraz ve kasırgayı çağırılmış. İkinci adımda ise annesini evden çıkarmış. Sonra poyraz ve kasırganın da yardımıyla evi bir uçurtma gibi havada uçurmuş. Babası ev ile birlikte havada uçtuğunu görünce bir daha televizyon izlemeyeceğine dair söz vermiş. Sonuç olarak plan başarılı olmuş. Rüzgâr yardımları için poyraz ve kasırgaya teşekkür etmiş. Bu hikâye de burada bitmiş

**RÜZGAR ÇI-
NAR 2/B**

FOKS'UN DOĞUM GÜNÜ

Günlerden bir gün Foks uyanmış, bir bakmış ki sahibi yok. “Boş ver gelir” demiş. İki saat olmuş ama sahibi gelmemiş. Foks acaba kaza mı oldu diye merak etmiş. Günlerce beklemiş.

Bugün günlerden 7 Mart yani doğum günü olduğunu anlamamış, sonra pencereye bakmış. Ayşe teyzenin ev sahibi de orada bir şeyler konuşuyorlarmış. Foks havlamış “Hav hav.”, sahibi duymuş ama görmezden gelmiş. Foks buna çok üzülmüş.

Sahibi Ayşe teyzeyle mutfağa gitmiş ve kedi mamasıyla pasta yapmaya başlamışlar. Foks üzüntüden ağlayacaktı. Sonra sahibinin kocası geldi, Foks’u alıp parka götürdü. Ayşe teyze eve girip, evi süsledi. Pasta yapılmıştı, ev süslenmişti. Herkes hediye aldı ve Foks’u getirdiler. Foks çok mutlu oldu

Nur DOĞAN 2/B

AYICIK BOBO'NUN HİKAYESİ

Bir varmış bir yokmuş, bir zamanlar bir ayıcık yaşarmış. Bu ayıcığın ismi Bobo'ymuş. Bobo çok iyi bir futbolcuymuş, futbol oynadığı takımda kupa kazanmak en büyük hayaliniymiş.

Bir gün kupa maçının zamanı gelmiş. Bu maçı kazanırsa hem kupa kazanacak hem de dünyanın en iyi futbolcusu seçilecekti. Maçı 5-3 Bobo'nun takımı kazanmış ve yüksek sesle:

-Yaşasın! Diyeek bağırılmış.

Oylamada 1. Olmuş ve kupayı kaldırmış. Bir süre daha futbol oynadıktan sonra kariyeri sona ermiş.

Kartal Kenan AKKURT 2/B

TİMSAH İLE SU AYGIRI

Bir gün timsah yüzmeye çıkmış. Su aygırı ile karşılaşmış. Su aygırı, timsahı görünce gülmeye başlamış. Bunu gören timsah “Niye gülüyorsun?” diye sormuş. Su aygırı, kafasını kaldırarak ağaca bakıp:

-Baksana timsah kardeş, kedi ağaçta kalmış, hadi birlikte onu aşağı indirmeye ne dersin?

Bunu duyan timsah:

-Nasıl yapacağız peki ? diye sormuş.

-Sen benim su aygırı olduğumu unuttun mu? diye cevap vermiş su aygırı.

Sonra su püskürtüp kediyi ağaçtan indirmiş, birlikte gülmeye başlamışlar. Bunu gören kedi de onların gülmesine eşlik etmiş.

(Kısaltılmıştır)

İSMAİL EFE BALBİNAR 2/B

BÜYÜK KEVIN DE BRUNE VE HAYATI

Metin'in oğlu vardı. Tam 3 tane. Metin onlara çok zor baktığı için, ileride en azından bir tanesinin futbolcu olmasını istiyordu. 20 yıl sonra birinci oğlu doktor, ikinci oğlu polis ve üçüncü oğlu ise istediği gibi futbolcu oldu.

Çocuklar babalarına çok büyük büyük yardımlar yapmıştı. Artık çok olmasa da parası vardı. Üçüncü oğlunun adı sizlerin de bildiği Kevin De Brune'ydi. Herkes onu bilir. Şu an City'de 32 yaşında, 10 numaralı formayı giyiyor. Çok yetenekli olan Kevin De Brune, son dakikalarda yaptığı şeylerle 2023-2024 sezonunda Manchester City'yi Liverpool'un gerisinde olan City'yi şampiyonluk yarışında tuttu.

Kevin'in da oynadığı Newcastle United – Manchester City maçında, dk.20, dk.50, dk.80 ve dk90+8'de goller atıldı. Maç 3-2 Manchester City'nin kazanmasıyla sona erdi. Kevin De Brune bu maçta bir asist bir gol yani iki katkı (verim) yaparak, maçın oyuncusu ödülünü aldı. Babası da buna çok ama çok sevindi, oğluyla gurur duydu.

Ve mutlu son.

Ata KAMİLÇELEBİ 2/B

PENGUENLERİN ÖZELLİKLERİ

Penguenler çok soğuk bir ülkelerde yaşarlar. Penguenler suda yüzebilir ve çok minik adımlar atarlar. Penguenlerin ülkeleri çok soğuk ve orası buz ve sudan oluşur.

Penguenlerin yaşadığı yerde kutup ayısı da yaşar. Kutup ayıların ve penguenlerin 1 buzdan evi var. Penguenlerin her birinin 1 ailesi vardır.

İnsanların penguenleri kurtarmaları yasaktır. Çünkü insanlar onları kurtarırsa kanunu çiğnemiş olur.

Yoksa insanlar kendilerini tehlike atmış olur. Neden diye sorarsanız, orada kutup ayısı saldırır.

!Not: Sakın penguenleri kurtarmayın yoksa kanunu çiğnemiş olursunuz.

Barsam ASLANİ 2/B

DEFNE'NİN BİR GÜNÜ

Defne hafta içi her gün sabahın köründe kalkar, formalarını giyer, kahvaltısını yapar, dişini fırçalar, hırkasını giyer ve babasını bekler. Babası ge-

lir, o da ayakkabılarını giyer, merdivenlerden iner, arabaya binerler. 1 saat yolda geçer.

Okula varınca çantasını alır ve gider. Merdiven çıkar, sınıfa montunu çantasını bırakır ve oyun oynamaya başlar. Teneffüs biter, herkes sınıfta "Günaydın çocuklar.", "Günaydın öğretmenim" dedikten sonra ders başladı ve bitti..

6 ders geçti eve gidiş saati geldi, arabaya binildi ve eve gidildi, yemek yendi. Kitabını okudu, dişini fırçaladı, cumburlop yatağa. İşte Defne, yani benim bir günüm böyle geçiyor.

DEFNE DENİZ DORUK 2/B

POYRAZ PİKNIKTE

Poyraz yatağından kalktıktan sonra her gün olduğu gibi elini ve yüzünü yıkayıp sofraya doğru gitti. Poyraz annesine “Günaydın anne” dedi. Annesi de ona “Günaydın oğlum” diye cevap verdi ve Poyraz annesinin hazırladığı yiyecekleri yedi.

Annesi tekrar seslendi; “Baban arabayı hazırladı oğlum, artık çıkabiliriz.”

Çok zaman geçmeden pikniğe ulaştılar. Ailecek babasının mangalda pişirdiği tavukları yediler ve top oynadılar.

Akşam olunca arabalarına binip evlerine geri döndüler.

POYRAZ OĞUZCANOĞLU 2/B

ELA ALIŞVERİŞTE

Bugün annemle bu yaz için alışverişe çıktık. Mayo, elbise ve şort aldık. Daha sonra terlik ve sandalet aldık ,sonra da şapka aldık. Annem için bir şeyler baktık. Ona mayo, elbise ve şort aldık.

Biraz havuz oyuncaklarına baktık ve deniz yatağı aldık. Annem için ayakkabı baktık, annem daha çok terlik seviyor. Anneme sadece terlik aldık.

Eve geldik ve ödevlerimi yaptım. Akşam oldu ve babam eve geldi. Babama “Hoş geldin baba” dedim. Babam elini yüzünü yıkadı. Sonra annemin hazırladığı yemekleri yedik. Babam yemeğini yedikten sonra uzandı.

Annem beni çağırırdı, “Kızım kitap oku” dedi. Kitabımı okuduktan sonra oyun oynadım. Anneme ve babama iyi geceler diledim. Banyoya gittim ve dişlerimi fırçaladım. Sonra uyudum.

ZEYNEP NİL TOSYA 2/B

ALEX VE LİLİ'NİN MACERASI

Bir varmış bir yokmuş, bir kasabada Alex ve Lily adında iki kardeş yaşamış. O kardeşler bilim insanı olmak istiyorlarmış ama anneleri de onlara başka bir meslek edinin diye ısrar ediyormuş.

Bir gün o kardeşler annelerinin uyumalarını bekliyorlarmış ve anneleri uyuduktan sonra ormanın derinliklerine inerek tam araştırma yapacaklarmış ki o da ne! Birden bire bir çığlık sesi duyulmuş.

Alex ve Lily evlerine doğru koşarlarken , Alex taşa takılıp yere düşmüş. Lily, Alex'in düştüğünü fark etmeden eve doğru koşmaya devam etmiş. Lily eve vardığında Alex'in yanında olmadığını fark etmiş. Onu ormanda aramaya başlamış.

GÜNEŞ EĞİ 2/B

ÜÇ KIZ KARDEŞ

Bir varmış, bir yokmuş birlikte yaşayan üç kız kardeş varmış. Bu üç kardeşin adları Melis, Tanem ve İdil'miş. Bu üç kız kardeş cumartesi ve pazar günleri pazara gidiyorlarmış.

Günlerden cumartesi olduğunda kızlar hazırlanıp pazara giderken bir de ne görsünler, pazar kapalıymış. Pazarın karşısındaki dükkanda çalışan ihtiyar bir adama pazarın neden kapalı olduğunu sormuşlar ama o da neden kapalı olduğunu bilmiyormuş. Pazarda çalışan, kot pantolon satan bir adam pazara doğru gidiyormuş. Kardeşler adama sormuşlar. O da bugün biraz geç açılacağını söylemiş. Sonra pazar açılmış. Üç kardeş ihtiyaçlarını almaya başlamışlar. Sebze ve meyve alıp eve gitmişler. Yemeklerini yiyip, odalarına gidip uykuya dalmışlar.

MELİS UYSAL 2/B

AYAZ'IN RÜYASI

Ayaz, erkenden kalkıp servise bindi ve okula gitti. Ayaz çantasını çıkarır çıkarmaz arkadaşlarıyla oynamaya başladı.

Teneffüs zili çaldı. Sonra Ayaz servisine binip evine gitti. Eve gelince ödevini yapmaya başladı. Sonra akşam oldu.

Babası eve geldi. Ayaz'ın yatma saati geldi, babası ona hikâye okudu. Hikâyenin adı Balino'ydu.

AYAZ ACAR 2/B

PRENSES

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, küçük bir prenses varmış. Bu prenses çok güzelmiş. Prensес sarayından hiç çıkmazmış.

Bir gün sarayından çıkmış. Tüm halka selam verip yürümeye devam etmiş. Prensес halkının, mutlu olmasına çok sevinmiş. Şarkılar söyleyerek yürümeye devam etmiş.

Birden bir cıvırtı duymuş ve korkmuş. Prensес sesin geldiği çalılıkların arasına doğru ilerlemeye başlamış. Bir de ne görsün? Çok sevimli, tatlı mı tatlı küçük bir tavşan çıkıvermiş karşısına. Prensес korktuğu için çok gülmüş kendine, küçük tavşanı kucağına alarak birlikte saraya doğru yola koyulmuşlar.

HİRA GÜLAP 2/B

DIŞLERİM

Dişlerimi korumak,
Benim için önemlidir.
Dişlerim çürümez,
Dişlerimi fırçalarım,
Asla çürümez.
Seni çürütmem dişlerim,
Mikroplar gelmez.
Renkli olmaz dişlerim,
Görevim seni korumak,
Yemekleri yedirten dişlerim.

AHMET BURAK SAĞSEN 2/B

DENİZ KARS'TA

Deniz bugün çok heyecanlıydı. Çünkü Kars'a gidecekti. "Nasıl?" diye sorarsanız, babası bir fotoğrafçıydı. Ama bir şeye üzülmüyordu; okula gidemeyecekti.

Hemen kalkıp banyoya gidip ellerini yıkadı, dişlerini fırçaladı ve ağızını çalkalayıp yüzünü yıkadı. Hızlıca annesinin yaptığı sandviçi yedi. Sonra yola çıktılar. Babası uçak biletlerini almıştı. Kars'a gittiler.

Yolculuk üç saat sürdü ve Kars'a gelmişlerdi. Biraz soğuktu ama kar topu oynuyorlardı. Kars'ta üç gün kaldılar. Deniz'in istediklerini yaptılar. Ondan sonra İstanbul'a döndüler. Umarım beğenmişsinizdir.

DENİZ KARADAĞ 2/B

NASRETTİN HOCA İLE ÇOCUK

Bir varmış bir yokmuş, evvel zaman içinde kalbur saman içinde Nasrettin Hoca adında yaşlı biri yaşıyormuş. Nasrettin Hoca kitap okumayı çok seviyormuş. Bir de Nasrettin Hoca'nın eşiği varmış. Eşiğine binmeyi çok seviyormuş.

Nasrettin Hoca eşiği ile kitap almaya gidiyormuş. Aniden karşısına bir çocuk çıkmış. Çocuk, "Duuur! Sana bir şey soracağım" diye bağırılmış. Nasrettin Hoca durmuş. Çocuk koşarak hocanın yanına gelmiş. Nefes nefese kalan çocuk o kadar susamış ki, bir su şişesini bitirmiş.

Nasrettin Hoca'ya söyleyeceklerini söylemiş. Nasrettin Hoca sonra yoluna devam etmiş.

EMİR BAYIN 2/B

LEYLEK

Leylek, leylek lekirdek.

Elli kilo çekirdek.

Uzun ince bir çubuğum.

Lale kokulu çocuğum.

GÜNEŞ TAŞKIRAN 2/B

GÖKLERİN MAVİ KARTALI

Henüz dört yaşındaydım; seni evimizin yeni üyesi olarak seçtiğimde. Eve yeni geldiğinde herkes seni sevdi. Sen ilgiyi seven bir kuştun. Evet, sen minicik bir muhabbet kuşuydun.

Seninle beraber büyüdük ve senin adının “Minik” olmasını ben istedim. Baloncuk yakalama oyununu çok seviyordun. Musluk altında duş alınca çok keyifleniyordun. En sevmediğin şey ise annemin seni öpmesiydi. Ama annem seni hep öperek seviyordu. Zamanla sana “aşkım, öpücük, babcık” demeyi öğrettim.

Isırmayı biraz seviyordun. Eminim şaka yapıyordun. Hepimizin sevgisini kazanmıştın. Ben seni yüreğimde o kadar büyütüştüm ki “göklerin mavi kartalı” diyordum.

Kuşumun renginin mavi olduğunu belirtmeme gerek yoktur sanırım. Kafamıza konup saçlarımıza yuva yapmayı çok seviyordun, benim yuvam sizensiz der gibi. Seninle geçen yıllarım çok zevkliydi.

Bir gün okuldan eve geldiğimde annem seni veterinere götürdüğünü ve çok hasta olduğunu söyledi. Benim gökyüzümün mavi kartalı çok hastaydı ve ilaçlar işe yaramadı. Dünyamızı terk ettin ama benimkini değil. Babaannemden biliyorum o da gitti ama bize olan sevgisi bitmemişti.

Babam da çok üzülmüştü ama dünyanın kuralının bu olduğunu söylemişti. Ben de bu kuralı biraz erken öğrendim.

Şimdi yeni bir kuşum var. Onu da çok seviyorum. Adı da Mülayim. Ben ona “Bombacı Mülayim” diyorum. Laf aramızda senden çok daha uysal ve sevecen. Bir de senin gibi ısırıyor. **YAĞIZ ATA TURGUT 2-C**

UNUTKAN BALIK BAMBI

Bir gün Bambi'ye annesi alışveriş listesi verdi. Ama Bambi'nin hiç umrunda değildi. Annesinin elinden sinirli bir şekilde listeyi alıp yola koyuldu. Sonunda markete geldi. Tam listeyi eline alıp alışverişe başlayacakken listeyi düşürdüğünü fark etti. Onu aramaya çıkacakken, karşısında çok güzel bir park gördü. Hemen parka doğru koşmaya başladı. Salıncağa bindi. O kadar çok vakit geçirdi ki, saatler geçti ve her yer karanlık olmaya başladı. Birden annesinin verdiği listeyi hatırladı. Banka çaresizce oturdu. Arkadaşı Doru onu ağlarken gördü ve yanına geldi.

Doru:

-Neden üzgünsün?

Bambi:

-Annemin sözünü dinlemedim ve alışveriş listesini kaybettim.

Doru :

-Üzülme Bambi, ben sana yardım edebilirim. Listeyi birlikte arayabiliriz. Gözyaşlarını sil ve aramaya başlayalım.

Aramaya birlikte devam ettiler. Fakat saat epey geç olmuştu ve listeyi bulamamışlardı.

Doru:

-Artık çok geç oldu ailelerimiz bizi merak eder, eve dönelim.

Bambi eve geldi. Annesi kapıyı açtı.

-Bambi seni çok merak ettim. Nerede kaldın? Elinde alışveriş poşetleri de yok. İyi misin?

Bambi annesinden özür dileyerek ağlamaya başladı. Bir daha annesine sinirlenmeyeceğini ve görevlerini unutmadan yerine getireceğini söyledi.

Annesi; "Bambi özrünü kabul ediyorum ve seni çok seviyorum" dedi.

ÖYKÜ KURT 2/C

PRENSESİN DOĞUM GÜNÜ

Prenses Arya doğum günü partisi için komşu ülkelerden prenses arkadaşlarını davet etmişti. Prensesler şehre gelirken törenlerle karşılandılar. Süslü arabalarının içinde prensesler çok güzel görünüyordu. Kötü Cadı prenseslerin mücevherlerini görünce onları çalmak için bir plan yaptı.

Sarayın bahçesinde çok büyük bir parti yapıldı. O sırada Cadı sarayın mutfağına girdi. Hizmetçi kılığına girip tatlı tabaklarından birini aldı. İçine sihirli uyku tozu attı. Tepsiyi prenseslere götürüp tatlıları onlara ikram etti. Gece olunca Prensesler sihirli uyku tozu yüzünden uyurgezer oldular. Saraydan çıkıp, cadının evine doğru yürüdüler.

Sabah olunca dadıları, prensesleri odalarında göremeyince şaşırdılar. Hemen krala haber verdiler. Kral hemen prenseslerin bulunması için emir verdi. Saray büyücüsü Arya'nın kolyesindeki taştan prenseslerin yerini gördü. Arya'ya büyük bir aynaya doğru gitmesini söyledi. Arya salondaki büyük aynanın karşısına geçti. Kolyesinden çıkan ışıkla aynada bir tünel açıldı. Prensesler tünele girip kaçtılar. Saray büyücüsü tünelden Arya'nın yanına geldi. Kolyeyi alıp Arya'ya tünelden gitmesini söyledi. Cadı odaya geldiğinde karşısında prensesler yerine büyücüyü görünce çok sinirlendi. Büyücüden kaçmaya çalıştı ama başaramadı. Cadının evine gelen muhafızlar onu yakalayıp hapse attılar.

Arya doğum günü partisinde böyle bir şey olduğu için çok üzülmüştü. Arkadaşları onu neşelendirmek için hediyelerini verdiler. Onun bir suçlu olmadığını söylediler. Partiye kaldıkları yerden devam ettiler.

ARYA ERBAY 2-C

ŞAŞKIN KOALA

Bir zamanlar ormanın kıyısında bir koala ailesi yaşamış. Koala ailesinin minik bir yavrusu varmış. Adı da Tonton'muş. Birgün Tonton ormanda gezinirken konuşan bir tavşan görmüş ve çok şaşırılmış.

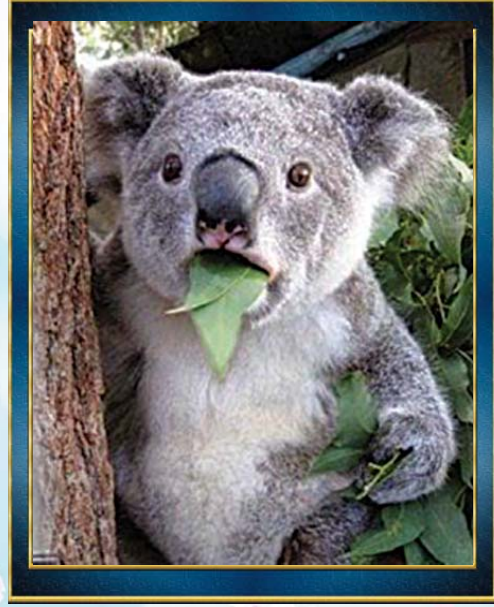
Tavşan kardeşin yanına gitmiş:

- Tavşan kardeş nasıl konuşuyorsun?

Tavşan cevap vermiş.

- Sen nasıl konuşuyorsan ben de öyle konuşuyorum.

Tonton eve doğru yol almış ki bir de ne görsün! Bir tilki, o da konuşuyormuş. Tonton şaşırılmış

Evine yaklaşmış. Kafasını yukarıya kaldırmış ve ne görsün, uçan bir kelebek. “Allah Allah nasıl uçuyor, keşke ben de uçabilsem” demiş. Eve gelmiş, annesine heyecanla “sana anlatacaklarım var” demiş.

Annesi:

-Anlat bakalım

-Bugün ormanda konuşan bir tavşan ve tilki bir de uçan kelebek gördüm.

- Evet heyecanlı bir gün yaşamışsın Tonton, zaten uyuma saatin de geldi. Yatağına geç ve uyu. .

- Uyumak istemiyorum anne!

- Uyuyunca rüyanda belki kelebek gibi uçarsın.

- Gerçekten mi anne?

Tonton heyecanla uyumaya karar vermiş. Annesi Tonton'a masal okurken Tonton hayallere dalmış .

MİRAY ÇINAR 2 / C

KIBARLIK

Bir varmış bir yokmuş, Şule diye bir kız varmış. Bu kız okulun kitaplığında kitap okumayı çok seviyormuş. Her teneffüs kitaplığa gidermiş. Bir gün Şule arkadaşlarını dışarıda oyun oynarken görmüş ve o gün de sınavları varmış. Bütün sınıf kitaplıktaymış ama üç arkadaşı sınava çalışmak yerine dışarıda oyun oynuyorlarmış. Şule arkadaşlarını nazikçe uyarılmış:

“Bugün sınav vardı. İsterseniz oyun oynamak yerine sınava çalışabilirsiniz” demiş.

O üç arkadaş kibarlık nedir hiç bilmezlermiş.

Şule’ ye

“Bizim sınava çalışmamız seni ilgilendirmez” diyerek cevap vermiş.

O üç arkadaş Şule’yi çok üzmüş. Öğretmen de o üç arkadaşın yaptıklarını görmüş. Onlara bir ceza vermek istemiş. Sınavdayken onlar evde çalışmalarına rağmen onlara bilerek doğru yaptığı soruları eksik sayarak düşük notlar vermiş. Öğrenciler notlarını gördükten sonra hayal kırıklığına uğrayıp, “oyşa hepsini doğru yapmıştık” diye ağlamışlar.

Daha sonra düşündüklerinde aklına yaptıkları gelmiş ve kibarlığın ne kadar önemli bir şey olduğunu anlamışlar ve Şule’ den özür dilemişler.

HANDE SENA YILMAZ 2/C

UZAYA GİDEN TAVŞANLAR

Bir gün Tavşan Çoço ve arkadaşları dışarı çıkıp kitap okumaya karar vermişler. Tavşan Çoço’nun okuduğu kitapta, bir insanın uzaya çıktığı anlatılıyor. Tavşan Çoço hemen arkadaşlarına söylemiş.

-Arkadaşlar bizim bir roket yapıp uzaya çıkmamız gerek.

-Neden?

-Çünkü okuduğum kitaptaki bir insan uzaya çıkmış ve biz de çalışırsak başarırız.

Bütün arkadaşları birden Çoço’ya bakmış.

-Ama Çoço bunu nasıl başarabiliriz?

-Dedim ya, çalışırsak başarırız.

-Hadi o zaman işe koyulalım.

Hepsi bir ormana gidip işe koyulmuşlar. Uzun bir süre sonra roketin başı bitmiş.

-Başı bittiii!

-Evettti!

Daha sonra roketin gövdesi de bitmiş.

-Gövdesi de bittii!

-Evettti!

Beş altı gün sonra roket tamamen bitmiş ve tavşanlar mutlu bir şekilde rokete binip uzaya çıkmışlar. Hayallerini gerçekleştirmişler.

Miray Naz YILMAZ 2-C

AHMET'İN MAHALLE MAÇI

Ahmet sabah erkenden kalktı, elini yüzünü yıkadı, annesi onu kahvaltıya çağdı . Ahmet kahvaltıya geldiğinde her şeyin hazır olduğunu gördü. Hemen kahvaltısını yapıp hazırlandı. Çünkü bugün onun maçı vardı. Evden çıktığında trafik ışıklarında arkadaşı Mete ile karşılaştı. Mete de Ahmet ile mahalle maçı oynayacaktı. Dikkatli bir şekilde halı sahaya gittiler.

Halı sahada onları bekleyen Mehmet çok sıkılmıştı. Sonunda arkadaşlarını gören Mehmet çok sevinmişti. Ahmetlerin takımının ismi “Gözlemciler Takımı”ydı. Karşı takım, yani Egelerin takımının adı ise “Közlemeciler Takımı”ydı. Ahmetlerin takımında Mete, Mehmet ve Ahmet vardı. Egelerin takımında Mert, Ali ve Ege vardı. Sonunda maç başladı ve maça Egelerin takımı başladı.

Maç çok çekişmeli geçiyordu ki birinci gol geldi Ahmetlerin takımı öne geçti ve golü Mete attı. Maçın skoru 1-0 oldu ve ilk yarı bitti. İkinci yarı da çok çekişmeli derken gol oldu. Bu sefer de Ege'nin takımı ilk golünü attı . Ege durumu beraberliğe getirdi. Maçın skoru 1-1 oldu. Sonra da maç bitti. Artık uzatmalar oynanacaktı. Uzatmalar da çok çekişmeli geçti ama gol olmadı. Maç penaltılara kaldı. Penaltılar da çok çekişmeli geçti. Ahmetlerin takımı 3-2 yendi. Mete, Ahmet ve Mehmet rakiplerini tebrik edip oradan ayrıldılar.

Ahmet yolda giderken dondurmacı gördü. Bir dondurma aldı ama karnı zil çalıyordu. Eve gider gitmez annesinden yemek hazırlamasını istedi. Şanslıydı, en sevdiği yemekler vardı. Heyecanla maça olup bitenleri ailesine anlattı. Çok yorgundu, yemeğini yiyip hemen yatmaya gitti. Bir sonraki maçı sabırsızlıkla bekleyecekti.

URAS GÜZELLER 2/D

DOĞA

Doğa; canlı ve hayvanların yaşam alanlarını oluşturmaktadır. Bizim sağlıklı yaşayabilmemiz için, doğa ve hayvanlara sahip çıkmamız gerekir. Doğa oksijen deposudur.

Ormandaki hayvanlar temiz bir doğada yaşıyor. Öten kuşlar, ağaçlardaki sincaplar, topraktaki köstebekler, çalışan karıncalar, bal üreten arılar, ormanların kralı aslan, açgözlü tilki, ağaçlara tırmanan maymunlar, güzel ağaçlar, püsküllü kuyrukları olan kurtlar, gece uyumayan baykuşlar, yaprak yiyen zürafalar, havuç yiyen tavşanlar, zıplayan kangurular, bal seven ayılar, tıslayan yılanlar... .

Ormandaki bitkiler güzel kokar. Kayın, meşe, akçaağaç, ihlamur, karaağaç, gürgen, kestane, ceviz... Bitkiler suya koymazsak ölür. Bitkiler güneş ve su ile hayatını sürdürür, daha da güzelleşir.

Ormanlarda yangın çıkmaması için piknikte ateş yakmamalıyız. Doğaya çöp atmamalıyız ve ormanlara ağaç dikmeliyiz. **ÖMER BOZKURT 2/D**

KÜÇÜK CİVCİV

Bir zamanlar küçük civciv ve abları varmış. Küçük civciv çok çalışkanmış.

Ablaları da hiç çalışkan değilmiş.

Hafta sonu küçük civciv hep çalışmış ama abları hep telefon ile oynarlarmış.

Tüm işler küçük civcive kalırmış ama anneleri gelince, abları hemen küçük civcivden süpürgeyi alıp yorulmuş taklidi yaparlarmış.

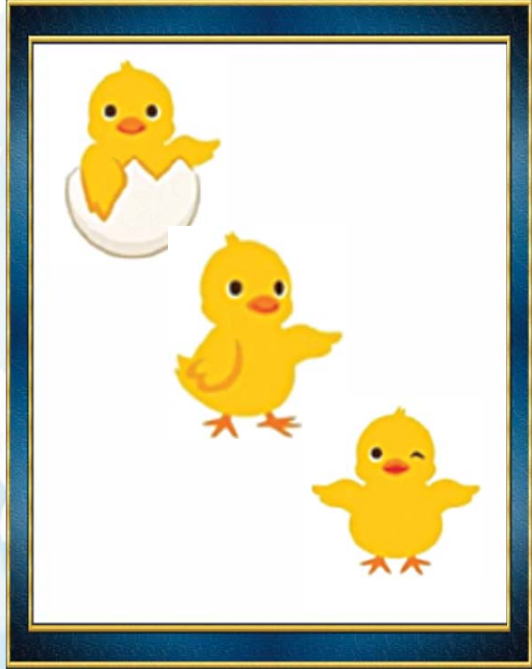
Anne civciv küçük civcive kızıp hemen eline süpürgeyi vermiş demiş ki ‘Kalk sana ceza veriyorum, al şu süpürgeyi’.

Ondan sonra ortanca ve büyük civciv, kardeşi küçük civcive gülüp onunla alay etmişler.

Bir gün anneleri; ‘Ben çıkıyorum’ diye seslenip duvarın arkasına saklanıp onları izlemiş. Bir de ne görsün, tüm işleri küçük civciv yapıyor. Sessizce salona gelmiş.

Ondan sonra küçük civcivden özür dileyip tüm işleri ortanca ve büyük civcive yaptırmış ve küçük civciv ile parka gidip oynamışlar.

Ortanca ve büyük civciv cezalarını çekene kadar ev işlerini yapmışlar ve mutlu mutlu yaşamaya devam etmişler.

DERİN YENİGÜN 2-D

KÖPEĞİM PAŞA

Bir gün babam müjdeli bir haber ile geldi. Memleketimize gideceğimiz için çok heyecanlandım. Hazırlandık ve yola çıktık. Köye vardığımızda beyaz papatyalar ve Hasan Amca'nın köpeği Paşa bizi karşıladı. Kahvaltıdan sonra Paşa, babam ve ben tarlaya gittik. Babamın aldığı meyve fidanlarını dikmek için sabırsızlanıyordum. Bir gün bu ağaçların meyvelerini toplayacağımı düşünüyordum. İşlerimizi bitirdikten sonra köy evimize geri döndük. Burada hayat çok güzeldi .Kuş sesleri, derenin kenarındaki kurbağaların sesleri bile duyuluyordu. Her yer bu mevsimde yemyeşil olduğu için çiçeklerin rengi daha da güzel görünüyordu.

Ertesi gün Enes ağabeyim, Paşa ve ben dere kenarına gittik. Karşıdan karşıya geçerken Paşa bir anda suya düştü . Enes ağabeyim ve ben, Paşa'yı hemen kurtarıp derenin kenarına çıkardık .Bacağı kötü görünüyordu. Yardım için babamı çağırdık .O da bizi alıp veterinerine götürdü. Doktor durumunun iyi olduğunu, çabuk toparlayacağımı söyledi. Hepimiz bu haber karşısında çok mutlu olmuştuk ve Paşa birkaç gün sonra iyileşmişti.

Sabah uyandığımda hızlıca balkona çıktım. Bir de ne göreyim Paşa acıkmış öylece beni bekliyordu. Ben de hemen anne ve babamı uyandırdım. İlk annem kalktı. Sonra bu gördüğümü anneme söyleyince bana ekmek verdi. Ben de Paşa'yı doyurdum. Sonra babam kalktı ve sabah kahvaltısını yaptık.

Günlerim bu şekilde akıp gidiyordu. Köy hayatını çok seviyordum. Tatilim bitti ve biz İstanbul'a döndük. Okul başlayacaktı, arkadaşlarıma ve öğretmenime kavuşacağım için sabırsızlanıyordum.

İNCİ ÖZASLAN 2/D

LARA İLE MINNOŞ KEDİSİ

Küçük sevimli bir kız çocuğu olan Lara, yaz tatilinde, küçük bir kasabada yaşayan dedesinin yanına gitti. Lara dedesini çok seviyordu ve yanında çok mutluymuştu. Ertesi gün, kahvaltısını yapan Lara ve dedesi, dedesinin sahibi olduğu fırın dükkanına gitmek üzere evden çıktılar. Birden, miyav! diye bir ses duydu. Arkasına baktığında, kayaların arasında sıkışıp kalan bir kedi yavrusu gördü. Çok şaşırıp ve dedesi hemen taşları kaldırarak kediyi kurtardı. Yavru kedicik çok korkmuştu. Lara, yavru kediyi çok üzülürdü. Belli ki yavru kedicik yuva istiyordu. Dedesinden, yavru kediyi eve götürmek için izin istedi. Eve götürdükleri yavru kedicik, yuvasını çok beğenmişti.

Duru Fidancı 2/D

TAVŞAN İLE KAPLUMBAĞA

Günün birinde tavşan ile kaplumbağa bir koşu yarışı yapacaklardı. Tavşan kendinden çok emindi, sürekli “kesin ben kazanırım” diye söylenmeye başladı. Sonunda yarış başladı. Tavşan kaplumbağanın önünde hızla ilerliyordu. Tavşan hızla ilerlediği için biraz yorulmuştu. Ve demişti ki: “Kaplumbağa nasıl olsa yavaş, ben biraz da koşmak yerine yürüyeyim” dedi.

Ve nasıl olduysa baygın baygın düştü. Kaplumbağa onu geçip birinci olmuştu. Tavşan “nasıl oldu da böyle yenildim” dedi.

Bunu duyan kaplumbağa;

-“Üzülme, sen de iyiydin” dedi.

Ve mutlu mutlu yaşamlarına devam ettiler.

Mert Ali EKİNCİ 2-D

Minik Kuşlar

Üç tane kuş varmış.Minnoş,Şeker ve Pamuk.

Bu üçlünün bir gurubu varmış.

Gruplarının adı "minik kuşlar" mış.

Gruplarından yazışırken minnoş demiş ki; "bizim evin yanındaki ağaçta buluşalım mı ?" demiş.Şeker ve pamuk da tamam yazmış.

Minnoş ve Pamuk gelmiş ama Şeker gelmemiş. Beklemişler beklemişler ama gelen olmamış.

Sonra minnoş ve pamuk uçup onu aramaya karar vermişler.Sokak sokak dolaşırken,Şeker'in kanadının yaralandığını ve kaldırımın kenarında ağlarken bulmuşlar.Hemen Şekerin yanına gitmişler ve ona yardımcı olup hastahaneye götürmüşler.Şeker,iyileştiğinde arkadaşlarına dönüp; "iyiki sizler gibi arkadaşlara sahibim,sizleri çok seviyorum" demiş.Minik kuşların arkadaşlığı hep devam etmiş.

Derin Tanır 2/D

İTFAYECİLER GÖREUDE

İtfaiyeciler yeni bir güne başlıyordu. İstasyona bir çağrı geldi. Bir mahalle sakini arıyordu. 4 tane kedinin ağaçta mahsur kaldığını söyledi. İtfaiyeciler hızlıca yola çıktılar. Yolda diğer araçlar itfaiye aracına yol verdiler. Çünkü bu bir trafik kuralı! İtfaiyecilerin olay yerine varması tam 1 saat sürdü. Sonunda olay yerine vardılar. Merdiveni yükseltip ağaca çıkan itfaiyeci kedileri hızlıca kurtardı. Arayan mahalle sakini onlara teşekkür etti. Çocuklar ‘kahraman abiler’ diye itfaiyecilere tezahürat yaparak alkışladılar. İtfaiyeciler araçlarına binip istasyona geri dönerken bir telefon daha geldi. Bu bir yangın alarmıydı! Çok trafik vardı, bütün araçlar onlara yol verdi. Kolayca yangın yerine gittiler. Apartmanda çıkan yangını zorlukla söndürmeyi başardılar. Herkes onları alkışladı çok mutlu oldular. Yangını ateşle oynayan küçük bir çocuk çıkarmıştı. Çok pişmandı ve ağlıyordu. İtfaiyeciler onu bir daha ateşle oynamaması konusunda uyardılar. Çocuk ‘tamam’ dedi. Bir görevi daha başarıyla tamamlayan kahraman itfaiyeciler istasyona geri döndüler. Ve 3.görevlerini beklediler.

İtfaiyecilik çok önemli bir meslek! Her zor zamanımızda canlarımızı tehlikeye atarak bize yardım ederler. İyi ki varlar, canım itfaiyeciler onlar birer kahramandır...!

Poyraz YAKUT 2/D

TRAFİK POLİSİ

Her tatil olduğu gibi yine tatilimizi geçirmek ve bütün aile ile birlikte olabilmek için Akçay'a gidiyorduk.

Babam arabayı kullanıyor , annem önde yanında oturuyordu. Babam araba kullanırken çok konuşmaz. Annem de babamın yol müziklerini dinlerken ya kitap okur ya da şarkılara eşlik eder. Ben mi ? Ben yolculuklarda bir süre yolu izlerim ama sıkılınca annem gibi kitap okurum.Hem öğretmenimiz de tatil boyunca bol bol kitap okumamızı istedi. Kitabımı okumaya dalmış yolda giderken uzun süredir konuşmayan babam birden anneme : “Yan taraftan çantamı verir misin ? “ diye sordu. Sandım ki mola yerine geldik.

Ama kafamı çevirip camdan baktığımda babamın yavaşlayarak yol kenarına geçtiğini gördüm. Biraz ileride de trafik polisleri barikat kurmuş yol kontrolü yapıyorlardı.

Polislerden yol üzerinde duranı, babama doğru yavaşlamasını ve yana doğru geçmesini işaret ediyordu.

Annem babama çantasını uzatırken babamda ikaz lambalarını yakıp yana doğru park etti.Ben babama ;“Baba , polis neden bizi durduruyor bir suç mu işledik? “ diye sordum.Babam kontrol sırasının bize gelmesini beklerken bana doğru döndü ; “Balkan ‘cığım trafik polisleri sadece hata yapanlara ceza yazmaz ve ya trafik ışıklarının görevini yapmaz. Trafikte tüm araçların ve yolcuların güvenliğini sağlarlar, bunun içinde gerekli olduğu zamanlarda kontroller yaparlar.” diye açıkladı.

O andaesnada sıra bize gelmişti. Polis bizim cama doğru uzanıp babamdan evrakları istedi. Ben de “ Baba evrak ne ?” diye sordum. Sesimi duyan polis arkaya doğru eğilerek bana güldü.

“Babanın ehliyeti var mı? Bu araba sizin mi ? Bunları gösteren kağıtlar, onları kontrol edeceğiz.” dedi.

Babam çantadan polisin istediği şeyleri verdi. Polis onları alıp kendi arabasına doğru gitti. Heyecanla camdan olanları izliyordum. Birkaç dakika sonra geldi, babama aldığı şeyleri geri verdi. “ İyi yolculuklar!” dedi.Ve arka tarafa yani bana doğru eğilip emniyet kemerimi arka koltukta da olsa taktığım için tebrik etti ve yanında getirdiği çikolatadan hediye etti.Çok mutlu oldum.

Emniyet kemeri sizi hayata bağlar ; bazen de böyle tatlı sürprizler sürprizler yapar!

Balkan Aksoy 2-D

UZAYLI İLE DİDEM

Didem diye bir kız vardı. Didem herhangi bir şehirde yaşayan normal bir kızdı. Fakat Didem uzaya çok meraklıydı. Günler geçti, Didem büyüdü. Kararını verdi. Didem astronot olacaktı. Didem çok çalıştı ve başardı. Astronot oldu. Artık uzaya gidebilirdi. Didem'in roketi hazırды. Roket kalktı, Didem artık uzaydaydı. Uzaylı incelediler, bir uzaylı gördüler. Didem çok korktu. Uzaylı ona yaklaştı.

-Merhaba.

Didem korkarak;

- Merhaba, dedi.

Didem korkmuştu ama mutluydu da. Çünkü uzaylı onu sevmişti. Didem de onu sevmişti. Uzaylı Didem'e;

- Arkadaş olalım mı? Dedi.

Didem kabul etti. Uzaylı Didem'e uzayı gezdirdi. Gezerken de sohbet ettiler. Uzaylı ile Didem çok yakın arkadaş oldular. Fakat yeni bir uzaylı gelince onu daha çok sevdi. Diğer uzaylıyı bıraktı. Yeni arkadaşıyla gezmeye başladı. Diğer uzaylı çok üzüldü. Sonra Didem bunu fark etti. Didem uzaylıya şöyle dedi.

-Bir daha seni satmayacağım.

İki arkadaş konuştu. Didem bir kez daha hatasını anladı. Uzaylı arkadaşlarına hoşçakal deyip roketle şehrine döndü. Bir daha Didem kimseyi satmadı.

İNCİ ESİLA ALPTEKİN 2/E

SUDE İLE KARDEŞİ

Bir zamanlar Sude adlı bir kız ile Sıla adlı kardeşi yaşarmış. Sıla çok sinirli, Sude tam tersi çok mutlu ve neşeli biriymiş. Bir sabah Sude ve Sıla annesi ile birlikte alışverişe çıkmışlar. Fakat Sıla annesini dinlemediği için kaybolmuş. Sıla “annee” diye bağırması. Ama annesi duymuyormuş. Sıla artık mutlu ve neşeli olmaya karar vermiş. Bir güvenlik görevlisi ile karşılaşmış ve ona annesini bulup bulamayacağını sormuş. Güvenlik görevlisi bulabileceğini söyleyip Sıla’ya sorular sormuş. Sıla soruları cevaplamış. Güvenlik görevlisi annesini bulmuş. Sıla annesinden özür dilemiş. Özür dilerken şunları söylemiş:

- Özür dilerim anne, seni dinleyip yanında kalmalıydım.

Annesi özrünü kabul etmiş ve sarılmışlar. Sude de gülümseyip sarılmış. Sude Sıla’ya şöyle demiş:

- Hatanı fark etmen bizi mutlu ediyor. Bir daha sinirli bir çocuk olma kardeşim.

-Bir daha sinirli bir çocuk olmayacağım.

Mutlu bir şekilde eve dönmüşler. Bundan sonra Sıla , kardeşi Sude gibi mutlu ve neşeli bir çocuk olmuş. Kardeşi Sude ile oyun oynuyor ve annesini dinliyormuş.

NİSAN KENDİR 2/E

VONVON'UN HATASI

Vonvon adında bir ayı varmış. Vonvon bütün arkadaşlarıyla ‘Siz çok küçüksünüz bücürler ‘ diye dalga geçiyormuş. Şehirdeki diğer hayvanlar ondan nefret ediyormuş. Bir gün Vonvon başkan olmuş ve şu sözleri söylemiş:

-Boyu kısa olanlarla arkadaşlık yapmayacağım. Boyu uzun olanlarla arkadaşlık yapacağım.

Bir gün çok küçük bir tavşan yanına gelmiş. Onu yanından kovmuş. O tavşan hemen şehirdeki polis Süper’e gitmiş. Ona,

-Başkan Vonvon'u hapse atabilir misin? Çünkü bütün kısa boylularını yanından kovuyor.

Köpek Süper:

-Tamamdır.

Tavşan,

-Benim çok güçlü bir dinazor arkadaşım var. İsmi de Kaptan. Ama polis desteği lazım.

Köpek Süper,

-Tamam, o zaman ilk olarak senin arkadaşın Kaptan'ı alalım.

Sonra yola çıkmışlar. Tavşanın arkadaşı Kaptan arabaya sığmadığı için motosiklet ile gelmek zorunda kalmış. Uzunca bir yol gidip ayı Vonvon'u dışarıya çıkarmışlar. O esnada desteğin gelmesini de beklemişler. Destek gelmiş. Dinazor Kaptan da saklandığı yerden çıkmış. Bunu gören Vonvon hatasını anlayıp bütün şehirden özür dilemiş. Başkanlıktan atılmış. Bir daha da kendini üstün görmeyi bırakmış.

ANIL TÜRKMEN 2/E

MUSTAFA'NIN ÖDEVİ

Yalçın İlkokulu adında bir okul varmış. Bu okulda, 1/A sınıfında Mustafa adında bir çocuk varmış. Mustafa okulda da, evde de hiç ödev yapmazmış. Öğretmeni bu duruma çok üzülüyormuş. Öğretmeni ona bir ders vermek istemiş. Mustafa ile Melis, Arife ve Ada adlı arkadaşları ile aynı sınıftaymış. Mustafa'nın öğretmeni hafta sonu ödevi için onları gruplara ayırmış. Mustafa da bu arkadaşlarıyla grup ol-

muş.

Öğretmen demiş ki:

- Ödevi yapanlar geziye gidecek.

Sonunda cumartesi günü gelmiş. Bütün arkadaşları ödevi yapıyormuş. Mustafa kılını bile kıpırdatmıyormuş. Pazartesi günü herkes sınıfta öğretmenin gelmesini bekliyormuş. Öğretmen sınıfa gelmiş. Herkes ödevini göstermiş. Bir tek Mustafa göstermemiş. Bütün sınıf geziye gitmiş. Mustafa geziye gidememiş. Mustafa da bu yaptığından bir ders çıkarmış. Bundan sonra Mustafa kendine söz vermiş.

- Artık ödevlerimi yapacağım, demiş. **ÖMER DORUK DOĞAN 2/E**

ELİF ÇOK PARA HARCİYOR

Elif sabah kalkıp elini yüzünü yıkayıp kahvaltısını yaptı. Sonra babasıyla dışarı çıktılar. Elif arkadaşlarında gördüğü şeyleri babasından istemeye başladı. Babası da:

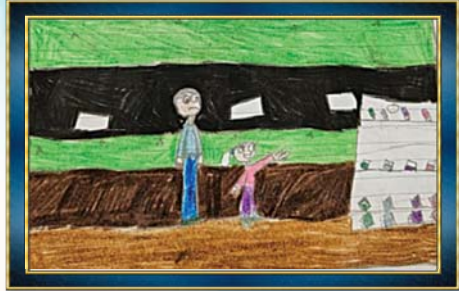
- Tamam ama sadece bir tane alabiliriz.

Elif birden ağlamaya başladı. Babası da çaresizce bütün istedik-

lerini aldı. Babasının parası çok azalmıştı. Babası çok çalışmaya başladı. Yine bir gün babasından arkadaşlarında gördüklerini istemeye başladı. Bu sefer babası hayır, dedi. Elif yine ağlamaya başladı. Babası:

“Lütfen Elif, ağlamayı bırak! Bundan sonra sadece ihtiyaçlarını alacağım” demiş. Elif'in babası kararlı davranmış. Sadece ihtiyaçlarını almış. Elif buna alışmış. Bir daha her şeye ağlamamış.

ELVİRA TAŞ 2/E

DODO'NUN PARTİSİ

Çok uzun zaman önce; yıllardan 1680, günlerden 16 Şubat'mış. Dodo adlı bir kuş yaşarmış. Dodo 17 Şubat'ta 9 yaşına giriyormuş. Dodo her gün saat 06.00'da uyanıp herkese yardım ediyormuş. Yine her günkü gibi saat 06,00'da uyanmış ve yardım etmek için yola koyulmuş. Yolda arkadaşı Rex'i görmüş.

Dodo :

- Neyin var Rex?

Rex:

-Markete gitmem

lazım ama bu bataklık yolunu kapatıyor.

Dodo hemen bir çözüm bulmuş ve Rex'e ara sokağı göstermiş. Rex de teşekkür etmiş. Dodo yoluna devam ederken arkadaşı Mortis'i görmüş. Mortis bir köşede ağlıyormuş. Dodo:

- Ne oldu Mortis?

Mortis:

-Oyuncak arabam kırıldı o yüzden ağlıyorum.

- Merak etme Mortis.

Hemen marketten Mortis'in istediği oyuncacı almış.

Mortis:

-Teşekkür ederim Dodo

Dodo akşam eve dönerken yardım edecek kimseyi görmemiş. Eve gince doğum günü partisinde yardım ettiği herkesi görmüş. Doğum gününde çok eğlenmişler.

MERT AHMET AĞDEMİR 2/E

NEHIR İLE ÇİÇEK

Nehir hemen uyanmış. Çünkü arkadaşı çiçek gelecekti. O kadar sevinmişti ki heyecandan havaya uçacaktı. İlk önce ödevini yapması gerekiyordu. Yirmi sayfa ödevini yaptı. O sırada kapı çaldı. Nehir 'in annesi kapıyı açtığında Çiçek'in yanında arkadaşı varmış. Çiçek içeri girmiş. Çiçek Nehir 'le oynamak istememiş ve arkadaşıyla oynamış. Nehir bu duruma çok üzülmüş.

Çiçek yanlışlıkla arkadaşının kalesini bozduğu için arkadaşı çok sinirlenmiş. Çiçek 'e kötü davranmış. Bunu gören Nehir arkadaşına yardım etmiş. Çiçek Nehir 'e :

- Öür dilerim, seni dışladığım için, dedi. Nehir Çiçek 'i affetmiş çok güzel arkadaş olmuşlar.

Miray DADAYLI 2/E

TÜRKİYE'M

Göllerinde nilüferler
İstanbul'u çok severler
Uludağ'ı karları ile bilirler
Adana'yı ise sığağıyla.

Denizler çok olur
Renkleri ise koyudur
İlkbaharda ilkbahar
Yazda yaz olur

Kışta kış olur.
Memleketimde yaz kış başka olur
Mevlana'sı Yunus'u
Aşılar bize doğruyu

Sevelim her zaman Anadolu'yu.
Anadolu'dan Avrupa'ya
Selçuklu'dan Osmanlı'ya
Sahip çikalım bu topraklara
MEHMET EGE AÇIKBAŞ-3A

CANIM ANNEM

Toprağın en değerli gülüdür anne.
Denizin en değerli yıldızı,
Gökyüzünün gülümseyen güneşi,
Çocukların en iyi oyun arkadaşı.

Sabahları sevgiyle uyandırır,
Akşamları masallar anlatır,
Onunla kağıttan karakterler yaparız,
Kardeşimle onları oynatırız.

Kalbine baktım, sevgi ile dolu.
Gözlerine baktım, şefkat dolu.
Ellerini tuttum, huzur dolu.
Annem mutluluğun en kısa yolu.

Beni her şeyden çok sever,
Ben mutlu olunca yüzü gülümser,
Ödevlerime yardım eder,
İyi ki varsın güzel annem.

ALİ URAS ÇIRPAN 3/A

SEMİH VE ARKADAŞLARININ MUHTEŞEM PLANI

Günlerden karne günüydü. Semih çok heyecanlıydı. Çünkü dönem boyunca bu anı bekliyordu. Son ders karneler verildi.

Semih'in karnesi çok iyiydi. Anne ve babasına karnesini göstermek için sabırsızlanıyordu. Semih servisle eve gidiyordu. Eve geldi, ellerini yıkadı, üstünü değiştirdi. Babası Şenol da annesi Bahar da Semih'in karnesini çok beğendi.

Semih yemeğini yedi, biraz kitap okudu. Okuduğu kitabın adı "Bir Kartalın Serüveni" idi. Kitabını okuduktan sonra televizyon izledi ve futbolcu kartlarını düzenledi, akşam yemeğini yedi.

Dişlerini fırçaladı. Yatarken atlasına baktı, uyudu.

Sabah Semih kalktığında ellerini ve yüzünü yıkadı, dişlerini fırçaladı ve kahvaltısını yaptı. Sonra arkadaşı Cenk, Daniel, Mert ve Salih ile buluştu. Biraz oyun oynadıktan sonra Semih'in babası Şenol'un yanına, bahçelerine gittiler. Şenol, oğluna söz verdiği ağaç evi bitirmek üzereydi ve Semih ve arkadaşlarının yardımıyla çok güzel bir ev yaptılar. Ağaç ev onların toplanma yeri oldu.

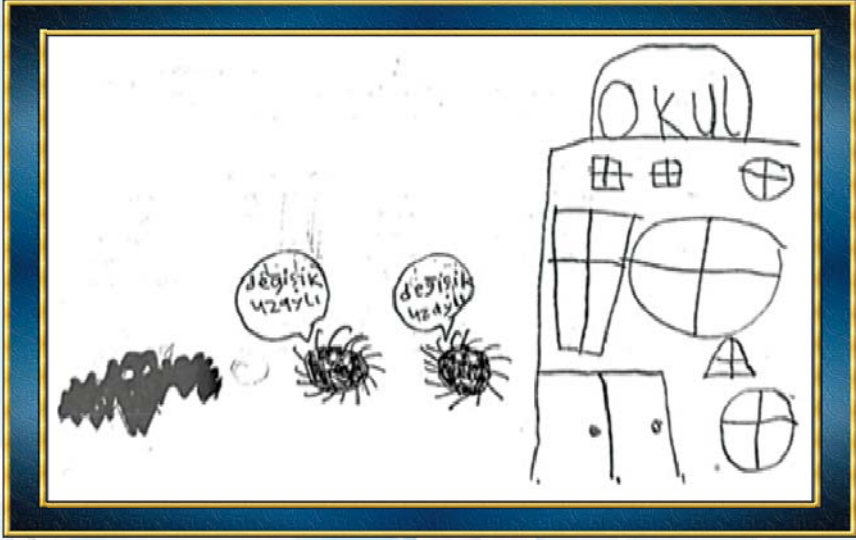
Günlerini bir futbol takımı oluşturmak için uğraşarak geçirdiler. Takımın adı "Ağaç Ev Spor Kulübü (AESK)" oldu. Semih, dayısı olan eski futbolcu Sergen'i teknik direktör olması için ikna etti. Yıllar geçti ve AESK çok başarılı bir takım oldu. Öyle ki; takımları otuz kez Süper Lig şampiyonu oldu. Sonra Real Madrid'i geçerek yirmi kez Şampiyonlar Ligi şampiyonu oldular.

Bu Türk ve dünya futbol tarihinde bir ilkti ve tarihe adını elmas harflerle yazdırdı. Dünyada ilk kez ufacık bir ağaç evden çıkan futbol takımı, sonunda pek çok güçlü takımın korkulu rüyası oldu. Bu gerçekten mükemmel bir başarıydı.

Demek ki; korkmadan ve inanarak yola çıkılırsa çok büyük şeyler başarabiliriz.

SEFER METEHAN ÖZCAN 3/A

DEĞİŞİK UZAYLI

Bir zamanlar bir uzaylı varmış. Başka bir gezegenden geldiği için okulda zorlanmış. Arkadaşları yokmuş. Hepsi onunla “değişik uzaylı” diye dalga geçiyorlarmış. Sonra okula başka bir değişik uzaylı daha gelmiş.

Şans bu ya, o da değişik uzaylıyla aynı yerden gelmiş. Sonra ikisi arkadaş olmuşlar.

Zamanla bütün sınıf, bu iki değişik uzaylıyla arkadaş olmuş ama bir kişi hariç. O da önceden o sınıfın popüler uzaylısıymış.

Sonra bu popüler uzaylı, değişik uzaylıları kıskanmış ve bir zorba ya dönüşmüş. demiş ki: “Hepiniz beni sevin, sevmeyeni oyunlarım almam!” Ama ne yazık ki sınıfın en sevdiği oyunları o buluyormuş. Sonra değişik uzaylı öne çıkıp şunu söylemiş:

-Hayır uzaylılara zorbalık yapamazsın! Onlar da senin gibi bir uzaylı dedikten sonra popüler uzaylı hatasını anlayıp iyi kalpli olacağına söz vermiş (...)

ALİ YAPICI 3/A

BALKONDAKİ MİSAFİLER

Kar olmamasına rağmen çok soğuk olan bir hafta sonu sabahında, annemin hazırlamış olduğu kahvaltımı yaparken gözüm balkona gelen iki adet kuşa takıldı.

Gagalarında ağaç dalları veya

kurumuş ot parçaları vardı. Sanki bir şeyler planlıyor gibiydiler. Bir taraftan kahvaltımı yapıyor, bir taraftan da dikkatlice bu kuşları izliyordum. Balkonda bulunan kombi borusu üzerine sürekli bu dal parçalarından bırakıp sonra bir yerlere kanat çırpıp, tekrar tekrar gidip geliyorlardı.

Her gelişlerinde önce çevre kontrolü yapıyorlar, sonra hep aynı noktaya gagalarındaki parçaları bırakıyorlardı. Ürkek halleri dikkatimden kaçmıyordu. Kahvaltımı yaptıktan sonra öğretmenimin vermiş olduğu ödevlerimi yapmaya sıra gelmişti. Bir taraftan ödevlerimi yapıyor, bir taraftan da “Bu iki kuş ne yapıyordur” diye düşünmekten kendimi alıkoyamıyordum.

Ödevlerim bittikten sonra balkonu gören pencereden onları izlemek istedim. Kombi borusu üzerinde yumak gibi bir şeyler inşa etmişlerdi. Babama bunun ne olduğunu sorduğumda, kuş yuvası olduğunu söyledi. Hatta bu görmüş olduğum kuşların da güvercin olduğunu bana ilettiler. Babam güvercinler hakkında benimle bazı bilgiler paylaştı. Mesela güvercinlerin bir eşleri olduğundan, yaşamları boyunca tek eşli yaşadıklarından, yaşam sürelerinin beş yıl ile on beş yıl arasında olduğundan ve bazı türleri olduğundan, bizim balkonu da muhtemelen yumurtlayıp yavrulama alanı olarak tercih ettiklerinden bahsetti. Çok şaşırmıştım ve merakım bir kat daha artmıştı. Gün boyu bazı aralıklarla onları izledim. İçlerinden bir tanesi yuvada bekliyor, bir tanesi belirli aralıklarla gidip geliyordu. Annem bu güvercinlerin buğday yediklerini ve balkonun bir köşesine buğday bırakmamı söyledi. Buğdayları bıraktım, yemleri yemelerini bekledim ama bı-

rakın yemeyi, sanki yuvayı terk edip uçacak gibiydiler. Benden çok tedirgin olmuşlardı. Sebebini babama sorduğumda; “insanları bir tehlike olarak algılıyorlar, gayet normal, her seferinde yemleri bırak beklemeden çık” dedi. Günler geçiyor, ben her okuldan gelişimde bir avuç yem bırakıyordum. Onlar ben balkondan çıktuktan sonra yere inip yemlerini bir bir yiyorlardı. Yaklaşık on sekiz, on dokuz gün sonra bir adet yavruları oldu. Yavru güvercin çok küçüktü. Kanatları bile yoktu. Her geçen gün yavru biraz daha büyüüp kanat çıkarıyordu. Bir gün anne güvercin yavrusuna sanki uçmayı öğretiyor gibi kanat çırpma hareketleri yapmaya başladı. Yavru da annesini taklit ediyor, uçmaya hevesli görünüyordu.

Bir gün okuldan geldikten sonra bir avuç yem bırakmak için balkona çıktım. Üç güvercin birden yuvalarından inip yanıma geldiler. Çok şaşırılmışım, kendilerine dokunmama izin verdiler. Kanatlarını okşadım. Ellerimle başlarını okşadım, hiç korkmadılar. Çok şaşırılmışım. Bir sonraki gün eve geldiğimde artık yuvalarında olmadıklarını fark ettim. Sonraki gün yine yoklardı ve sonraki gün yine yoklardı. Anladım ki en son gün bana teşekkür etmek için yaklaşmışlardı.

Benim haberim olmadan bana veda etmişlerdi. Balkondaki misafirlerimi ben çok sevmişim. Belli ki onlarda beni...

ŞEVVAL ŞAM 3/A

MERAKLI AYAZ TATİLDE

Meraklı Ayaz'ın okulunun son günüydü. Meraklı Ayaz sabırsızlıkla karnesini bekliyordu. Öğretmeni Ayaz'a karnesini verdi ve başarısından dolayı tebrik etti. Ayaz çok sevindi ve koşarak ailesine göstermek istedi.

Eve geldiğinde “Anne! Baba..!” diyerek bağırmaya başladı. “Karneme bakın, Karneme oleyyy!” dedi. Annesine ve babasına bu kadar sabırsızlıkla göstermesindeki sebep, ailesinin sürprizi idi.

Eğer karnesi iyi gelirse ona çok istediği Disneyland'a götüreceklerdi. Annesi ve babası meraklı Ayaz'ın karnesine baktı ve onunla gurur duyduklarını söylediler.

Meraklı Ayaz kocaman gözlerini açarak “eee” dedi. Annesi ve babasına gülümsedi.

Yarın yola çıkıyoruz dediler. Ayaz evin içinde koşmaya başladı sevinçten sabaha kadar uyumadı. Sabah olunca uçağa binerek Disneeland'a gittiler. Dev boyutlu eğlence parkını görünce Ayaz çığlık attı. Bütün oyuncaklarını deneyimledi.

En çok Avatar'dan keyif aldı, gözlüklü simülasyon ile uçtu. Daha birçok eğlence alanına gidip tüm tatilini dolu dolu geçirdi. Bu yaşadığı mutluluğu gören ailesi Ayaz'la beraber mutlu oldular. Artık tatilin sonuna gelen meraklı Ayaz evine dönüyordu. Ailesine kocaman sarılıp öpücüklere boğdu, çok teşekkür etti.

AYAZ GÜLER 3/A

ZEYNEP'İN DENİZ MACERASI

Öğretmenimiz tüm sınıfa karnelerini dağıtmış, tatilde bol bol kitap okumamızı, dinlenmemizi ve yeni döneme hazır bir şekilde gelmemizi istemişti.

Ben de karnemi alır almaz

ailemin yanına gittim. Ailem karnemi gördüğünde çok sevindi ve iyi bir tatili hak ettiğimi söyledi. Babam bu sene güzel bir deniz tatili macerası yaşayalım dedi. O sırada babamın telefonu çaldı. Arayan amcamdı. Amcam bu yaz tatilini Kastamonu'da geçireceğini söyleyip bizi de davet etti. Babam akşam haber veririm diyerek telefonu kapattı. Babamın konuşuklarını duyduğumda “baba biz de amcamlarla gidelim.” Demiştim. Babam “önce hep birlikte görüşelim konuşalım hepimiz için uygunsa gideriz” dedi.

Akşam hep birlikte oturup akşam yemeği yerken tatil konusunu konuşuk ve amcamlarla birlikte Kastamonu'ya gitmeye karar verdik. Annem bavullarımızı, babam da arabamızı hazırlarken ben de kendime ait olan kıyafetlerimi ve oyuncaklarımı bavulumla yerleştirdim. Arabada giderken uyuyacağımı düşünerek en sevdiğim oyuncakım olan tavşancığı bavulumla değil, yanıma almıştım. Çünkü arabada uyuyacağımı biliyordum. Evimizin maskotu olan Şanslı bu defa bizimle gelemeyecekti. Ona evde, babamın kuzeni bakacaktı. Sabah erkenden yola çıktık. Ben uykuma arabada devam ederken, babam yolu neredeyse yarılımıştı. Bir an kulağıma Şanslı'nın sesi gelir gibi oldu. Babama “Şanslı'nın sesini duydum” dedim. “Hayır kızım, Şanslı evde. Onu bu defa evde bırakmak zorunda kaldık” dedi. Babam daha cümlesini bitirmeden, arabanın bagajından Şanslı'nın sesi daha gür bir şekilde çıkmaya başladı. Babam hemen bir dinlenme istasyonuna girip bagajı açtı. Bir de baktı ki ne görsün?

“Şanslı senin ne işin var burada” diye seslendi. Şanslı; “siz tatile giderken ben evde kalamazdım. Ben de kendi eşyalarımı hazırlayıp gizlice

bagaja saklandım” dedi. Yolun yarısı bitmişti, artık geri dönemez ve tabii ki Şanslı’yı orada bırakamazdık.

Yolun kalan kısmında Şanslı da arabanın arka koltuğunda yolculuğuna devam etti. Yolculuk sona ermişti ve Kastamonu’ya gelmiştik. Eşyalarımızı odalarımıza yerleştirdik. Saat epey geç olmuştu. Biz Şanslı ile birlikte hemen uyuyakalmıştık.

Gözlerimi bir an açtım. Annem, babam, amcam ve kuzenlerim hazırlanmış denize gitmek için beni bekliyorlardı. Ben de hemen hazırlandım ve onların peşine takıldım. Çok güzel, sakın, masmavi bir deniz vardı. Ben hemen denize girmek ve balıklarla oynamak istiyordum. Sahile iner inmez üstümü değiştirip suya atladım ve denizin dibine doğru ilerledim. O anda çok garip bir şey oldu. Suyun altında nefes alabildiğimi fark ettim. Hemen yanımda duran balığa dönüp “merhaba” dedim. Balık şaşkın bir şekilde bana baktı ve “merhaba, ama nasıl oluyor da sen, denizin altında hem nefes alıp hem de konuşuyorsun” dedi.

Ben de onlara; “anlamadım nasıl oldu bilemedim” dedim. Balığın ismini sordum, o da bana isminin “Şeker” olduğunu söyledi. “Neden Şeker ismini verdiler sana” diye sordum. “Doğduğumda çok tatlı görüdüğüm için annem ve babam bana bu ismi vermişler” dedi. Şeker beni gördüğüne çok sevindi. Neden mi? Çünkü bizlerden, yani insanlardan çok şikâyetçiymiş. Zeynep nedenini sordu. O da; “insanlar denizlerimizi, yani bizim evimizi çok kirletiyor. Yüzyıllar boyunca kaybolmayan plastik şişeler, poşetler ve bunun gibi bir çok kötü şeyi denize atıyorlar. Sadece bunlar mı? Tabii ki hayır. Ya o koca koca gemiler, pis sularını atıklarını evimize döküyorlar. Fabrikalardan gelen atıklar da çok canımızı yakıyor. Sen bunlardan değilsin değil mi?” dedi. Ben de ona öyle birisi olmadığımı, aksine denizleri, ormanları, çevreyi koruyan bir kız olduğumu söyledim. Ve Şeker’le çok güzel dost olduk. Bana denizin altını gezdirmeye başladı. İlk olarak bana yemek yedirdi. Sonra oyun parkına götürdü. Orada arkadaşlarıyla tanıştırdı. Çok güzel bir gün geçirmiştik. Tekrar görüşmek üzere yanından ayrılıp suyun üstüne çıktım.

Kıyıya çıkar çıkmaz olanları anlatmaya başladım. Yakınlarımdan başlayarak denizleri kirletmememizi ve oradaki canlılara zarar vermemiz gerektiğini anlattım. Çünkü biz doğanın sahipleri değil, emanetçileriyiz. Şanslı’nın sesi yine kulaklarımda çınliyordu. Birden üstüme atlaması ile uyanımdım. Annem “kahvaltı hazır, hadi artık kalkın” diyordu. Zeynep sanırım çok güzel bir rüya gördüm diyerek ailesine gördüğü rüyayı ve özellikle balık arkadaşı Şeker’i anlattı.

ZEYNEP DİKMENLİ 3A

DEPREM VE ÖNLEM

O gün Beril ve annesi haberleri izliyorlardı. Reklamlardan sonra karşlarına öyle bir haber çıktı ki, Beril'in korkudan dili tutuldu. Haberde deprem görüntüleri vardı. Bir şehrimiz zangır zangır titriyordu adeta. Beril hemen annesine korkuyla sordu:

- Anne sence o insanlara ne olmuştur?

Annesi:

- Eğer binalar yeterince sağlamsa ciddi bir sorun olmamıştır. Biliyorsun, depremlerde en önemli şey binaların sağlamlığıdır. Bunun dışında evde de küçük önlemler alarak zarar görmeden depremden kurtulabiliriz, dedi.

Bunun üzerine Beril:

- Nedir bu önlemler anneciğim, diye sordu.

Annesi cevap verdi:

- Dolap gibi büyük eşyalarımızı duvara sabitleyebiliriz, deprem çantası hazırlayabiliriz, deprem sonrasında güvenli toplanma alanlarına gidebiliriz.

Beril:

- Anneciğim, biz de şimdi eşyaları duvarlara sabitleyip deprem çantası hazırlayalım mı, diye sorunca annesi bu fikri çok beğendi. Ailece hemen işe koyuldular. Birkaç saat sonra işleri bitmiş, içleri rahatlamıştı.

Beril o gece uyumadan önce deprem bölgesindeki herkes için dua etti. Onların tüm önlemleri almış olmasını diledi. Önlem almanın huzuruyla derin bir uykuya daldı.

MERVE YENİDOĞAN - 3/B

DİNOZOR ÇAĞI

Bir gün Ahmet Amca bakkal dükkanında müşteri beklerken arka raflarını düzenlemek istedi. Rafın en dibinde bir kaset buldu.” Bu kaset nereden geldi?” diye düşündü. Kaseti kurcalarken yanlışlıkla bir düğmeye bastı. Kasetten renkli ışıklar saçılarak bir portal açıldı. “Bu ne acayip bir şeymiş” diye düşünürken portal onu içine aldı. Meğerse Ahmet Amca dinazor çağına ışınlanmış.

Düştüğü yerden kalkarken karşısında iki adam gördü. Adamlar iri yarı, üstü başı perişan, korkutucu kişilerdi. Ahmet Amca çok şaşırıldı.

“Amanın! Ben nereye düştüm, burası neresi?” derken arkasında bir çatırtı duydu. Kocaman bir ağaç üzerlerine doğru devrilmek üzereydi. Ahmet Amca ve adamlar İmdaaat! diye kaçışırken, ağacı bir dinazor tuttu. Ahmet Amca;

“Bu kadarı da çok fazla, ben neredeyim yahu,” dedi. Tanımadığı mağara adamlarıyla birlikte dinazorun üzerine bindiler. Dinazor tam hareketlenirken portal tekrar açıldı ve Ahmet Amca tekrar portala düşerek gözden kayboldu.

Ahmet Amca sağa sola sallandığını hissetti. Gözünü açtığında karşısında karşı apartmandan Cemile teyze vardı. Cemile teyze onu uyandırmak için sarsmaktaydı.

-Ahmet Efendi, sen ne yapıyorsun? Dükkânda uyuyakalmışsın. Kapı da açık, Allah korusun hırsız girer.

Ahmet Amca derin bir oh çekti. “Neyse ki hepsi bir rüyaymış” dedi.

Alya Mira BOZDAĞ 3-C

KÜÇÜK KERTENKELE VE ÇOCUK

Bir yaz günüydü. Küçük Kertenkele, Mor Kertenkele ve Mavi Kertenkele ile yaprakları inceliyordu. Küçük Kertenkele bir yaprağı incelerken bir çocuk onu yakaladı ve dedi ki:

“Merhaba küçük adam, oyun oynamak ister misin?”

Küçük Kertenkele de “Evet” diye yanıtladı.

“Hayal Gezegeni’nde oynayalım mı?”

Küçük Kertenkele:

“Orası da neresi?”

Çocuk:

“Görmek için beni takip et.”

Hayal roketine binip gittiler. Tam gezegene girerken karşılarında bir kapı çıktı ve onlara parolayı sordu.

“Bilmece bildirmece dil üstünde kaydırmaca”

Kertenkele de:

“Dondurma” dedi.

Kapı çok şaşırmış, çünkü kimse soruyu bilemiyormuş.

Vee beklenen an gelmiş. Sonunda Hayal Gezegenine gelmişler.

Çocuk demiş ki:

“Pişt küçük adam, bu arada burada ne hayal edersen gerçek oluyor.”

Tam o sırada Küçük Kertenkele uçan yunuslar hayal etmiş ve gerçek olmuş. Yunuslarla bolca oyun oynamışlar, yunuslar parıldamaya başlamış, çünkü gezegen parlak olduğu için, orada olanlar da parlak oluyormuş. Bir süre sonra çocuk, arkadaşlarını da orada hayal etmiş ve Fred ve John hemen gelmiş. Bunu görünce Küçük Kertenkele, Mor Kertenkele ve Mavi Kertenkele’nin de gelmesini hayal etmiş, ve onlar da gelmiş. Burada hayal kurunca her şey gerçekten de gerçek oluyormuş. Hepsi bir arada saatlerce oyun oynayıp hayal kurarak eğlenmişler.

Hamza MERİÇ 3-C

UZAY NİNESİ

Arden 9 yaşında olmasına rağmen, bu hayattaki tek hayali bir astronot olmaktı. Kendini bildiği ilk günden beri hep bu hayali kurardı. O kadar çok istiyordu ki astronot olmayı, her akşam uykuya dalmadan önce bunu diliyordu ve her sabah uyanıldığında “acaba uzayda mıyım” diye önce camdan dışarı bakıyordu.. Evde olduğunu anlayınca da “Bugün de olmadı”, diyor ve okuluna gidiyordu.

O sabah her şey olması gerektiği gibi başlamıştı. Arden okula gitmiş, okuldan sonra da annesini beklemek için ninesine gitmişti. Her zaman olduğu gibi ninesi ile örgü örüyorlardı. Bu arada Arden örgü örmeyi hiç sevmiyordu. Ama ninesini o kadar seviyordu ki, onu kırmak istemiyordu. Örgü örmek, Arden'in çenesini çok çalıştırıyordu ve Arden, her şeyden bahsetmeye başlıyordu. Ninesi bu durumu iyi bildiği için torununa hayallerini sordu.

Arden de ninesine hayallerinden bahsetmeye başladı. Tabii ilk ve en büyük hayali olan uzaya gitmek istemesinden, aslında uzayda birçok bilinmezliğin olmasından, uzaya çıksa belki uzaylılar ile karşılaşabileceklerinden bile bahsetti. Hatta “onlarla dost olsak, bayramlarda seni ziyaret etsek, bayramlaşsak ne kadar güzel olurdu değil mi Nine?” dedi.

Ninesi gözlüğünü burnunun ucuna indirerek Arden'e baktı ve şöyle dedi: “Torunum benimle gel, garajda sana göstermek istediğim bir şey var.” Ninesi o kadar yavaş yürüyordu ki; Arden ninesinden çok önce garaja gitmişti bile. Etrafa bakarken ninesi yanına geldi. “Herkesten sakladığım sırrımı seninle paylaşmanın zamanı geldi Arden” dedi. Arden çok heyecanlanmıştı. Ninesi duvarda duran bir kolu Arden'e gösterdi. “Bu kolu saat yönünün tersine doğru çevirerek saat 03:00'a getirdiğimizde burada bir kapı açılacak, hayallerine kavuşacaksın” dedi. Arden büyük bir şaşkınlık içerisinde ninesinin dediğini yaptı. Kapı açıldı. O da ne? Karşısında kocaman bir Uzay Mekiği duruyordu. Bu Uzay Mekiği insan yapımı gibi değildi, daha çok bir uçan daireye benziyordu.

Arden düşünmeye başladı. “Ninem yoksa bir uzaylı mı?”. Ninesi Arden'e sırrını anlatmaya başladı; “Yıllar önce, tam senin yaşındayken tarla-

mıza bir uzay gemisi indi ve içinden yeşil küçük bir uzaylı çıktı. Benimle beyin dalgaları ile konuşuyordu. Ailesinden yardım gelene kadar da bizimle kaldı. Bu süreçte çok iyi arkadaş olduk. Bir süre sonra ailesi onu almaya geldi. Onun uçan dairesini tamir ettiler ve gittiler. Daha sonra beni görmeye sık sık geldi. Zamanla benim de onu ziyaret edebilmem için bana bu aracı hediye ettiler.” Dedi. Arden şaşkınlıktan nefes almayı unutmmuş, ninesine kocaman gözlerle bakıyordu. Ninesi ile uygun kıyafetleri giyerek Uzay mekiğine bindiler. Uzun bir yolculuktan sonra sonunda uzaya çıkmışlardı.

Uzay’a çıktıklarında ninesi birtakım tuşlara bastı ve karşılarında bir delik oluştu. Delikten geçtiklerinde rengarenk gezegenler topluluğunun olduğu bir alanda buldular kendilerini. Ninesinin hemen elinin altında bulunan delikte bir görüntü yansıdı ve Arden’in anlamadığı bir dilde konuştular. Ninesi “Sıkı tutun” dedi ve son hızla yeşil-pembe olan gezegene iniş yaptılar. Ninesinin arkadaşı onları aşağıda karşıladı, kimseye görünmeden onları bir yapının içine soktu. İnanılmaz bir yerdi, çok değişik robotlar vardı. Ninesinin arkadaşı Arden’e “Merhaba dünyalı dostum, sen Meryem’in torunu Arden olmalısın. Biz ninenle uzun yıllardır dostuz. Benim adım Kayrın. Seninle de dost olacağımızdan hiç şüphem yok” dedi. Tüm bu konuştukları beyninin içinde, sanki ses duyuyormuş gibi geliyordu Arden’e. Beyin dalgaları ile iletişim kurduklarını anladı Arden ve içinden şöyle düşündü. ” Acaba her düşündüğüm şeyi duyabiliyor mu?” Karnı acıktığı için içinden “Keşke kocaman bir pizza olsaydı” diye geçirdi. Önünde aniden pembe ve mavi bir pizza belirdi. Kayrın Arden’e “Evet Arden seni duyuyorum “dedi ve gülmeye başladılar. Ninesi “Arden, pizzanı hızlıca ye, annen gelmeden evde olmalıyız.” Dedi.

Pizzayı yemekten çok korkuyordu. İlk defa böyle yapımını görmediği bir pizza vardı önünde. Bir dilimi alıp dilinin ucu ile tadına baktı. O da ne! Pizza tatlıydı. Pizzanın hepsini bir lokmada yedi. Kayrın bahçelerinden bir de meyve getirdi Arden’e . Arden ilk defa gördüğü bu meyveyi sorduğunda ise “Bu meyvenin Getto. Bu meyve, hangi meyveyi yemek istediğine bağlı olarak değişen çok şifalı bir meyvedir. Seni tüm hastalıklardan koruyacak kadar da özeldir” dedi ve onlara gemilerine kadar eşlik etti. Tekrar görüşmek üzere anlaştılar ve ninesi ile annesi gelmeden hemen önce eve döndüler. Arden’in annesi “Günün nasıl geçti?” diye sorduğunda Arden “Hiiiç, her zamanki gibi işte. Ninemle örgü işleri” dedi ama sehpalarında duran Getto meyvesini saklamayı unutmuştu.

Arden o günden sonra uzay gemisi ve ninesi ile uzayda maceradan maceraya koştu.

YAHYA ARDEN MUALLAOĞLU 3-D

MAVİ KEDİ

Bugün hava çok güzel, güneşli bir gün. Ödevlerimi yapıp arkadaşlarımla dışarıya çıkmak için buluştuk. Mahallemizde top oynamaya karar verdik. Top oynarken arkadaşımın topu, apartmanın arasındaki boşluğa kaçtı. Top alma sırası bende olduğu için merdivenlerden tam indim, bir de baktım ki ne göreyim; mavi bir kediciik...

Tam onu severken, arkadaşlarım başıma toplandı. Sahipsiz bir kedi idi. Herkes onu istediği için kim alacak karar vermek için taş, kâğıt ve makas oynadık ve kazanan ben oldum. Kedi benim oldu. Hemen ona “Mia” adını verdim. Çünkü daha önce hep “bir kedim olursa adını Mia koyacağım” derdim anneme, öyle de oldu. Heyecanla annemi aradım. Sahipsiz bir kedi bulduğumu ona bakacağımı söyledim. Zaten hep istediğim için annem de izin verdi, çok da sevindi. Mutlu bir şekilde arkadaşlarımdan ayrıldım. Apartmana girdim, eve çıktığımda annem sakince;

-Gerçekten de çok tatlı bir kediymiş kızım, fakat önce bu yavruyu temizleyip öyle eve almamız gerekiyor, dedi ve hemen işe girişti.

Tabii ki bende anneme yardım ettim. Birlikte yıkadık, temizledik ve kuruttuk kediciği. Hatta tüylerini bile taradım. Sonra evde ona uygun olan yiyeceklerden ve süt verdik. Bize alışması için oyunlar oynadık. Ertesi gün ona mama, mama kabı, su kabı, sepet, taşıma çantası, kıyafet, kedi kumu ve tasma vb. şeyler aldık. Daha küçük olduğu için büyüyünce takacağız, iki yaşındaymış henüz. Veterinere götürüp kontrollerini yaptırarak, sağlıklı bir kediymiş. Çok sevindim, ona çok güzel bakmak için elimden geleni yapacağım. Bugün ona benim odamda yuva yaptık. Sepetin içine minderler koyduk. Bir kutuya kedi kumunu da koyduk çünkü tuvalet alışkanlığını kazandıracaktık. Bunu da yaptıktan sonra artık bizimle yaşaması için hiçbir engel kalmamıştı. Babam geldiğinde de her şey hazırda artık. Babamla tanıştırdım, babam da gayet güzel karşıladı. Kediciğ de evimize ve yuvasına alışmıştı artık. Onu evin bir bireyi olarak görüyoruz. Biz nereye gidersek o da bizimle olacak. İyi ki bulmuşum onu...

BEREN NAZ DİRLER 3-D

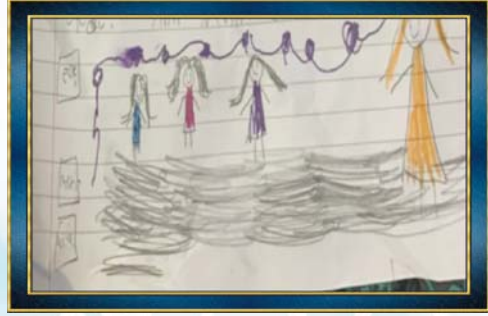
YERLİ MALI HAFTASI

Birgün Ece yatağından kalktı, annesinin yanına gitti. Annesine Aralık'ın kaç olduğunu sordu. Annesi Aralık'ın 18'i olduğunu söyleyince çok sevindi çünkü yerli mali haftasını çok seviyordu.

Ece kahvaltısını yaptıktan sonra okula gitti. Herkes Yerli Mali Haftası için yiyecek bir şeyler getirmişti o da getirmişti. Herkes Yerli Mali Haftasını kutlayıp keyifli bir gün geçirdiler.

Ece akşam ailesine o gün çok güzel bir gün geçirdiğini anlattı. Ece yemekten sonra dişlerini fırçaladı, kitabını okuyup uyudu.

ADA NEHİR CAN 3-D

TAUŞAN VE ARKADAŞLARI

Bir tavşan varmış. Bu güzel tavşanın adı Panduf'muş. Bu güzel tavşan çok mutluymuş.

Panduf'un arkadaşı Zıpzip onu çok sevmiş. Panduf ve Zıpzip yolda yürürken maymun Pança gelmiş.

Pança:

-Merhaba Panduf, nasılsın?

Panduf:

-İyiyim sen nasılsın Pança?

Pança: Teşekkür ederim, Zıpzip ve sana muz getirdim kabul eder misin?

Panduf: Evet, kabul ederim. Biz de sana havuç vermek istiyoruz.

Herkes çok mutluymış bir anda bir ağaç görmüşler. O ağaç parıl parıl parlıyormuş. Pança ağaca dokunmuş ve ağacın bir dilek ağacı olduğunu anlamışlar. Bu dilek ağacı, dokunan kişinin üç dileğini kabul ediyormuş.

Pança'nın birinci dileği, herkesin çok mutlu olmasını. İkinci dileği, ormanın rengarenk ağaçlarla dolmasını. Son dileği ise canlıların çok uzun süre yaşamasını. Bütün dilekleri kabul olmuş. Bunu gören Panduf ve Zıpzip da dilekleri dilemişler ve çok mutlu yaşamışlar. **ELA ELİF ÇAM 3-E**

YOLUNU KAYBEDEN ZIPZIP

Ormanın birinde “Zıpzıp” isimli meraklı bir tavşan varmış. Yerinde duramaz, her aklına geleni yapar ve kimseyi dinlemezmiş. Kardeşi ise annesinin sözünü dinleyen uslu bir tavşanmış.

Zıpzıp vaktinin çoğunu göl kenarındaki kelebekleri kovalayarak geçirirmiş. Annesi ona bunun çok tehlikeli olduğunu defalarca söylemiş.

Günlerden bir gün Zıpzıp göl kenarındayken hava birden kararmış, şimşekler çakmış. Kardeşi koşu koşu gelip korkuyla “eve dönmemiz lazım” demiş. Zıpzıp her zamanki gibi söyleneni umursamamış.

Yağmur şiddetlenince Zıpzıp korkmaya başlamış. Gökyüzü kara bulutlarla simsiyah olmuş. Zıpzıp telaşla evine dönmek isterken ayağı kayıp göle düşmüş, çırpınmaya başlamış. Gözünü açtığında kendisini bir ağaç dalına tutunmuş halde bulmuş. Güneş açmış ama Zıpzıp nerede olduğunu bilememiş. Bir o yana bir bu yana koşmuş ama evini bulamamış, yorgunluktan yığılıp kalmış. İşte o zaman, onları bir daha bulamayacağı korkusu ile ailesinin değerini daha iyi anlamış.

Aradan birkaç gün geçmiş, birden annesinin sesini duymuş; “Zıpzıp neredesin” diye bağıryormuş. Sevinçten ağlamaya başlamış, koşup annesine sarılmış. Yolunu kaybedip ailesine tekrar kavuşan Zıpzıp, bir daha annesinin sözünden çıkmamış.

CEYLİN AKGÖR/3-E

KIZIL PANDA İLE AYICIK

Bir gece, Kızıl Panda ormanda dolaşıyordu. Gezerken bir çalılık gördü. “Kesin orada gizlenmiş bambu çubukları vardır” diye düşündü. Tam çalılığa doğru uzanırken çalılık birden kıpırdadı. Kızıl Panda çok korktu. Ve o sırada çalılıktan bir kafa çıktı ve Kızıl Panda korkuyla çığlık attı.

“Aaaaa!”

Ayının kafasıydı bu ve ayı da Kızıl Panda’dan korktu.

“Dur, ben dostum!”

Kızıl Panda durumu anladı ve sevimli ayıyla tanışıp arkadaş oldular. Sohbet ederken Kızıl Panda ayıya anılarından bahsetti. Sonra ona bir şey sordu:

“Senin hiç kardeşin var mı?”

Ayı ise “hayır” diye yanıt verdi.

Kızıl panda, ayının bu soruya üzüldüğünü fark etti.

“Neyse bu konuyu kapatalım, geç olmadan evlerimize dönelim.”

Ertesi gün yine aynı yerde buluşmak için sözleştiler, ormanda hava karmadan önce evlerine gittiler. Kızıl Panda uykuya dalarken çok mutluydu. Çünkü artık yeni bir arkadaşı vardı **AYŞE MEYRA KOCAMAN 3-E**

TILKI İLE ODUNCU

Günlerden bir gün, bir tilki ormanda küçük bir kulübe görmüş. Tilki, ‘Acaba bu kulübenin sahibi kim?’ diye düşünmüş ve kulübeye girmiş. Sonra akşam olmuş ve oduncu gelmiş. Oduncu tilkiyi görünce, ‘Acaba bu kim?’ demiş ve sormuş, ‘Sen de kimsin?’

Tilki: Merhaba ben tilki, neden bu kadar yorgunsun?

Oduncu: Sorma be tilki kardeş, benim işim sabahtan akşama kadar odun kırmak.

Tilki: Hıı, peki oduncu kardeş, istersen ben sana yardım edebilirim ama evini benimle paylaşırın.

Oduncu: Peki tamam, demiş.

O günden sonra tilki ve oduncu her şeyi paylaşmışlar ve yakın iki arkadaş olmuşlar.

DEFNE ERES 3-E

MİSAFİRPERVER MELEK

Koskocaman bir evde dedemlerle yaşıyoruz. Annem ve babam öğretmen. Kardeşimle birlikte henüz ilkokula gidiyoruz. Dedemin çevresi geniş olduğundan evimizde misafir eksik olmaz. Bazen çok uzaklardan, dedemin eski tanıdıkları çıkagelir. Gönlü geniş dedem, evini yaptırırken şöyle düşünmüş: “Evimize bol bol misafir gelsin, onları rahatlıkla ağırlayabileyim”. Neredeyse her akşam sofrada misafirimiz olur ve gelen misafirlere terlik vermek de, odalarını göstermek de benim görevim.

Bir akşam soframızda dedemin otuz yıl önce tanıştığı bir adam vardı. Dedem adamı doğru dürüst hatırlayamıyordu bile... Babaannem dedeme kızdı. “Otuz yıl önce gördüğün arkadaşını neden eve getiriyorsun?” dedi.

Dedem, ‘Ne yapayım, adamcağızın gidecek yeri yokmuş, sokakta mı bıraksaydım?’ dedi.

Misafir gelen adam, yemekten sonra dinlemek için müsaade istedi. Ben de onu odasına çıkardım, lavabo ve tuvaletin yerini gösterdim. Sabah babaannem, dedeme söylenererek bir şeyler anlattığına göre yine bir şeyler olmuştu. Bu geceki misafir, daha güneş doğmadan evden çıkıp gitmiş. Babaannem telaşlıydı. ‘Allah vere de evden bir şeyler çalmış olmasın!’ diyordu.

Dedem “İhtiyacı varsa alsın.” demişti ama kimse adamın evden ayrılmasına anlam verememişti. Benim daha önce kardeşimle oyun oynarken cebimden düşen şekeri yerden almadığımız için, kokusuyu alan karıncalar misafirin kaldığı odayı basmıştı ve adamcağızın sabah erkenden evden çıkmasına neden olmuşuk.

Bir akşam dedemin kız kardeşine gitmeye karar verdik. Kendisi Ye-digöller’de oturuyormuş. Ben çok heyecanlıydım. Sabah hemen yola koyulduk. Akşam olunca dedemin inadından dolayı yolumuzu kaybettik. Hava çok soğuktu. Gece bu ıssız yerde, arabada yatmaktan başka çaremiz yoktu. Arabada uyumaya çalışırken cama birisi vurmasın mı? Hepimiz çok korkmuşuk. Dedem arabadan inince adama sarıldı. Hepimiz hayretler içindeydik. Bu adam karıncalar yüzünden sabah erkenden kaçıp giden adamdı. Bize bu soğukta bu şekilde kalamazsınız dedikten sonra hemen bizi evine götürdü. Sabah olduktan sonra ayrıldık ve o gün hepimize büyük bir ders olmuştu. Misafirliğin bereketini hepimiz yaşamıştık.

YİĞİT EGE ŞİT 3-E

ULUDAĞ'DAYIZ

Bir gün annemle Uludağ'dayız. Uludağ'da annemle kayak yaptık, sıcak çikolata içtik sonra yine kayak yaptık ve bir öğretmen gördük. Çocuklara kayak öğretiyordu. Öğretmen bize 'Merhaba!' dedi ve sonra bana 'ana kayak öğreteyim mi?' dedi.

Ben de heyecanlı 'Evet!' dedim. Öğretmen, "haydi başlayalım, ilk önce kaymaya aşağıdan başlayalım" dedi. Ben de, "tamam" dedim.

Öğretmen, "alışa alışa zirveye çıkarız" dedi.

Sonra en zirveden aşağıya doğru kaymayı öğrendim ve artık o kadar çok korkmuyorum. Sonra öğretmenle vedalaştık ve annemle İstanbul'a döndük.

HALİME SÜMEYYE KÜMEK 3-E

İNCİ TANELERİ

Sıra sıra dizilmişler
Akılda bir inci,
Gelmışler aklıma,
Hiç çıkmıyor ki.
Bir onda bir bunda,
Etraflar yanıyor inci inci
Belki beni de bulur,
Gelir bana bir inci.
İnciler dizilmişler,
Bir kolyede bembeyaz.
Takan herkese yakışır,
İnci taneleri .

RONYA İLERİ 3/F

CANIM ARKADAŞIM

Uzun bir tatil sonunda okullar açılmıştı. Çok heyecanlıydım, arkadaşlarımı çok özlemiştim Acaba büyüdüler mi, Beni özlediler mi çok merak ediyordum.

Sabah kalktım. Servise binince yeni arkadaşlar geldiğini gördüm. Küçük bir tanışma konuşması yaptık. Bu yıl belli ki çok maceralı geçecekti. Sınıfa girince arkadaşlarımın hepsi gelmişti. Hepsi de beni özlemişti, tabii ben de onları. Öğretmenimi de çok özlemiştim. Sonra kapı açıldı. Sınıfa yeni bir çocuk daha geldi. Yanıma oturdu . İlk ders hiç konuşmadık. Teneffüste hiç oynamadı, hep oturdu. “Merhaba” dedim, kendimi tanıttım; “Ben Kıvanç, senin adın nedir?” dedim “Ben de Kaan” dedi ve gülümsedi. “ Neden oynamıyorsun” dedim “Ben kimseyi tanımıyorum” dedi. “Az önce tanıştık” dedim. Beraber kantine gittik. Yemek yedik, bahçede futbol oynadık. Dönüşte aynı servise binmiştik. Kaan çok güzel zeka küpleri yapıyor ve oynuyordu. Bana da öğretti. Kaan ile çok güzel arkadaş olduk. Artık ömür boyu en iyi canım arkadaşım.

ALİ POYRAZ ONUR 3/F

ZEYNEP'İN ORMAN YOLCULUĞU

Cumartesi sabahı Zeynep'i annesi kaldırdı. "Kızım hadi hazırlan, ormana gideceğiz" dedi. Zeynep: "Tamam anne" dedi.

Annesi: " Hadi kızım gel bakalım."

Zeynep: "Geldim anne." dedi. Zeynep ile annesi ormana vardılar. Zeynep ormanda oyun oynadı, ip atladı, çok güzel eğlendi. Sonra akşam eve döndüler. Zeynep duş aldı ve odasına gecti. Uyumadan önce gezdiği yerleri günlüğüne yazdı. Hemen uykuya daldı. Sabah uyandı. Kahvaltı yapıp, bahçeye çıktı. Oyun oynadı, ip atladı eve girdi. Odasında bulmaca çözdü, biraz dinlendi. Akşam yemeğini yedikten sonra kitabın okuyup uyudu. Zeynep'in hafta sonu böyle geçmişti.

Zeynep pazartesi günü sabah erkenden kalkıp okula gitti .Ders işlediler, oyunlar oynadılar. Arkadaşlarına ormanda yaptıklarını anlattı. Orman gezintisi Zeynep'in çok hoşuna gitmişti.

ESMA DUMAN 3/F

KÜÇÜK SERÇE

Bir gün ormanda yürürken küçük bir serçe gördüm. Çok tatlıydı ve çok üşümüştü. Onu eve götürdüm.

Annem ve babamdan serçeye evde bakmak için izin istedim. “Evet” dediler.

Çok mutluydum, ona hemen bir ev yaptım. Veterinere götürdük. Veteriner biraz hasta olduğunu söyledi. Birkaç gün tedavi olduktan sonra serçe uçmaya başladı. Annem ve babam artık onu doğaya bırakmamı söyledi. Bıraktık ve ben çok üzülüm.

Bir gün camdan bakarken benim yanıma geldi. O günden sonra her gün beni ziyaret etti.

AYŞE BAŞAK KAYAOĞLU 3/F

SOKAK HAYVANLARI

Bir gün Mira sokak hayvanları için yemek ve su alır. Sokakta hepsini dağıttıktan sonra yağmur yağmaya başlar.

Mira'nın aklına hayvanlar için yuva yapmak gelir. Mira koşarak evcil hayvan dükkanına gider. Oradan yirmi tane yuva alıp sokağa yerleştirmeye başlar. Yerleştirdikten sonra aklına kuşlar için malzeme almadığı gelir. Mira yorulmuş bir halde tekrar evcil hayvan dükkanına gider. Kuşlar için yuva ve yem alıp sokağa koyar. Mira tanıdığı birkaç komşudan da, hayvanlar için sokağa malzeme koymalarını rica eder. Bütün komşular bu fikri kabul eder. Mira çok sevinir. Havaya akşam karanlığı düşünce Mira'yı annesi yemeğe çağırır. Mira hayvanlara “hoşçakalın” diyerek eve çıkar. Ertesi gün Mira okula giderken sokakta daha çok yuva olduğunu görür görmez çok sevinir. Okulda öğretmeni Mira'yı yaptığı bu davranış karşısında tebrik eder. Mira eve giderken hayvanlar ona teşekkür eder gibi onun peşinde dolaşır.

Mira eve girince karşısında iki tane kuş görür. Annesi Mira'ya; “Bu kuşlara da diğer hayvanlara baktığın gibi bakarsan bir de kedi alırız” der. O günden sonra Mira kuşları hiç yanından ayırmaz. Annesi kuşları yanından hiç ayırmadığı ve çok iyi baktığı için Mira'ya bir de kedi alır. Sonra Mira'ya “Eğer kedi ve kuşlara iyi bakıp gözünün önünden ayırmazsan köpek alırız” der Mira annesinin dediği gibi kuşlarını ve kedisini gözünün önünden hiç ayırmaz.

Annesi Mira'ya köpek alınca Mira annesine; “Anneciğim hayvanları beslemede bana yardım eder misin?” diye sorar.

MİRA SÖYLER 3/F

OKULLAR ARASI TURNUVA

Günlerden cuma günü saat 7'de okula gitmek için uyandım. Hemen kalkıp elimi yüzümü yıkayıp ardından dişlerimi fırçaladım. Sonra kıyafetlerimi giyindim ve dışarıya çıkıp servisi beklemeye başladım. Servis geldi ve servise binip okula geldikten sonra derse başladık.

Öğretmenimiz bir duyuru yaptı. Duyuru şuydu; "merhaba çocuklar. Yaptığım duyuru erkek öğrencilerim için geçerlidir. Ama kızlar üzülmenin sonra size de böyle bir şey yapacağız. Şimdi duyuruma geçiyorum. Bugün erkekler okullar arası futbol turnuvası olacak. Üçüncü kattan bir sınıf seçildi. O sınıf sizsiniz. Sizi tebrik ediyorum".

Biz çok sevindik. Ardından çıkış saati ödevleri yazdık. Evlerimize gittik. Ödevlerimi bitirip antrenmana başladım. Pazartesi günü Sait Çiftçi İlkokulu ile maç yapacaktık. Öğretmen bizi çağırdı ve maça gittik. Maçta 1-0 öne geçtiler. Çok geçmeden golü bulduk ve maç 1-1 iken faul yaparak penaltı yaptırıldı. Onlar penaltı kullandı ve kalecimiz Ali penaltıyı kurtardı. Penaltılarla 4-2 yenerek yarı finale gittik.

EZEL YILMAZ 3/F

ÖYKÜ'NÜN KEDİSİ NEREDE?

Öykü bir gün evde kedisiyle oynarken annesi onu yemeğe çağırırdı. Öykü yemeğini yedikten sonra kedisine bakmaya gittiğinde kedisi yoktu.

Öykü koşarak bunu annesine söyledi. Öykü'nün annesi ile babası Kuki'yi aramaya başladılar. Kuki'yi bulamayınca ilan asmaya karar verdiler. Kuki'yi her yerde çok aradılar, bulamadılar. Kuki'yi hiç kimse bulamayınca Öykü dedi ki "Anne, baba, madem Kuki'yi bulamadık, o zaman yeni bir kedi alalım". Annesi ile babası bu fikri onayladılar. Birkaç gün geçtikten sonra anne ve babası Öykü üzülmesin diye ona Kuki'ye benzeyen bir kedi aldılar. Öykü yeni kedisinin adını Mia koydu.

Günler sonra Öykü ile Mia parkta dolaşırken Kuki'yi buldu. Öykü Kuki'yi bulduğuna çok sevinmiş ve onu tekrar sahiplenmek istemişti. Kuki, Mia ve Öykü muhteşem bir üçlü oldular.

ZEYNEP SARE SEZGİN 3/F

KAFESTEKİ PAPAĞAN PAŞA

Paşa, rengarenk tüyleri ve güzel konuşmasıyla görenleri kendine hayran bırakan, fakat kafeste yaşayan bir papağanmış. Gökyüzünün ne kadar güzel olduğunu ve hep uçmak istediğini söylemiş. Hep kafese kapatılmadan önceki o özgür günlerini hatırlamış.

“Gökyüzü” diye kendi kendine söylenirken, balkonun kenarına “cik cik” diye öten bir serçe gelmiş”. Uçmak güzel bir şey değil mi? “ diye sormuş Paşa serçeye. O da; ‘uçmak çok güzel ‘ diye cevap vermiş. Biraz sohbet etmişler. Paşa serçeyi çok sevmiş ve sohbet etmeye başlamışlar. “Gökyüzündeki çoban yıldızı nasıl diye merak ediyorum” demiş Paşa. Serçe de anlatmaya başlamış:

“Çoban yıldızı iyi, arkadaşlarıyla her gece görünmeye devam ediyor. Gökyüzünde onun gibi parlak başka yıldız yok hala...”

Paşa serçenin anlattıklarını bazen mutlu, bazen hüzünlü bir şekilde dinlemiş. Çünkü özgür olup, o da serçe gibi gökyüzünde uçup, çoban yıldızını görmek istiyormuş.

Sohbet ederken serçeye yiyecek ikram etmiş. Serçe de çok açmış. Bol bol yemiş, karnını doyurmuş. Paşa daha çok şey sorup öğrenmek istiyormuş ama serçenin gitmesi gerekiyormuş. Neyse ki kendi uçamasa da, gökyüzündeki haberleri alabildiği için kendini çok mutlu hissediyormuş.

Papağan Paşa o günden sonra her gün balkondaki kafeste serçeyi beklemiş. Gökyüzünde neler olup bittiği konusunda serçe ile sohbet edip birlikte vakit geçirmeye başlamışlar. Çok iyi iki dost olmuşlar.

Ali AKGÜNDÜZ 3/F

DENİZKIZI

Günlerden bir gün küçük denizkızı denizde yüzerken, karşısına arkadaşı Demet çıkar. Küçük denizkızı arkadaşına: “Merhaba Demet, nasılsın?” diye sorar.

Demet: “İyiyim. Denizkızı hadi gel beraber yüzelim.”

Denizkızı, Demet’in bu teklifini kabul eder. İkisi de nereye yüzeceklerini bilmezler. Yüzmeye başlarlar. Denizkızı derinlere doğru yüzmek istediğini söyler. Demet ise annelerinden izin almaları gerektiği cevabını verir. İkisi de annelerine sorar. Ama anneleri bunun çok tehlikeli olduğunu söyler. Denizkızı ve Demet ısrarla derinlere doğru yüzmeyi çok istediklerini söylerler. Anneleri sonunda çok dikkatli olmalarını ve geç olmadan eve dönmelerini söyler.

Denizkızı ve Demet birlikte yüzmeye başlarlar. Derinlere doğru yüzerler. Denizkızı ‘Demet’e “Korkulacak bir şey yok. Buranın tadını çıkar. Eğlenmene bak. Ne olabilir ki, en fazla köpekbalığı” diye seslenir. Yularlarından uzaklaşırlar. Birden onlara yaklaşmakta olan iki köpekbalığını görürler. Denizkızı: “Çabuk kaç, bize doğru gelen iki köpek balığı var”. Demet ve denizkızı hızla yüzmeye başlarlar. Köpekbalıklarından kaçmayı başarırlar. İkisi de annelerinin sözünü dinlemedikleri için üzülmüşlerdir. Yaşadıkları olayı annelerine anlatırlar. Annelerinden özür dilerler.

Denizkızı ve Demet annelerine “Seni çok seviyorum anne” diyerek sarılırlar.

ELİF MİRAY KAYA 3/F

KÜÇÜK ÇİLEK

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde Maksut Bey ile Fethiye Hanım'ın bahçesinde bir çilek yaşırmış. Bu çilek kibar mı kibar, tatlı mı tatlıymış. Bu yüzden de tüm meyveler, sebzeler, çiçekler kısacası bu çileğin yaşadığı

bahçedeki tüm bitkiler onu çok ama çok severmiş. Bu çileğin ne kadar arkadaşı varsa bir o kadar da düşmanı varmış. Bizim çileğin düşman olarak gördüğü kişiler bu tatlı mı tatlı çileği o kadar kıskanırlarmış ki, fırsat buldukları her an onun arkasından iş çevirirlermiş.

Bizim çilek annesini hiç görememiş. Ancak üzgün değilmiş. Neden mi? Çünkü annesinin bir çilek ağacı olduğunu sanıyormuş. Çilek her ne kadar annesini göremese de her fırsatta annesinden bahseder, onun bir meyve ağacı olduğunu söyler, hayalindeki annesini övermiş. Arkadaşları, bizim çileğe annesinin bir çilek ağacı olmadığını birçok kez anlatmışlar. Ama ne kadar anlatsalar da boş. Çilek inanmıyormuş. Bir gün arkadaşları onu Bilge Sarmaşık'a götürmüşler. Bilge Sarmaşık da onu ikna etmeye çalışmış ama edememiş. Çilek ilerleyen günlerde de ağaç arkadaşlarına imrenir olmuş. Kısacası hiç kimse onu ikna edememiş.

Arkadaşları bu işin böyle devam edemeyeceğini anlamış ve bir plan kurmuşlar. Bu plan şöyleymiş: Maksut Bey ve Fethiye Hanım her ayın ikinci haftasının çarşamba gününde olgunlaşmış meyveleri, sebzeleri toplayıp yeni meyve, sebze ve çiçek tohumları ekermiş. Her zaman Maksut Bey olgunlaşmış meyve ve sebzeleri toplarken, Fethiye Hanım da tohumları getirirmiş. Çoğu zaman da "Dost" isimli köpekleri tohum paketlerini Fethiye Hanım'ın elinden alır ve koşmaya başlarmış. Tatlı çileğin arkadaşları da işte tam olarak bundan yararlanacaktı. Köpeğin yoluna sarmaşık çıkacak, köpek de sarmaşığa takılıp düşecekti. Köpek düştüğünde ağzın-

daki tohum paketleri de düşecekmiş. Pırasa hızlı bir şekilde üstünde “ÇİLEK TOHUMU” yazan paketi alıp diğer bitkilerin yanına koşacakmış. Neden mi pırasa? Çünkü aralarında en hızlı, en sportif ve saklanmaya en uygun kişi oymuş. Çünkü ince, uzun pırasa her yere girebiliyormuş. Neyse pırasa diğerlerinin yanına gittiğinde paketin içindeki çilek tohumları güller tarafından ekilecekmiş.

Ertesi gün, yani haziran ayının ikinci haftasının Çarşamba günü planı harfi harfine uygulamışlar ve tam da bekledikleri gibi olmuş. Tohumu ektikten sonra bakımını laleler yapmış. Öyle güzel ilgileniyorlarmış ki, bazen çilek tohumunu kıskanan bile olmuş. Ve unutmadan söyleyeyim, tabii ki bunları bizim çilek görmeden yapıyorlarmış. Zaten her şey onun iyiliği içinmiş.

Çilek tohumu otuz-otuz beş gün sonra büyümüş. O küçük tohumdan öyle olgun, kıpkırmızı bir çilek çıkacağını beklemiyorlarmış. İki gün sonra bizim tatlı çileği, yeni çileğin yanına getirmişler. Bizim çilek gözlerine inanamamış. Annesinin bir ağaç olmadığını, kendisinin bir ağaç olmayacağını ve çilek ağacı diye bir şey olmadığını anlamış. Biraz üzülmüş, çünkü ağaç olmayı çok istermiş ancak yanında onun için çabalayan gerçek dostlara sahip olduğu için çok ama çok sevinmiş. O gün öğrendiği şeyler hayal kurmasına engel olmamış. O hala hayal kurmaya devam ediyormuş. Bu tatlı mı tatlı, minik çilek hayatının geri kalanında mutlu yaşamış, insanlara hep yardım etmiş ve tabii ki dostlarının hep yanında durmuş...

Gökten üç elma düşmüş. Biri yazanın, biri okuyanın diğeri de bizim hikâyemizin biricik kahramanı tatlı mı tatlı çileğin başına...

IRMAK TORAMAN 4/A

UZAYDAN GELEN YARATIK

Merhaba ben Melis, bir gün odamda uyumaya çalışırken birden bir meteor sesi duydum. Bu ses karşısında hiç bir şey yapmadım, çünkü bizim oturduğumuz yerlere sıkça meteor düşer ve bilim insanları meteoru araştırmak için gelirlerdi. Her zamanki gibi bilim insanlarını arayacağım sırada dışarıdan anlamsız bir ses geldi, bu sesin geldiği yere baktım ve dışarıda yeşil bir yaratık gördüm. Tam bu yaratığın ne olduğunu anlamak için dışarıya çıkacağım sırada annem; "kızım sen daha uyumadın mı" diye bana bir soru yöneltti ve ben de; "anneciğim şimdi yatıyorum iyi geceler" dedim.

Böylece konu kapandı ama ben hala o yeşil yaratığın ne olduğunu öğrenmek istiyordum ve o meraklı halimle orada uyuyakaldım. Sabah olunca direkt aşağı indim ve iner inmez kapının önünde yeşil ayak izleri gördüm ama ayak izleri çok değişikti. Aradığım yeşil yaratığın bir hayvanın olamayacağını kendimce kanıtlamış oldum. Ağaçların çevresine bakarken ağaca yaslanmış duran o yaratığı gördüm.

"B-bu bir uzaylı" dedim ve eve koştum. İlk defa bir uzaylı gördüğüm için çok heyecanlıydım. Bir yandan yaratığın bana neler yapabileceğini tahmin etmeye çalışırken, bir yandan da aç olabileceğini düşünüyordum. Ama ben ikinci düşündüğüme uyup, aç olabileceği için evde onun sevebileceği bir şeyler ararken aklıma uzaylıya şeker vermek geldi. "Şekeri kim sevmez ki" diye düşünüp avucuma üç tane şeker alıp evden çıktım. Uzaylının yaslandığı ağacın yanına gittim ve önüne bir tane şeker koydum. Beni görmemesi için şekeri koyduktan sonra ağacın kabuğuna iki kez vurup başka bir ağacın arkasına gidecektim.

Ağaca vurduktan sonra uzaylı birden uyandı ve önünde olan şekeri görüp dans etmeye başladı. Uzaylının dost canlısı olduğunu anladıktan sonra yanına gittim ve uzaylı direkt bana sarıldı. Uzaylıya iki tane daha şeker vereceğim sırada annem bana seslendi.

"Kızım Melis biz babanın işi için İstanbul'a gideceğiz, Bir hafta kalıp hemen geleceğiz, görüşürüz" dedi. Annem ve babamla vedalaştıktan sonra uzaylıyı evimize aldım. İlk dört gün hep şeker yiyen uzaylının dişleri yavaşça çürüyordu, bu nedenle de uzaylının dişleri çok ağrı yapıyordu.

Artık buna bir çözüm bulmalıydım ve buldum da. Uzaylıya ispanak

yedirecektim. Yanlış duymadınız, uzaylıya gerçekten de ıspanak yedirecektim. Hem rengine de benziyordu. Neyse ki annem bana ıspanak yemeğinin nasıl yapılacağını üretmişti. Ispanağı yapıp zorluklar içinde uzaylıya yedirdiğim için kendimle gurur duyuyordum. Uzaylıya u gün boyunca bu yemekten başka yemek yapmadım ve sonunda uzaylının dişleri eski sağlığına kavuştu.

O gün annemler gelecekti, annem beni aradı ve bilet kalmadığını, bir hafta sonra gelmek zorunda olduklarını söyledi. Bu habere çok mutlu olmuştum ama annem ve babam bir şeyden haberdar olmasın diye zlmş gibi yapmıştum. Bir gece yine uyuması için uzaylıya masal anlatırken roket sesi duyuldu. İkimiz de dışarı bakarken roketin içinden iki tane uzaylı ıktı. Evet yanlış duymadınız iki tane daha uzaylı ıktı. Uzaylıyı yanına alıp aşağı inmiştim, acaba bulduğum uzaylı için gelmiş olabilirler miydi? Ve düşündüğüm gibi de oldu.

Neyse ki uzaylılar da İngilizce biliyordu, yoksa anlaşamazdık. Bende olan uzaylı daha beş yaşındaymış, yani bende olan uzaylıya bebek uzaylı diyebiliriz. Bebek uzaylı uzayda oyun oynamak için dışarı çıktığında, kk olduğundan dolayı dengesini kuramamış ve bir meteorun üstüne düşmüş. Meteorun üstüne düştüğü için, meteorla beraber dünyamıza gelmiş.

Ailesi bebek uzaylının olmadığını fark etmiş ve arasalar da uzaylının yerini bulamamışlar. Sonunda bebek uzaylıyı buldukları için çok sevindiler ve uzaylıya baktığım için teşekkür edip gittiler. Diğer gün annemler geldi ve hayata normal bir şekilde devam ettim.

EYLÜL MİRA TÜRKMEN 4/A

SÜPER KÖPEK ASLAN

Ege bir kaplan, aslan ya da timsaha sahip olmak isterdi. Ancak Ege'nin annesi Gülsüm Hanım ona bir köpek almıştı. Ege köpeğinin ismini istediği hayvanlardan biri olan "Aslan" koydu. Ege kendi kendine şöyle söyleniyordu; "Ne olurdu, ölür müydü bir aslan alsa..." Ege'nin köpeği Aslan çok ama çok tembel bir köpekti. Ege onunla ne zaman oyun oynamak istese Aslan yerinden kırmıldamıyor, yatıp yavaş yavaş havlıyordu. Ege artık bundan bıkmış usanmıştı. Bu yüzden Aslan'la oyun oynamayı hiç denemiyordu bile. Aslan'ın en sevdiği ve yapmaya üşenmediği iki şey; yemek yemek ve Ege okula gidince onun yatağının altını karıştırmaktı. Ege'nin yatağının altında her türlü şey bulunduğu için Aslan bu alanı çok severdi. Bir gün Ege okula gidince Aslan yatağın altına girdi, en sevdiği şey olan patatesin bir çoraba yapıştığını gördü. Aslan bunun ne olduğunu anlamadı ve yuttu. Önce göğsü sıkıştı, deli gibi salona koşmaya başladı ve perdeye tırmandı. Sonra bütün dolap ve benzeri şeylerin hepsinin üstüne tırmanıp Türkçe konuşmaya başladı. Ve şöyle dedi: "Aaa konuşuyorum." Sonra sırasıyla Fransızca, Almanca, İtalyanca, İngilizce ve Azerice bunu tekrarlardı. Sonra şarkı söylemeye başladı:

Ben bir Süper Köpek'im
Hem güldürürüm hem gülerim
İnsanları hayretler içinde bırakır sevinirim
Ben bir Süper Köpek'im

Artık Aslan bir süper köpektir. Ege okulda, Gülsüm Hanım işte, Ege'nin babası Osman Bey ise ofistedir. Aslan onlar eve gelmeden kendine bir kostüm yapmalıdır. Hemen Osman Bey'in şortlarından ve Ege'nin atletlerinden de keserek müthiş bir kostüm oluşturur. Osman Bey'in şortunu kesip arkasına kuyruğu için bir delik açtıktan sonra, giyiniş aynanın karşısına geçip övünmeye başlamıştır;

"Süper Köpek Aslan'ın yakışıklılığı ve cazibesine dayanamayan herkes eğilip onu seviyor."

Ege eve geldiğinde Aslan'ın onu karşıladığını görünce şoka girip bayılmış. Ayıldığında Aslan başında duruyor ve elinde ezogelin çorbası ile ona bakıyormuş. Ege ona; "Ne oldu?" diye sormuş. Aslan ona; "bayıldın" demiş. Ege Aslan'a "onu ben de biliyorum, asıl sana ne oldu böyle Aslan?" der ve Aslan ona şöyle yanıt verir; "ben senin yatağının altındaki küflenmiş patatesli çorabı yuttum" der. Ege şoku atlattıktan sonra beraber bahçeye çıkarlar tam dedektifçilik oynayacakları sırada Ege uyanır. Koşarak Aslan'ın yatağına gider ve Aslan orada yatıyordur. Meğer hepsi bir rüyaymış. **UZAY YAVUZ 4/A**

KAYIP KEDİ

İşte sonunda o gün gelmişti. Ailesi Melisa'ya kedi alacaktı. Melisa uyurken kedi almaya gittiler. Kedi sarı renkliydi. Kediyi alıp eve getirdiler. Melisa'yı uyandırıp kediyi gösterdiler. Melisa sevinerek kedi ile oynadı. Artık akşam olmuştu. Melisa'nın uyku saati gelmişti. Sabah olduğunda okula gitmesi gerekiyordu. Okula gitti. Okulda kesirleri öğrendiler. Eve geldiğinde kedisinin olmadığını gördü. Evin her tarafına baktı fakat kediyi göremedi. Çok üzüldü. Sonra annesinin akşam yemeği hazırladığını görünce biraz mutlu oldu. Annesi tam dolaptan havuç alacakken ne görsün! Dolapta kedi!...

DERİN MENTEŞOĞLU 4/A

YARAMAZ PANDA PAFİ

Pafi adında çok yaramaz bir panda varmış. Diğer panda arkadaşlarına tuzak kurup onları tuzağa düşürerek eğlenmeyi çok sevmiş. Yine günlerden bir gün yaramaz panda Pafi, arkadaşı Pofuduk'a tuzak kurmuş. Yine tuzağa düşen Pofidik, üzülerek neden böyle yaptığını sormuş. Pafi ise her zaman söylediği gibi; "canım öyle istedi" diye karşılık vermiş. Aradan bir gün geçince bütün arkadaşları toplanarak Pafi'ye bir ders vermeye karar vermişler. Onlar da Pafi'ye bir tuzak kurmuşlar. Pafi tuzağa düşünce arkadaşlarına yaptıklarını hatırlamış. Bütün panda arkadaşlarından tek tek özür dilemiş. Bir daha yaramazlık yapıp onları üzmeyeceğine söz vermiş.

ARAS TANER ALTINBAŞ 4/A

ÖĞRETMEN EZGİ

Merhaba çocuklar benim adım Ezgi. Ben bir ilkokul öğretmeniyim. Bugün size nasıl öğretmen olmaya karar verdiğimi anlatacağım. Ama ilk önce biraz size kendimden bahsedeyim.

Ben Ezgi Öğretmen. 1983 yılında Çanakkale'nin Geyikli kasabasında doğdum. Annem ev hanımı, babam ise inşaat işçisiydi. Benim hiç kardeşim yok ama keşke olsaymış. Şu anda ise Atatürk İlkokulu'nda öğretmenim.

Evet, kendimden yeterince bahsettim. Şimdi de nasıl öğretmen olmaya karar verdiğimi anlatayım. Ben birinci sınıfa başladığımda, ilk başlarda okulla ilgili hiçbir sıkıntım yoktu. Ancak birinci sınıfın sonlarına doğru çok fazla öksürmeye başladım. Sürekli tıkanıp duruyordum, burnum akıyordu. İlk başlarda basit bir soğuk algınlığı olduğunu düşündüm. Ama günden güne kötü oluyordum.

Ne yaptysak da bu öksürük bir türlü geçmiyordu. Sonunda ailem beni doktora götürdü.

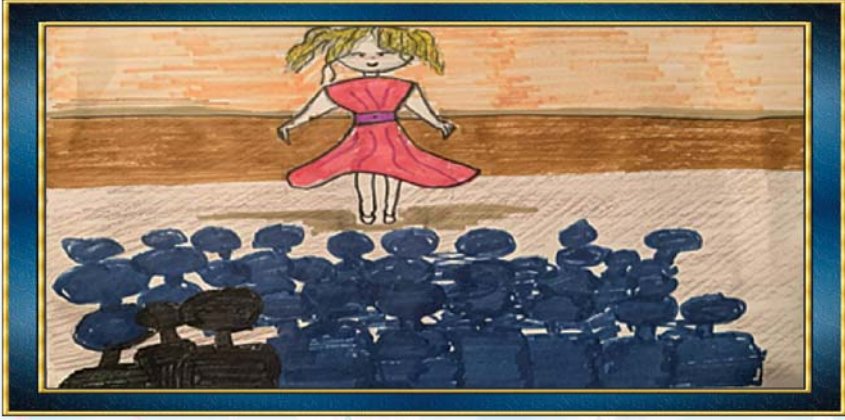
Hastaneye gittiğimizde doktor, tebeşir tozlarının akciğerlerimi tıkadığını, iltihap oluşturduğunu ve okula gitmemem gerektiğini söylemişti. Bu duruma çok üzüldüm. Çünkü okulda çok mutluydum ve yeni bilgiler öğrenmek çok güzeldi. Ancak daha fazla hasta olmamak için okula gitmeyecektim.

Birkaç hafta okula gitmedim ve bir gün evimizin kapısı çaldı. Gelen ilkokul öğretmenim Nurgül Hanım'dı. Öğretmenimi görünce çok sevdim ve hemen sarıldım. Derslerimden geri kalmamı istememiş ve okul çıkışı ziyaretime gelmişti. Okula gitmediğim sürede arkadaşlarım ne öğrendi ise bana da öğretti. Artık her okul çıkışı bizim eve gelip, o gün ne öğrendilerse bana da öğretti. İşte ben tam o zaman öğretmen olmaya karar verdim. Bugün eğer sizlere ders verebiliyorsam, bilin ki bu, Nurgül Öğretmenim sayesinde.

SUNA SARE KARĞIN 4/A

BİR DANS HİKÂYESİ

Selam, ben Amily. Sarı saçlı, yeşil gözlü ve doğuştan sağ ayağı diğer ayağından kısa olan bir genç kıyım. Sizlerle başarı öykümü paylaşmak istiyorum. Bundan on yıl önce, dans etmeyi çok seviyor ve dansçı olmak istiyordum. Fakat doğuştan bir ayağım diğerinden daha kısa olduğu için annem ve babam da dahil olmak üzere hiç kimse dansçı olabileceğime inanmıyordu. Ama ben çok istiyordum ve bir gün babama; “baba ben dans kursuna gidebilir miyim?” diye sordum.

Babam; “sen mi? Ha ha, daha neler” deyip benimle dalga geçti. O sırada çok üzüldüm ama belli etmedim ve aklıma bir plan geldi.

Okul çıkışından sonra iş bulup çalışacak ve kazandığım para ile dans kursuna gidebilecektim. Bu planı uygulamak için öncelikle iş bulmam gerekiyordu. Okuldan sonra hemen iş aramaya gittim. Tam tamına altı iş yeri ile görüştüm ama bir ayağım kısa olduğu için kimse beni işe almayı istemedi. Kendime güvenim azalmıştı, üzgün bir şekilde eve doğru yürüyordum.

O sırada tekerlekli sandalyede oturan yaşlı bir teyze gördüm, sanırım arabalardan korkuyordu çünkü yayalara yeşil ışık yansa bile karşıdan karşıya geçmiyordu. Ona yardım etmek istedim ve yanına yaklaşarak:

- İsterseniz sizi karşıdan karşıya geçirebilirim.
- Olur kıyım, teşekkür ederim, bende korktuğum için geçemiyordum.

Sevinerek yardımımı kabul etti. Yaşlı teyzeyi karşıya geçirdikten sonra:

- Başka bir şeye ihtiyacınız var mı?

- Hayır çok teşekkür ederim.

Tam yanından ayrılacakken teyzenin kızı geldi, genç kız bana:

- Selam, anneme yardım ettiğin için teşekkür ederim, senin adın ne?

- Amily, sizin adınız?

- Clara, tanıştığımıza memnun oldum. Bu arada biz aynı okulda mıyız?

- Sanırım.

- Ama bizim okul 16:30'da bitiyor, şu an saat 20:00, evde olman gerekmiyor mu?

- Ben iş arıyorum, o yüzden eve geç dönüyorum.

- Ben de işten çıktım ve eve dönüyordum, annem ve seni gördüm.

Diye ekledi ve annesiyle sohbeteye daldı. Birden hala orda orada olduğumu fark etti ve bana;

- Aa benim çalıştığım iş yerinde bir asistana ihtiyaç var, ne dersin? sevinçten dilim tutulmuştu sadece; "Çok teşekkür ederim" diyebilirdim.

Bir hafta sonra işe başladım. İlk günüm çok yorucu ama güzel geçti. Kazdığım paraları biriktirerek dans kursuna başladım. Derslerde bazı hareketleri yapabiliyordum. Bazı ayak hareketlerini yapamadığımı görünce hocalar bana bağırdı, ama aralarından biri farklıydı, o bana güç veriyordu. Aylar, yıllar geçti. İlk yıllar herkes benimle dalga geçiyordu, moralimi bozmuyordum.

Dokuzuncu yılın sonunda çok ünlü bir dansçı oldum. Kendime özgü koreografiler geliştirdim. O kadar güzel dans ediyordum ki, dans ederken bir ayağımın kısa olduğunu kimse fark etmiyordu. Annem, babam, tüm çevrem yanımda ve benimle gurur duyuyordu. Beni çok seven fanlarım vardı. Aranızda adımı duyanlar mutlaka vardır.

MASAL MAYA YÖNEY 4/A

ÇOCUK

Çabuk yaşar çocuklar hayatı,
O bir çocuk artık. Gitsin okula oynasin oyununu.
Caydırmak kolaydır çocuğu hayattan,
Uyusun, büyüün, gelişsin, adam olsun,
Kahraman gibi bir çocuk olsun.

Haklarını korursan çocuğun, yeter,
Ama eğer korumazsan hakkını,
Kaçırırlar, vururlar, döverler çocuğunu.
Lale gibi olur çocuğun, ay ışığı gibi parlar o zaman gözleri.
Rasim koy, Ayşe koy adını,
İnsan değil mi bu, yaşasın hayatı.

MEHMET EFE ERGÜVEN 4/A

ÇOCUK HAKLARI

Çocuklar iyidir.
Onlar iyi kalplidir.
Candır onlar.
Uçmaktır hayalleri,
Kimin olmasın ki.
Hakları var onların,
Ahlaklıdır onlar.
Kitaplarla dostlar,
Leylekler gibi uçarlar.
Arkadaşlar onlar.
Rahatsız etmez,
İrkçilik yapmazlar.

DORUK ULAŞ YALÇIN 4/A

İYİ BİR SAHİP

Merhaba, ben sokak köpeği Coco. Dört kardeşim ve annemle beraber bir sokakta yaşıyoruz. Her gün birçok insan görüyorum. Çocuğuna kızan anne, işine yetişmeye çalışan iş insanı, ürünlerini satmaya çalışan esnaf, sesini birisine duyurmaya çalışır gibi bağırان seyyar satıcı, sokakta oynayan çocuklar, onlara kızan yaşlı teyze, camiden dönen amcalar, okula giden iki dost... Ama birisi var, onu hiç mi hiç unutamıyorum. İşte onunla tanışma hikâyem.

Yağmurlu, çok soğuk bir kış günüydü. Annem ve kardeşlerimle kuytu bir köşeye sığınmış, tir tir titrerken etrafı izliyorduk. Birkaç dakika sonra sokağın başından bir silüet görüldü. Sis olduğu için kim olduğu anlaşılmıyordu, ama bu kişinin hopyaya zıplaya bu tarafa doğru geldiği çok belliydi. Biraz daha yakına geldiğinde onun bir kız çocuğu olduğunu anladık. Tam onu inceliyorduk ki o da bizi fark etti. Hemen bize doğru geldi ve bizimle konuşmaya başladı. Az sonra kendimizi kızın şemsiyesinin altında bulduk. Biz beş kardeş ve minyon bir köpek anne genişçe şemsiyeye rahatça sığıyorduk. Kız bizi evine götürdü. Bizi besledi, kuruladı ve bizimle konuştu. O geceyi kızın evinde geçirdik. Ertesi gün yağmur durdu, kız da bizi sokağa saldı. Her gün okuldan geldiğinde bizimle konuşuyor, bizi seviyordu. Bize kimse bu kadar bakmıyor, bizi bu kadar sevmiyordu. Bize sokakta baksa da, artık bizi seven, bizi fark eden iyi bir sahibimiz vardı. Hem de daha ilkokula giden, çok tatlı bir sahibimiz...

İşte böyle... O kız hâlâ bize bakıyor. Yani hâlâ iyi bir sahibimiz var. Ancak gelecekte, ben ve kardeşlerim büyüdüğümüzde yine iyi bir sahibimiz veya şimdiki küçük sahibimiz olur mu, onu bilemem...

Nisa BORA 4/B

PARKTAKİ IŞIK

Ecem, Kerem ve Ece adında üç kardeş varmış. Bir gün Ecem, Kerem ve Ece kimsenin oynamadığı yemyeşil ağaçlarla dolu bir parka gitmişler. Parka bir kişi bile gelmemiş.

Kerem: “Hiç sorun değil. Biz bize yeteriz, nasılsa üç kişiyiz” demiş. Parkta üç kardeş oynamışlar. Ece kaydırdaktan kaymış, Ecem ise salıncakta sallanmış. Kerem parkın çevresinde koşturmuş. Saatlerce oynamışlar, akşam olmuş. Kocaman ağaçların arasından ışıklar görünüyormuş.

Ecem: “Acaba orada ne var? Gidip bir bakalım” demiş.

Üç kardeş tam ağaçların yanına gitmişler ki ışık sönmüş. Ecem, Kerem ve Ece çok şaşırılmışlar. Ertesi gün yine parka gitmişler, ışık oradaymış. Bu sefer hiç ses çıkarmadan gitmeyi planlamışlar. O sırada Ecem bir çalıya başmış. Çıtt! Işık yine kaybolmuş.

Ecem: “Yeter!” diye bağırılmış.

Ecem: “Sakin ol kardeşim yarın tekrar deneriz” demiş.

Ertesi gün yanlarında bir dürbün getirmişler. Üzerlerine parkta buldukları çalıları giymişler ve ağaçlara iyice yaklaşmışlar. Dürbünle bakmışlar o da ne! Meğer o ışıklar ateş böcekleriymiş. Hep bir ağızdan “Biz üç gündür bunu mu bekliyorduk? diye haykırılmışlar. Ancak sonra kıymetini anlamışlar. Çünkü ömürlerinin sonuna kadar bir daha hiç ateş böceklerini görememişler.

Zeynep ERDEN 4-B

BEN HIÇ BİLMEDİM

Yokluğu açlığı,
Vatansızlığı, sürgünü,
Ana baba hasretini,
Vatan uğruna on beş yaşındaki
Çocuğun savaşa gitmesini,
Hayatını feda etmeyi,
Ben hiç bilmedim.
Yoktan var etmeyi,
Bir umut inşa etmeyi,
Defalarca yarananmayı,
Yorulmaksızın çalışmayı
Ben hiç bilmedim.
Siperlere yatmayı,
Savaşmayı,
Ölmeyi emretmeyi,
Eğitimi, sağlığı, çiftçiyi,
Toprağı, çocukları düşünmeyi,
Ben hiç bilmedim.
Bir masal gibi dinliyorum seni,
Sayende bir ismim, bir kimliğim var.
Ama tanımak istedim, bilmek istedim;
Bu tutkuyu, bu tutkunun sahibini.
Seni bilmek istedim ATATÖRK...

Esen KARAKOCA 4/B

BENİM HİKAYEM

Merhaba benim adım Lucy. Ben bir ağacım. Evet doğru duydunuz. Ben bir ağacım. Bugün sizlere yaşam hikâyemi anlatacağım. İlk başta ben bir tohumdum. Bir gün beni bir sürü tohum ile birlikte bir poşete koydular. O poşette benim gibi bir sürü farklı tohumlar vardı. Orada birçok arkadaş edindim. Sonra bizi bir markete götürüp, raflara yerleştirdiler.

Biraz zaman geçtikten sonra küçük bir kız çocuğu marketten bizi alıp evine götürdü. Kızın adı Anna'ydı. Sonra poşeti açıp beni aldı ve bir şeyin içine gömdü. Onun adı topraktı. Artık toprak da arkadaşımdaydı. Kız her gün beni sulayıp bakımımı yapıyordu. Gökyüzünü görmek için sabırsızlanıyordum. Şimdi gökyüzünü görebiliyordum. Yıllar yıllar geçti hem ben büyümüşüm hem de Anna büyümüşü. Artık Anna çok iyi arkadaş olmuşuk. En sonunda kocaman oldum. Artık saksıdan çıkmam gerekiyordu. Sonra bahçeli bir eve taşındı.

Haftalar, aylar, yıllar geçti. Çok büyümüş, ağaç olmuştum ve bahçeye sığmıyordum. Mecburen beni bir ormana bıraktılar. Birbirimizi çok özliyorduk ama her gün beni ziyaret ediyordu. İkimiz de bu ziyaretlerden çok mutluyduk. Sonrasında ikimiz de hayatımıza mutlu bir şekilde devam ettik.

Ela Hira AYGÖR 4/B

AYI VE GİZEMLİ KAFA

Bir varmış bir yokmuş. Çok sıcak bir yaz günü, bir ayı varmış. Bu ayı sıcaktan o kadar hoşlanmazmış ki, yazları yaz uykusuna dalarmış! Bir gün yine yaz uykusuna dalacakmış. Etrafı kolaçan etmiş. Değişik sarı bir kafa görmüş. Korkup hemen oradan uzaklaşmış. Ancak geriye dönüp baktığında kafa yerinde yokmuş. Çok şaşırmış ama “neyse” deyip uyumuş.

Yaz bitmiş, ayı kalkıp etrafta gezinmiş. Yine sarı kafayı görememiş. Düşünmüş, “Acaba bu hangi hayvan olabilir?” diye. Fakat yine onu bulamamış. Eve uyumaya gittiğinde evinin üstü yapraklar ile kaplıymış. Ayı yine bu duruma çok şaşırmış. Ayı yaprakları kaldırıp yine uykuya dalmış. Sonra ne görsün! Uyandığında dün gece yere attığı yapraklardan bir tek kırıntıları kalmış. Ayı bu sefer şaşırmak yerine korkmuş. Ayı bu olayların nasıl olduğunu düşünürken etrafına baktığında hiçbir ağacın yapraklarının kalmadığını fark etmiş.

Ayı artık korkudan altına yapacak haldeymiş. Sonra bir ağacın arkasında yine o kafayı görmüş. Ayı bu sefer korkmamış, tam tersine kafanın yanına gitmiş ve gördüklerine çok şaşırmış. Çünkü o ünlü kafanın sahibi bir zürafaymış. Bu sefer zürafa ayıdan korkmuş. Ayı, zürafaya; “Hey, benden korkmana gerek yok” demiş. Zürafa ise ayıya; “Ben korkmuyorum, yeni bir arkadaş buldum diye mutlu oluyorum” demiş Zürafa ayıya; “arkadaş olalım mı?” diye sormuş. Ayı da büyük bir mutlulukla “tamam” demiş.

Böylece zürafa ile ayı sonsuza kadar çok iyi arkadaş olmuşlar.

Rüzgar ÖZKAN 4/B

DOĞA SEVGİSİ

Kirletti herkes beni.
Çiçekleri, ağaçları aldılar benden.
Keşke konuşabilsem,
Derdimi anlatabilsem.

Benim yanıma ev yaptılar,
Ormanları yok ettiler
Binaları getirdiler.

Benden alınanı geri aldım.
Deprem, sel, heyelan yaptım.
Sonunda anladılar beni,
Benim olanı verdiler geri.

Beş yıl sonra,
Dağlar, tepeler,
Ağaçlar, hayvanlar,
Böcekler, çiçekler...
Geldiler geri, sevdiler beni.

Eksik bir şey var ama,
Sizin gülücüğünüz o da.

Nisan IŞIK 4/B

YENİ YUVAM İSTANBUL

Merhaba, ben Alara. 10 yaşındayım. Bugün İstanbul'a taşınacağımız için çok mutluyum ama bir o kadar da üzgünüm. Çünkü hem arkadaşlarım burada, hem de on yıldır burada yaşıyorum. Yeni arkadaşlar tanımak güzel olsa bile, en iyi arkadaşımı burada bırakacağım için İstanbul'a gitmeye içim el vermiyor.

Bu akşam bu konuyu düşünürken kanepede uyuyakalmışım. Annem de beni alıp yatağıma götürmüş. Sabaha karşı annemin beni uyandırmak için verdiği öpücükle kalktım. Gözlerimi açar açmaz, annem yatağımin ucunda tepsi ile bekliyordu. Bana, "bugünlük kahvaltım prensesler gibi yemeni istiyorum" dedi. Ben de ilk başta şaşırdım ama mutlu oldum tabii. Ta ki, kahvaltıdan sonra, İstanbul'a bugün taşınacağımızı öğrenene kadar. O an boğazım düğümlenmişti. Ne diyeceğimi ve arkadaşlarıma hemen nasıl veda edeceğimi ve evimi nasıl... diye düşünürken gözümden yaş geldi. Ve tekrar ve tekrar...

Annem beni teselli etmeye çalışıyordu ama nafile. Kalbim çok darıyordu. Sonra böyle yaparak hiçbir şeyin değişmeyeceğini fark etmiştim. O an bu haberi aldığım gün, tüm arkadaşlarıma veda mektubu yazdığım aklıma geldi. Eşyalarımı toplamayı bitirdiğimde, çıkmaya hazırdım. Arabaya bindiğimde, her arkadaşımın posta kutusuna mektup atmıştım.

Birkaç gün sonra İstanbul'daydık. Eve yerleşmiştik. Annem; "biraz olsun, özgüvenli ol ve yeni arkadaşlarıyla tanış" diye diye yaka silkmişti ama benim cevabım, "hayır" olmuştu.

Sonra kapıdan "tık tık" diye bir ses geldi. Kapıyı açtığımda ne göreyim! Benim yaşıtım olan bir kız, adı Ece imiş. Ece, beni sitede dolaştırmak istemişti. Ben de "tabii ki" dedim ve anneme söylediğimde o da çok mutlu oldu. Ece beni sitede gezdirirken bütün arkadaşlarıyla tanıştırdı. Hem bir sürü arkadaşım, hem de yeni bir dostum olmuş oldu. Artık İstanbul'a çok alışmıştım.

Ve artık yeni, sıcacık bir yuvam vardı...

Ecrin Liva ERGEN 4/B

RENKLER NEREDE

Renkler adında bir köy varmış. Herkes orada mutlu bir şekilde yaşar, rengârenk kıyafetler giyer, rengârenk resimler çizer, yemekler yapar ve eğlenirmiş. Bir gece Renkler Köyü'ndeki herkes uykuya daldığında köye bir hırsız girmiş.

Bu hırsız renkleri çalmak için gelmiş. İnsanlar bütün renkleri Renkler kulesindeki bir kutu içinde saklıyorlarmış. Hırsız bu kuleye tırmanıp renk kutusunu rahatlıkla çalabilirmiş. Hırsız tam da bunu yapmış. Renkleri çalıp sessizce evine geri dönmüş. Sabah olmuş, herkes bir çocuğun çığlık sesiyle uyanmış. “Renkler Çalınmış! Kimse fark etmedi mi?” Herkes uyanıp renklerin çalındığını fark edince korku ile bağırmaya başlamışlar.

Hemen arkasından Renkler Köyü'nün korucusu gelmiş. Herkesin sakin olmasını, renkleri bulacağını ama aramızda bir hırsız olabileceğini söylemiş. “Şimdi herkesi sorgudan geçirmem lazım” demiş. Sonrasında herkesi sorgulamış. Aralarından sadece üç kişiden şüphelenmiş. Sorgulamaya bu üç kişi üzerinden devam etmeye karar vermiş. Bu üç kişiye sırayla şu soruyu sormuş. “Renkler olmadan hayat nasıl olur?” demiş. Birinci şüpheli; “eğlencesiz olur”. İkinci şüpheli; “renksiz olur”. Üçüncü şüpheli ise; “renklere gerek yok, ışık var” demiş. Ve köyün korucusu hırsız bulmuş.

Hırsız üçüncü şüpheliymiş. Şüpheliye neden renkleri çaldığını sormuş. “Renksiz daha güzel olacağını düşündüm. Ama ışığın tek başına renk olmadan bir anlamı olmadığını yeni anladım” demiş. Ve herkesten özür dilemiş. Renkleri geri vermiş. Renkli Köy mutlu bir şekilde yaşamaya devam etmiş.

Nisa YILDIRIR 4/B

DOĞA İYİ Kİ VAR

Gül, papatya, menekşe,
Bir de ağaç var adı meşe,
Tamamı dizili peş peşe,
Hepsi de veriyor bana neşe!

Unutmayalım hanımeliyi,
Sevelim çiçeği, böceği,
Alıp da bir kap su ve meyveyi,
Yerken sulayalım bitkileri.

Ardıç da var, sığla da,
Hepsi oluşturuyor bir manzara,
İyi ki varsın doğa,
Sen de çiçekler de var, ağaçlar da.

Hayvanlar da var aslında,
Unutmamak lazım onları da,
Yapamazdık doğa olmasa,
Bunu kabul edip inanın bana

NİSA BORA 4/B

AĞAÇLAR VE İNSANLAR

Henüz küçük bir tohumdu toprağa ekildiğinde. Her şeyden habersiz öylece duruyordu. Sulanıp gökyüzünü görmeyi düşünüyordu tohum. Hayalleri vardı, karanlıklardan çıkıp gökyüzüne bakacaktı. Yeşillenip büyük bir ağaç olacaktı. Acaba hayalleri gerçekleşecek miydi? Yoksa sonsuza kadar toprağın altında mı kalacaktı?

İşte hikâyemiz burada başlıyor. Tohum toprağın altında her gün sulanmayı bekliyordu. Bazen yağmur yağıyor ıslanıyor ve bazen güneş açıyordu. Bir zaman sonra toprağın altından yavaş yavaş yeşillenmeye başlamış büyümüş ve gökyüzüne doğru çıkmaya başlamıştı. İşte o anda hayallerine kavuşacaktı. Tohum ilk önce filizlendi dal verdi ve gün geçtikçe boyu uzadı. Uzakıça mutlu oldu. Etrafındaki tüm güzellikleri görüyordu. Ve bir zaman sonra büyüdü büyüdü ve kocaman bir ağaç oldu. İnsanlar altında dinlenmeye piknik yapmaya başladılar. Hayvanlar geldi gitti. Çocuklar oynadılar. Ama bu güzellikler bir süre sonra bitecekti.

Bir gün yüksek bir ses duydu ağaç. Kendisine doğru gelen kepçe ve kamyonları fark etti. Her yeri kazıp ağaçları kesiyorlardı. İnsanlar ağaçların yerine kocaman gökdelenler dikiyorlarmış. İşte ağaç o anda anladı ki insan eliyle diktiği ağaçları yine eliyle mahvediyordu. Ağaç üzgün bir şekilde vedalaşıp insanlara bir gün her şeyin daha güzel olmasını diledi.

YAGIZ EFE TAŞKEN 4/C

BAŞKAN OLMA RÜYASI

Bu sabah her zamanki gibi kahvaltımı yaptım, okula doğru gidiyordum. Yolda az ileride bir kalabalığın toplandığını gördüm. Hemen içlerine daldım ve sordum; “Burada ne yapıyorsunuz?”

-Tartışıyoruz dedi içlerinden biri...

-Pekii neyi tartışıyorsunuz?

-Belediyeye kim gitsin diye tartışıyoruz.

-Belediyeye mi?

-Evet.

-Okullar için...

-Okullar mı?

-Okullarda biraz sorun var, bu sorunlar çözülmeli.

-Biliyorum, ben bu sorunları çözmeye adayım bunun için fikirlerim var.

-İşte bu harika!

Ve ben tam o sırada uyandım. Kendimi başkan adayları gibi hissetmişim.

DOĞUKAN HAZAR AYTUĞ 4/C

KARNE MACERASI

Cenan bir gün bahçede arkadaşları ile oyun oynamaya çıkar. Cenana arkadaşlarının adı Mustafa, Cem, Tolga ve Yusuf'tur. Bahçeye tam inerken;

Cem:

“Peki ne oynayacağız?”

Mustafa:

“Futbol oynayalım”

Cenan Mustafa'ya katılır. Ama Tolga ve Yusuf basketbol oynamak ister. Geriye sadece Cem'in oyu kalır.

Cem:

“Benim için fark etmez ama illaki bir branş seçersem basketbolu seçerim”

Bu sayede oylama kararı seçilen branş basketbol olur. Tabi Mustafa ve Cenana hemen itiraz eder. Uzun bir tartışmanın sonunda oyun oynamak için sadece 80 dakikaları kalır. Çünkü anneleri sadece 85 dakika oynayıp eve geri gelmelerini söylemişti. Bu 85 dakikanın 5 dakikası tartışmayla sürmüştü. Geriye sadece 80 dakikaları kalmıştı. Cenana'nın aklına bir fikir gelir. Tüm arkadaşları merakla ona bakıp fikrini söylemesini bekler.

Cenan:

“80 dakikamız var. Bu demek oluyor ki 40 dakika futbol 40 dakika basketbol oynayacak vaktimiz olur. Hem de istediğimiz branşları oynamış oluruz”

Bu sefer tüm arkadaşları ona katılır. İlk basketbolla başlarlar çünkü oylama kararı basketbol branşı çıkmıştır. Sonradan 5 kişi olduklarını ve takımların eşit olmayacağını fark ettiler. Bu durumda 1 kişinin hakem olmasının gerektiğini gösterir. Ama kimse hakem olmak istemez.

Tolga:

“Ama kimse hakem olmazsa oyunda faul olduğunda net bir karar alamayız. Yani bu demek olur ki yine tartışacağız. Zaten hakem olmazsa takımlarımız eşit bile olmaz” diyerek kararının arkasında durur.

Bunun üzerine tüm arkadaşları etkilenir ve ona katılırlar. Bu sırada 70 dakikaları kalır. Cem hemen branşlara başlamak için kendisinin hakem olacağını söyler ve hemen branşlara başlarlar. 35 dakika basketbol 35 dakika da futbol oynarlar. Futbol oynarken Tolga Cenana'a sert bir müdahale

le yapar bunun üzerine Cenana kolunun üzerine sertçe düşer ve “Aaaaaa” diye bağırır. Tüm arkadaşları onun etrafında bir çember halinde durur ve hepsi bir ağızdan “İyi misin?” diye sorar. Cenana’nın yüzü kıpkırmızı olur ama “İyiyim” der. Koşarak Cenana’na evine giderler ve annesine haber verirler. Cenana ve annesi koşu koşu doktora gittiler. Doktor kolunun kırık olduğunu ve erken müdahale edilmemeseydi daha kötü olabileceğini söyledi. Ama ara tatil olduğu için okuldan bir kaybı olmadı. Tolga her gün Cenana’ya gidip onun işlerine yardım ediyordu. Ona moral verip keyfini yerine getiriyordu. Bazen Cem de Tolga ile Cenana’ya gidiyordu. Ama Yusuf ile Mustafa Cenana’na evine bir kere bile olsa gitmemişlerdi. Bunun üzerine Cenana biraz alındı. Bunun üzerine Tolga annesine neden Mustafa ve Yusuf’un gelmediklerini sordu. Annesi; “Bilmem oğlum” dedi.

Cenana bu durumu çok umursamadı. Sonra Cenana’nın annesi “Oğlum uyan okula geç kalacaksın zaten son hafta karne alacaksın öğretmenin devamsızlık gününü 1 gün daha artırmayın” diye bir sesle uyandı. Cenana uyanırken daha ara tatile 1 hafta kaldığını bugünün günlerden pazartesi olduğunu ve kolunun kırık olmadığını gördü ve “HEPSİ RÜYAYMIŞ” dedi. Annesi şaşırır ve “Ne rüyası oğlum” dedi. Cenana annesine “Uzun hikaye okuldan gelince anlatırım” dedi. Annesi garipser ve bir şey demeden Cenana’nın odasından çıkar. Cenana annesinin haberleri açtığı anda artık karne haftalarında ders yerine etkinlik yapılacağını duymuş. Bunun üzerine Cenana okuluna gittiğinde öğretmene “Öğretmenim bu son haftalarda ders yerine etkinlik yapmamız gerekmiyor mu “ diye sorar. Öğretmeni ise Cenana’ya şu cevabı verir “Cenana’cığım tam da o konu hakkında konuşacaktım” dedi. Tüm sınıf öğretmene bakar ve öğretmenin konuşmasını bekler. Öğretmen “Çocuklar Milli Eğitim Bakanlığı artık karne haftalarında ders yerine etkinlik yapılması gerektiğini gerektiğini ” söyledi. Ardından öğretmen konuşmasına devam etti. “Buna karar vermek için oylama yapacağız” dedi. Sınıf 26 kişilik olduğu için sınıfın yarısı ders yapmayı diğer yarısı ise etkinlik yapmayı seçer. Bunun üzerine öğretmen bir kâğıda “Etkinlik” bir kâğıda ise “Ders” yazar ve kâğıtları karıştırır. Ama öğretmen kendisi yerine bir öğrencisinden bir kâğıt çekmesi için sınıf başkanını yanına çağırır. Sınıf başkanının seçtiği kâğıtta “Etkinlik” yazıyordu. Sınıfın yarısı bir anda yerinden fırlayıp “Yuppiiiiiii” diye bağırır. Sonra da bir ağızdan “Peki ne yapacağız” diye sorarlar. Öğretmen “Söylemem” dedi ve tüm sınıfı merak içinde bıraktı. Öğretmen ardından konuşmasına de-

vam etti. “Ama tabi ki etkinliği son 2 ders yapacağız; o zamana kadar ders yapacağız” dedi ve konuşmasını bitirdi. Tüm ğrenciler hem şaşırır hem de nasıl bir etkinlik yapacaklarını düşünürler. Özellikle Cenan ne yapacaklarını çok merak eder ve herkesle beyin fırtınası yapmaya başlar. Cenan Tolga’ya sorduğunda Tolga “Bence origami yapacağız” dedi. Cenan “Olabilir” dedi ve ardından “Peki ne origamisi” diye sordu. Tolga “Belki bir turna origamisi yapabiliriz” dedi. Ardından Cenan “Tamam teşekkürler” diyerek Tolga’nın yanından ayrılır. Saatler saatleri kovalar ve sonunda 5. ders gelir. Öğretmen tüm öğrencilerin bakışları altında “Tamam ocuklar ne yapacağımızı söyleyeceğim” dedi. Tüm sınıf merakla öğretmene bakar ve ğretmen “Yıldızlı Gece tablosunu kuru boya ile dolduracağız” dedi ve bize resmin nasıl bir şey olacağını gösterdi. Gösterdiği anda gözlerim resme kitlenmişti. Çünkü çok güzel bir tabloydu. Ardından ğretmen “Ama bunu yaparken ekrandan gösterdiğim bazı renk tonlarını kullanacaksınız ; bu sayede resminize gerçek bir doku katar” dedi. Bugün pazartesiydi. Artık karne alacağım gün olan cumayı beklemek kaldı. Günler günleri kovaladı ve sonunda Cuma günü geldi çattı. Ben arkadaşlarımla okula geldiğimiz gibi karne alacağımızı zannemiştik ama 6. dersin sonunda karnelerin verileceğini söyledi ğretmen.

Tabi biz de o arada 6. dersi bekledik. 6. ders geldi ve karnelerimiz şöyleydi.

Cenan “Tüm derslerim çok iyi”

Tolga “Bir dersim iyi onun dışındakiler çok iyi”

Cem “Tüm derslerim çok iyi”

Yusuf “İki dersim geliştirilmeli, iki dersim iyi geri kalanı çok iyi”

Mustafa “ dersim iyi geri kalanı çok iyi”

Artık hikyenin sonu geldi. Hoşça kalın.

Can COŐKUN 4/C

MİNİK ASTRONOTLARDAN DEV ASTRONATLARA

Can ve Kuzey uzayı merak ediyormuş. Astronot abileri Eren'e "bi-zi uzay boşluğunda gezdir" demişler. Eren:

-Peki neden götüreyim sizi uzay?

-Biz uzaya çok merak sardık.

-Peki o zaman siz bilirsiniz, gideriz 2 hafta sonra.

Can ve Kuzey ne yapacakların listesini hazırlamış. Birincisi takla atmak. İkincisi hatıra olarak taş kazıp almak. Üçüncüsü top oynamak... Sonra çantalarını hazırlamışlar, 1 adet laptop ve defter almışlar. Ve uzay yolculuğu başlamış ama bir sorun varmış, ağabeyleri aslında onları kandırıyor, onlar da bunu bilmiyormuş. Geldiklerini sanmışlar ama aslında evdelermiş. Eren "siz anca büyüyünce astronot olup gidersiniz" demiş. Kuzey ve Can bunu düşünmeye başlamış. Ve ikisi büyüyünce dünya şampiyonu olmuş Can bilimde, Kuzey fen bilimlerinde başarılı olmuş. Üniversiteye geçmek için sabırsızlanıyorlarmış. Kuzey ve Can'ın matematik öğrenmeleri gerekiyormuş çünkü iniş ve kalkış yaparken ne kadar hız kullanacaklarını hesaplamaları gerekiyormuş. Kuzey bir gün yolda giderken küçük bir çocuğun oyuncak roketiyle oynadığını görmüş. Bir tane tuşa basınca ayağıyla çıkmış roket. Bunu biraz düşünmüş ve havanın çıkardığını görünce çöp belki yeterli yakıt miktarını tutturabilmek kalkışta öyle bir ateş yaratıp ulus hemen kalkabileceği düşünmüş. Ve bunu Can'a bildirmiş. Lise bitmiş ve üniversite başlamış. Artık iyice eminmiş. İlk sınavına girdiğinde çok korkmuş. Öğretmeni bu durumu anlayınca bir şey demiş.-ben astronot öğretmeni olmak için ilk sınavında senin gibi çok korktum ama ikinci denememde ne yapacağıma biliyorum. Kuzey ve Can da bu öğretti asla unutmamış. Ve tüm sınavlarından 100 almışlar bu sayede astronot umut olmuşlar. İlk uçuşları için çok sabırsızlanıyorlardı. Aya gidecekleri belirlenmiş. Ve uzay mekiğine binmişler. Süre başlamış 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 ve 0, ve kalkış başlamış. Kuzey ve Can çok korkmuş. Ama öğretmenin dediğini unutmayıp korkularını yenmişler. Ve dünyaya dönüş için çok sabırsızlanıyorlardı. Kuzey ve Can dünyaya dönünce astronotlu unutmayıp huzurlu bir şekilde yaşamışlar.

KUZEY TAYLAN 4/C

SEYİRCİ AHMET

Ahmet her zaman futbol maçları seyreden bir çocukmuş. Yine bir gün futbol maçına gitmiş ve maça gitmeden önce babası Ahmet'e bir sürpriz yapmış. Babası ona tuttuğu takımdaki tüm futbolcuların imzası olan bir forma almış. Ahmet buna çok sevinmiş ve hemen formasını giymiş ve maç başlamış. Ama tabii ki maç o kadar kolay değilmiş, yabancı takımlar arasında oynanmış yani Ahmet ve babası İngiltere' ye gitmişler. Bu yolculuğa değmiş çünkü imzalı forması olmuş, maç izlemiş ve maçı Ahmet'in tuttuğu takım 2-0 kazanmış. Ahmet çok sevinmiş. Babası ile maçtan sonra etrafta gezinmişler. Ahmet ve babası dolaşmayı bitirdikten sonra bir şeyler yemek istemişler ve bir burgercide durup burger yemişler. Sonra gitme zamanı gelmiş ve uçağa binip geri dönmüşler. Geri döndükten sonra Ahmet oradaki maceralarını annesine anlatmış. Ahmet ve babası evlerinde futbol oynamaya başlamışlar, artık neredeyse her gün Ahmet babasıyla futbol oynuyormuş.

Ancak günlerden bir gün Ahmet artık futboldan sıkılmış, son birkaç gündür maçlarını izlediği basketbola ilgi göstermeye ve basketbol oynamaya heveslenmiş. Ahmet artık basketbol oynuyormuş. Ahmet'in basketbolu sevdiğini babası da biliyormuş. Ahmet bir gün spor seçmelerine katılmış ve spor seçmelerindeki öğretmenler Ahmet'in basketbol ve futbolda çok yetenekli olduğunu tespit etmişler. Ahmet'e iki seçeneği olduğunu söylemişler. Ahmet bu zor seçimde futbolu seçmiş ve artık Marmara Spor okulunda spora başlamış. Aradan bir yıl geçmiş, Ahmet futbol üzerine lisans çıkarmış, seyirci Ahmet artık futbol lisansı olan bir futbolcu olmuş ve hikayemiz burada bitmiş.

ALİ HATİPAĞAOĞLU 4/D

ÇATALHÖYÜK MACERASI

“TAMİRCİ VE ELEKTRİKLER GİTTİ”

Merhaba benim adım Yağmur, kardeşim Leyla. Ben 12 kardeşim 10 yaşında. Bugün evimizde elektrik gitti. Ben o sırada Çatalhöyük’ü araştırıyordum. Sonra aniden elektrikler gitti! Hemen tamirci çağırdık. Tamirci bilgisayarın olduğu odaya girmememizi söyledi ve garip seslerle işini bitirdi. Evden çıktığımda evde ışıklar yanıp söndü ve o an...

“YENİ BİR BAŞLANGIÇ”

İşte gözlerimi açtığım an başka bir yerdeydik. Ama ailecek. Arkamızda bir portal vardı ve kapanmak üzereydi. Hemen portala koştum ama kapandı. Galiba yeni bir başlangıçtaydık.

“KEŞİF”

Hemen ailemin yanına koştum ve üstlerine baktım. Hepsi hayvan derilerinden yapılmış kıyafetlerdi ve yeni ayılıyorlardı. Babamın başından tutup salladım. Anneme de aynısını yaptım. Hepsi nihayet uyandılar. Annemin yanında içinde yemek olan bir sepet buldum ve keşif yapmamız gerektiğini söyledim. Hemen yola koyulduk. 2 gün sonra bir toplum bulduk. Sanki Çatalhöyük’e benziyordu.

“ÇATALHÖYÜK VATANDAŞI”

Evet Çatalhöyük’müş. Bu gece burada kalmaya karar verdik. Sepetin altında K.Ö.T.Ü yazan bir kolye vardı. Kolyede bir kristal koyulacak yer vardı. Hemen cebime attım. Sabah erkenden içlerine girip dostça yanastık ve bize normal davrandılar. Ama biz eve dönmek istiyorduk. Artık sonsuza dek Çatalhöyük vatandaşı olabilirdik. Yarın erkenden Leyla’yı kolye gizemini araştırmaya gönderdim...

“GİZEM VE EVE DÖNÜŞ”

O bir kristal bulmuştu!

Hemen kolyeyi onlara gösterdim. Çatalhöyüklüler onun kutsal bir kolye olduğu gelecek ve geçmişe gidebileceğimizi söylediler. Bizim gelecekten geldiğimizi söyledim. Sonra hemen el ele tutuştuk. Ama Leyla mağaraya yaslandı ve eve döndük ama...

“K.Ö.T.Ü’nün ANLAM”

Çatalhöyük Dünyamıza geçmişti. Çatalhöyüklüler de buradaydı.

Bilgisayara gidip hemen K.Ö.T.Ü’nün anlamına baktım. Anlamı ise Kö-tülerin Özel Teknik Üstüydü. Bizde kendi grubumuzu kurduk.

Adı İYİ, Yani İyiler Yendik İleri’dir. Ama Çatalhöyüklüleri geri göndermeliyiz...

BİRKAN ATAHAN 4/D

GÖKKUŞAĞI

Yedi renklisin sen,
Renklerin en güzelinden.
Kırmızı, turuncu, sarı ilk üç rengin.
Sonrasında yeşil, mavi, mor,
Diğer üçü de bunlar.
Son olarak pembe.
Oynayan çocuklar,
Şaşırlar seni görünce!
Yarım dairesin sen gökkuşağı!

ZEYNEP ERVA GÜNAY 4/D

EY ŞANLI TÜRKİYEM!

Ey şanlı Türkiyem!
Yüzüne bakınca,
İlk aklıma gelen,
Kırmızı beyaz...
Ne kadar övsek sana az...
Bayrağındaki ala bakınca,
İlk şehitler gelir aklıma...
Sabah seni hatırlarım,
Bakarım şafağa.
Unutmadan, bir hak da vatana.
Ey şanlı Türkiyem!

YUSUF TAHA ÇELİK 4/D

GİZEMLİ ODA

İmma okul partisine gitmek için hazırlandı ve çıktı. Tam okul partisine girdi, üç, dört dakika sonra Jeesi aradı. İmma açar açmaz Jeesi “çıkıttın mı” dedi. İmma ise ona “ben geldim bile” dedi. Jeesi “nereye geldin, biz hani Paris’e gidiyorduk?” dedi. İmma “aa evet bugün Parise gidecektik” dedi. Jeesi “şaka yapıyorsun değil mi İmma?” dedi. İmma Jeesi’ye “neyse hem bugün okul partisi var, orada eğlenelim, okula geldim bile” dedi. Jeesi “neyse meyse yok, okulun önüne gel, ben oraya geliyorum” dedi. İmma Jeesi’ye “tamam sonra gideriz Jeesi ya” diyecekken Jeesi telefonu İmma’nın yüzüne kapattı. İmma çok sinirlendi ve “Jeesi dünyanın en gıcık insanı” dedi. İmma’nın yanında olan arkadaş Luna “ne oldu Jeesi yine gıcıklık mı yapıyor?” dedi. İmma “evet ya çok gıcık” diye karşılık verdi. Luna “İmma biliyor musun, 2 gün önce bana tehdit kağıdı yazdı”. “İçinde ne yazıyordu” dedi İmma. “İçinde İmma’yı rezil et, yoksa seni okuldan attırım yazıyordu”. İmma “of çok gıcık” dedi. Luna İmma’ya “arkanda” dedi. İmma “kim” dedi. Ve arkasına döndü, arkasında Jeesi vardı. Jeesi “demek ben gıcığım ha?” dedi ve saç başa kavga başladı. Bütün okul onları izliyordu. Müdür Briant o topluluğu görünce hemen geldi ve Jeesi ile İmma’nın saç başa kavgalarını gördü.

Müdür Briant Jeesi’nin babası oluyordu. Müdür bağırırdı ve İmma’yla Jeesi’yi disipline götürdü. Müdür kızına yani Jeesi’ye “kızım senden bunu beklemiyordum, İmma senden de” dedi. Jeesi babasına “babacığım özür dilerim, bir daha yapmayacağım” gibi sözler söyledi. Sanmayın Jeesi çok masum biri, babasının kıyamayacağını bildiği için öyle yaptı ve işe de yaradı. Müdür affetti ama ikisini de bu durum sinirlendirmişti. Çıktıktan bir dakika sonra Jeesi “seni sürüm sürüm süründüreceğim” dedi. İmma ona “asıl ben seni sürüm sürüm süründüreceğim” dedi. Jeesi ona “o nasıl olacaktı” dedi. İmma “okula şikayet edeceğim” dedi. Jeesi’nin yüzü kızarmıştı. Ve İmma’ya “hayır yapma ne olur, babam beni mahveder” dedi. İmma “ne oldu, sen sürüm sürüm sürünüyorsun” dedi. Jeesi hemen babasına durumu anlattı. Müdür İmma’yı çağırdı ve ona “lütfen şikayet etme sana 4 villamı 56 malikanemi 456 sitemi veririm dedi. İmma kabul etti. Okul çıkışı onu Jeesi’nin şoförü aldı. Jeesi ise taksiyle gitti. Şoför “İmma hanım, nereye gitmek istersiniz” dedi. İmma “bizim eve gidelim, annem ve babamı alacağım” dedi. Annesiyle babasını alıp elinde valizlerle geldi. Ailesine durumu anlatmıştı. Arabaya binip “ma-vi malikâneye gitmek istiyoruz” dedi. Şoför hemen arabadan inip bir görüşme yaptı. Sonra arabaya geri binip yola başladı. Şoför trafikli yolu seçmişti. İki üç saat sonra eve gelebildiler. İmma hemen eve girdi. Ailesiyle birlikte tüm odaları gezmişlerdi. Son bir oda kalmıştı oraya girdiler ve kapı üstlerine kitlendi. Oradan bir türlü çıkamadılar.

Dedi ve Nisa’nın annesi hikâyeyi bitirdi. Aslında bu bir hikâye değildi hepsi gerçektir. Nisa’nın annesi Nisa’ya “bu oda hala bulunamadı” dedi. Nisa bunları duyunca hemen bilgisayarın başına geçti ve araştırmaya başladı. Dört beş yıl sonra Nisa bu odayı buldu. Araştırma yaparken yaşadığı olayları anlatan bir kitap yazmıştı adı Gizemli oda olarak yayıldı ve Nisa çok ünlü bir yazar oldu.

FATMA NİSA CAN 4/D

ECE VE PINAR'IN DOSTLUĞU

Bir bahar günü Ece okula gitmiş ve ders başlamış. Öğretmen sınıfa girdiğinde yanında yeni bir ğrenci varmış. Öğretmen sınıfa;

-Günaydın çocuklar. Yeni arkadaşınızın adı Pınar demiş.

Öğrenciler hep birlikte;

-Hoş geldin Pınar demişler.

Pınar;

-Hoş bulduk demiş.

Öğretmen Pınar'ı Ece'nin yanına oturtmuş. Aradan günler geçmiş Pınar ve Ece en yakın arkadaş olmuşlar. Teneffüste, birlikte oyun oynuyorlar ve yardıma ihtiyacı olan kişilere yardım ediyorlarmış.

Ertesi gün bu iki yakın arkadaş bahcede oyun oynarlarken sınıftan arkadaşları olan Ali yere düşmüş. Herkes Ali'nin yanına gitmiş ve Ali'ye yardım etmişler. Ali herkese teşekkür etmiş.

Bir gün Pınar ve Ece okuldan evlerine yaklaştıklarında bir evden alev ve duman çıktığını görmüşler. Hemen ailelerine haber vermişler. Onlar da 112'yi arayarak itfaiyeyi ağırmışlar. Yangın söndükten sonra İtfaiyeciler Pınar ve Ece'ye bu sorumluluklarından dolayı teşekkür etmişler.

Ertesi gün okula gittiklerinde başlarından geçen bu olayı arkadaşları ve öğretmenine anlatmışlar. ğretmenleri bu örnek davranışlarından dolayı onları kutlamış ve bütün ğrencilerinin bu bilinçte olmasını istemiş.

Pınar ve Ece'nin dostluğu uzun yıllar boyunca devam etmiş...

ÖYKÜ YILMAZ 4/E

KUMAKYUU İLE TATİL

Merhaba ben Lara. Paris'te yaşıyoruz. Bizim bir ayımız var. Okuduğum bir kitapta ayının adı Kumakyuu'du. Ben de bu ismi çok sevip ayımın adını Kumakyuu koydum. Okul ara tatil verdi diye biz de ormana kamp yapmaya gittik. Annemler araba ile gitti, ben de ayım ile gittim. Ormanda dere kenarında çadırımızı kurduk. Hava güneşliydi, ayımla birlikte ormanda geziye çıktık. Önce dereye bir şeyler aradık ama bulamadık. Biraz daha ilerledikten sonra bir şelale bulduk. Hemen fotoğrafını çektim sonra 'aferrin Kumakyuu bir şekilde bulduk' dedim. Tam arkasındaki mağaraya giriyordum ki annem beni aradı; "haydi kampa gel" dedi. Mecburen kampa gittik. Babamla birlikte mangal yaptık. Ben de ayım için getirdiğim çadırı kurdum. Sonra hep birlikte yemek yedik. Babam bir ateş yaktı. Ateşin başına oturduk. Sonra ayıma biraz bal verdim. O gece annemle değil ayımla uyudum. Sabah ayımın sesine uyandım, zaten beni uyandırmaya çalışıyormuş. Annemin kahvaltı hazırlamasına yardım ettim. Beraber kahvaltı yaptık. Yemek yerken aklımda hep o mağara vardı. Yemekten sonra hemen mağaraya gittik. İçinde sarnıçlar vardı. Fotoğrafını çektim. Gitmeden önce dayanamayıp bir sarnıcı koparıp çantama koydum ve kampımıza döndüm. Ayıma biraz daha bal verdim. Sonra onunla oyun oynadık. Bir anda çok güzel bir çiçek gördüm. Hemen gidip onu kopardım. Günlüğümün arasına koydum. Gece yine ateş yaktık. Nereden aklıma geldi bilmem ama canım ballı ekmek çekti. Ama bizim ayı benim bal yediğimi görünce peşimi bırakmadı. Mecburen ona da verdim. Ertesi gün eve dönecektik. Tatil bitiyordu. Buna çok üzülüm. Yarın eve gitmek zorundaydık. Gece beni uyku tutmadı, ayımla sohbet ettik. O konuşmıyor ama beni dinliyordu. Ayım beni aniden dürttü. Çok uykum vardı. Ona kızdım; "uyuyorum Kumakyuu ne oldu?" dedim. Beni çadırdan çıkardı. Dereye kurbağa görmüş. Fotoğrafını çekip uyudum. Sabah Kumakyuu'nun çadırını topladım. Birlikte kahvaltı yaptık. Son bir kez Kumakyuu ile ormanda geziye çıktık. Bazı kelebeklerin de fotoğrafını çektik. Sonra birlikte yaban çileği topladık. Bitki fotoğrafları çektikten sonra kampa döndük. Çadırlarımızı ve eşyalarımızı topladık ve eve döndük. Sarnıca zarar verdiğim için çok üzgündüm. Ama anladım ki doğaya zarar vermek kötü bir şey.

FATMA EYLÜL KÖSE 4/E

MINİK BALIK POLİ

Bir varmış bir yokmuş, evvel zaman içinde, kalbur saman içinde minik bir balık yaşarmış. Bu balığın adı “Poli” imiş. Poli bir gün oyun oynamak için dışarı çıkıyormuş. Tam kapıyı açmış ki bir de ne görsün kapının önünde yavru bir kedi varmış.

Kedi o kadar çok üşümüş ki ayakta duracak hali yokmuş. Poli onu oracıkta bırakmak istememiş. Hemen annesine söylemiş. Annesi bir örtü getirip kediyi içeriye almış. Poli ile annesi yavru kediyi yıkamış. Tüylerini kuruturken bir de görmüşler ki yavru kedinin kulağında, ayağında ve burnunda yara varmış. Minik Poli annesine “anneciğim bence biz bu minik yavruyu veterinerine götürelim” demiş. Annesi de “bence de bu yavruyu veterinerine götürmek iyi bir fikir” demiş. Poli ile annesi minik yavruyu veterinerine götürmüşler. Poli ve annesi veterinerde sıranın kendilerine gelmesini beklerken sohbet etmişler. Poli annesine “anne, küçük kedicik iyi olacak mı?” demiş. Annesi de ona “veteriner minik kedicigi iyileştirecektir Poli’ciğim.” demiş.

Poli ve annesi kedicigi veterinerin odasına götürmüşler. Veteriner minik kedicigi muayene etmiş ve Poli ve annesine; ”minik kedinizin yaralarına verdiğim ilaçları düzenli sürerseniz bir hafta içinde iyileşecektir.” demiş.

Poli ve annesi eve gider gitmez minik yavruya bir yuva hazırlamışlar. İlaçlarını yaralarına sürmüşler. Bir hafta sonra yaraların iyileştiğini görmüşler. Poli annesine “anneciğim minik kedicik bizimle kalabilir mi?” diye sormuş. Annesi de “Poli’ciğim minik yavrucuk bizimle kalabilir” demiş. Poli çok sevinmiş. Minik yavruya Ponçik ismini vermiş. Bir arada yaşamaya başlamışlar. Birlikte güzel oyunlar oynamışlar. Birbirlerini çok sevmişler.

ELİF ADA AKINCI 4/E

SOBA

Havalar yavaşça soğuyordu ve artık ısınmaya ihtiyacımız vardı. Evde kalorifer ile ısınıyorduk. Anneanneler seneler önce kalorifer yokken, soba ile nasıl ısındıklarını anlatmışlardı. Ben de o zaman sobayı çok merak ediyordum. Ülkemizde salgın bir hastalık yayılınca biz de İstanbul’u terk edip yazlığımıza gitmiştik.

En büyük sürpriz ise soba yakmak olmuştuk çünkü başka ısınma yöntemimiz yoktu. Babam, anneannem, dedem ormandan kozalak toplayıp sobamızı yakmıştık. Kozalakların çıkardığı o çatırtı ve ateşin adeta dansı kendine hayran bırakmıştı. Akşam olduğunda anneannem, sobanın üzerine yemiş olduğumuz mandalina kabuklarını koydurdu ve mandalinalardan çıkan kokular paha biçilmezdi. Sobanın yanında uyumak gibisi yoktu. O kadar sıcak ve güzeldi ki, uykusu olmayan insanı bile uyuturdu.

LİNA CAN 4/E

PES ETME

Mehmet hep iki tekerlekli bir bisikleti olsun istemiş. Babasından hep bir bisiklet almasını istemiş. Bir gün uyanmış ve karşısında bir bisiklet görmüş. Çok şaşırmış ve hemen annesine sormuş.

“Anne odamda bisikletin ne işi var?” Annesi de; “O bisikleti baban aldı.” demiş.

Mehmet hemen kahvaltısını yapıp babasına teşekkür etmiş ve dışarı çıkıp bisikleti sürmeye başlamış. Tam pedalları çevirirken yere düşmüş. Tekrar, tekrar, tekrar ve tekrar düşmüş... Sonra üzülerek eve çıkmış. Babası, “Oğlum, bisikletini sevdim mi?” demiş. Mehmet, “Sevdim sevmesine ama bir türlü süremiyorum, düşüyorum, pes ediyorum.” demiş.

Babası “Pes etme oğlum, çalış, çalış ve çalış Mehmet” demiş.

“Tamam baba” demiş Mehmet de...

Mehmet bisikletinin yanına gitmiş ve sürmeye başlamış. Yine düşmüş ama pes etmemiş. Yine ve yine düşmüş ama hiç pes etmemiş ve sonunda sürmeyi başarmış.

Mehmet çalışmış, çalışmış, çalışmış... Yıllar sonra bisiklet yarışmasında Türkiye’yi temsil edip 10 altın, 8 gümüş ve 5 bronz madalya kazanmış

Ahmet Erdem AKBULUT 4/E